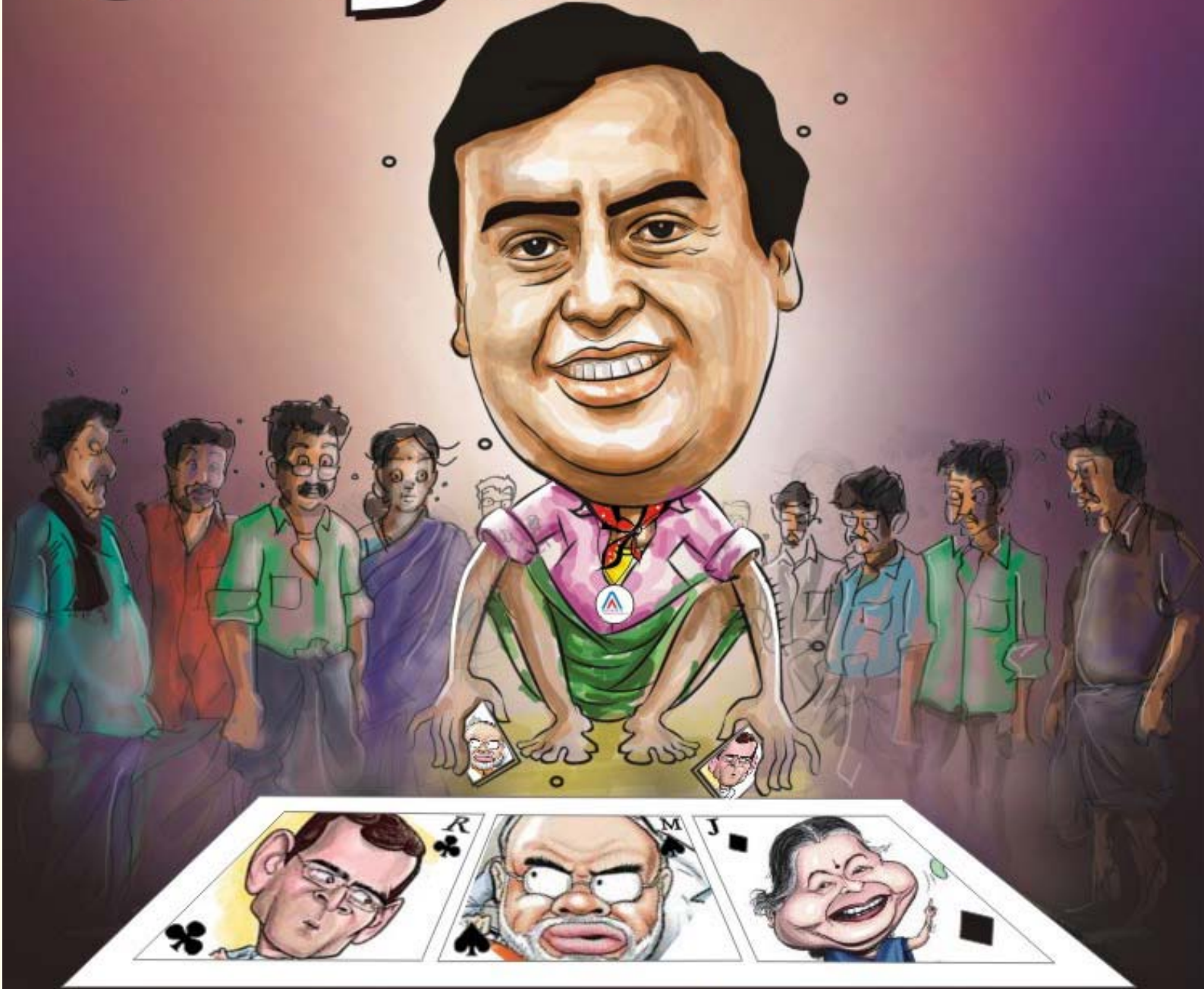

புதிய அனநாயகம்

ஏப்ரல் 2014
ரூ.10.00

தேர்தல்: கார்ப்பரேட் முதலாளிகள் நடத்தும் சூதாட்டம்!

உங்கள் ஓட்டு!
அவர்கள் சீட்டு!

மறுகாலனியாதிக்கம் - ஆணாதிக்கம் வீழ்த்துவோம்! பெண் விடுதலையைச் சாதிப்போம்!!

- பெ.வி.மு.வின் மகளிர்தின ஆறாசுவல்

“மறுகாலனியாதிக்கம் திணித்துவரும் அனைத்து வகை சீரழிவுப் பண்பாட்டையும் நுகர்வுவெறியையும் தகர்த்தெறிவோம்” என்று அறாசுவல் விதமாக தமிழகமெங்கும் மார்ச்-8 மகளிர்தினத்தை கடைபிடித்தது நக்சல்பாரி புரட்சிகர அமைப்பான பெண்கள் விடுதலை முன்னணி.

இவ்வமைப்பின் சார்பில், சென்னையில் நடைபெற்ற அரங்கக் கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டு உரையாற்றிய எழுத்தாளர் பிரியாதம்பி, “நல்ல நண்பராக பழகுவார்கள் கணவராக மாறும்போது, நான் ஆம்பிளை என்ற ஒற்றை குறியீட்டுடன் தனது ஆணாதிக்கத்தை நிறுவுவதை” அம்பலப்படுத்தியதோடு, சமூகத்தில் பெண்கள் சந்திக்கும் பல்வேறு பிரச்சினைகளைத் தமது சொந்த அனுபவத்திலிருந்து பட்டியலிட்டு, இவற்றையெல்லாம் எதிர்த்துப் போராடும் துணிவைப் பெண்கள் பெற வேண்டுமென்று அறிவுறுத்தினார்.

இதனைத் தொடர்ந்து பேசிய பெ.வி.மு. சென்னை மாவட்டச் செயலர் தோழர் உஷா, “மறுகாலனியாதிக்கச் சூழலில் விவசாயிகள், தொழிலாளர்கள் மற்றும் மாணவர்களோடு உழைக்கும் பெண்கள் இணைந்து போராட்டத்தை முன்னெடுப்பதன் மூலமே பெண்கள் தங்களது விடுதலையைச் சாதிக்க முடியும்” எனக் குறிப்பிட்டார்.

சிறப்புரையாற்றிய தோழர் துரை.சண்முகம், “பெண்கள் செய்யும் வீட்டு வேலைகளை அங்கீகரிக்காமல், பெண்கள் வீட்டில் சும்மா தான் இருப்பதாக ஆண்கள் கூறுவதை” இடித்துரைத்து, பெண்கள் மீது தொடுக்கப்படும் பாலியல் சுரண்டல்

உள்ளிட்ட அனைத்து தாக்குதல்களையும் எதிர்த்து முறியடிக்க வேண்டுமானால் பெண்கள் முதலில் அமைப்பாக அணிதிரள வேண்டும் என்று அறாசுவலினார்.

பெண்ணடிமைத்தனத்திற்கெதிராகப் போராட வேண்டிய தன் தேவையை தூரிகைகளால் உணர்த்தி உணர்வுபட்டியது, அரங்கில் காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டிருந்த ஓவியர் முகிலனின் ஓவியங்கள்.

திரட்சியில் காந்தி மார்ட்கெட் - தாராநல்லூர் கீரைக்கடை பகுதியில் ம.க.இ.க. மையக் கலைக்குழுவின் புரட்சிகர கலைநிகழ்ச்சியுடன் பொதுக்கூட்டம் நடைபெற்றது. இதில் உரையாற்றிய தோழர் லெட்சுமி, தமது பகுதியில் ஆதிக்கம் செலுத்திவரும் கந்துவட்டி கொள்ளையர்களை எதிர்த்துப் போராடிய அனுபவத்தையும்; தோழர் அனிஸ் பாத்திமா த.மு.மு.க. மதவெறிக்கும்பலை எதிர்த்துப் போராடிய அனுபவத்தையும் குறிப்பிட்டுப் பேசியதோடு, “இக்கும்பலை எதிர்த்து போராடும் துணிவை புரட்சிகர அரசியல்தான் வழங்கியது” என்றார்.

சிறப்புரையாற்றிய மனித உரிமைப் பாதுகாப்பு மையத்தின் மாநில ஒருங்கிணைப்பாளர் தோழர் ராஜு, நாடு முழுவதும் சாதியின் பெயராலும், மதத்தின் பெயராலும் பெண்கள் ஒடுக்கப்படுவதையும், பெண்களைப் போகப் பொருளாக ஊடகங்கள் கித்தரிப்பதையும் சாடி, பல்வேறு வடிவங்களில் பெண்கள் மீது திணிக்கப்படும் ஆணாதிக்கப் போக்குகளைப் பட்டியலிட்டு இவற்றுக்கெதிராகப் போராட வேண்டுமென்று அறாசுவலினார்.

தொடர்ச்சி 35-ஆம் பக்கம்...

தேர்தல் கமிசனின் கெடுபிடிகள்:

அதிகாரத் திமிரில் நடக்கும் கோமாளிக்கூத்து!

உள்ளூர் திருவிழாக்களின் போது, காப்பு கட்டப்பட்ட பின்னர் எல்லோரும் சுத்த பத்தமாக இருக்கவேண்டுமென்று போடப்படும் கட்டுப்பாடுகள் கேலிக்கூத்தாக முடிவதைப் போலவே, ஒவ்வொரு தேர்தலின் போதும் தேர்தல் அதிகாரிகள் விதிக்கும் கட்டுப்பாடுகளும் கெடுபிடிகளும் கோமாளிக் கூத்தாகிப் போகின்றன.

வீடியோ கண்காணிப்புக் குழுக்கள், பறக்கும் படைகள் - எனத் தேர்தல் அதிகாரிகள் ஆரவாரம் செய்தாலும், வாகனச் சோதனைகள் நடத்தி கெடுபிடிகளைத் தீவிரமாக்கினாலும் இதுவரை எந்த ஒட்டுக்கட்சி அரசியல்வாதியோ, அவர்களது பணமோ சிக்கவில்லை. மாறாக, சேலம் மாவட்டம் குப்பனூர் சோதனைச் சாவுடியில் பறிமுதல் செய்த ரூ.35 இலட்சத்தில் 8.25 இலட்சத்தை போலீசாரே சுருட்டிக் கொண்ட விவகாரம் வெளிவந்து நாரியது. இலஞ்ச ஊழலில் ஊறித் திளைக்கும் இத்தகைய அதிகார வர்க்கத்தையும் போலீசையும் கொண்டுதான், தம்மை மேலான அதிகாரமாகக் காட்டிக் கொள்ளும் தேர்தல் அதிகாரிகள் பணப் பட்டுவாடாவைத் தடுக்கப் போவதாகச் சதிராடுகிறார்கள்.

ஏற்காடு இடைத்தேர்தலில் தேர்தல் ஆணையத்தின் நடத்தை விதிகள் செல்லாக் காசாகிப் போனதையும், மாநிலத் தேர்தல் ஆணையர் பிரவீண் குமாரும் தேர்தல் அதிகாரிகளும் ஆளும் கட்சியின் கைப்பாவையாக இயங்கியதையும் நாடறியும். எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, ஜெயலலிதாவின் விசுவாசியான தமிழக போலீசுத் துறையின் சட்டம்-ஒழுங்கு பிரிவு டி.ஜி.பி. ராமானுஜம், பதவியிலிருந்து ஓய்வு பெற்ற பின்னரும் அப்பதவியில் தொடரும் நிலையில், அவர் தலைமையிலான போலீசைக் கொண்டு தமிழகத்தில் மக்களவைத் தேர்தலை நேர்மையாக நடத்த வாய்ப்பேயில்லை என்று தலைமைத் தேர்தல் ஆணையர் பிரம்மாவிடம் தி.மு.க. மனு கொடுத்துள்ள போதிலும் இதுவரை நடவடிக்கை ஏதுமில்லை.

தேர்தல் சட்ட விதிமுறைகளின்படி இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு மேல் தண்டனை பெற்றவர்கள் ஒரு தொகுதியில்கூட போட்டியிட முடியாத நிலையில், டான்சி ஊழல் வழக்கில் சிறப்பு நீதிமன்றத்தால் மூன்றாண்டு சிறைத் தண்டனை விதிக்கப்பட்ட ஜெயலலிதா, 2001- இல் நடந்த சட்டமன்றத் தேர்தலில் இவ்வுண்மையை மறைத்து நான்கு தொகுதிகளில் போட்டியிட மனு தாக்கல் செய்தார். ஜெயாவின் மனுக்கள் தேர்தல் அதிகாரிகளால் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டன. எனினும், இரண்டு தொகுதிகளில் போட்டியிட வேட்புமனு தாக்கல் செய்துவிட்டு, அவ்வாறு தாக்கல் செய்ய வில்லை எனப் பொய்யான வாக்குறுதி அளித்து மேலும் இரண்டு தொகுதிகளில் போட்டியிட மனு செய்த குற்றத்திற்காக அவர் மீது குற்றவழக்கு தொடரக்கோரி மத்திய தேர்தல் ஆணையத்தில் தி.மு.க. புகார் கொடுத்து, வழக்கு தொடுத்துள்ள போதிலும் இன்றுவரை நடவடிக்கை எடுக்கப்படாமல் இழுத்தடிக்கப்பட்டு வருகிறது.

தமிழகம் மட்டுமின்றி, நாடு முழுவதும் தேர்தல் நடத்தை விதிகளை மீறியதாக அமைச்சர்கள் உள்ளிட்டு ஒட்டுக்குப் பணம் கொடுத்தோர் மீது ஒப்புக்காக வழக்கு பதிவானாலும், தேர்தல் முடிந்த பின்னர் அவை அப்படியே கிடப்பில் போடப்படுகின்றன. இதற்காக யாரும் தண்டிக்கப்படுவதோ, பதவி பறிக்கப்படுவதோ நடப்பதில்லை. இப்படி தேர்தல் ஆணையத்தின் நடத்தை விதிகள் கழிப்பறைக் காகிதமாகி விட்ட நிலையில், ஏதோ சாதிக்கப் போவதாகக் காட்டிக் கொள்ளும் நோக்கத்துடன், நாடாளுமன்றத் தேர்தலில் போட்டியிடும் கட்சிகள் தமிழக வாக்காளர்களுக்கு விநியோகிக்க ரூ. 5 ஆயிரம் கோடி பணம் மற்றும் பரிசுப் பொருட்களைக் கப்பல்கள் மூலம் கடத்தி வருவதாக தேர்தல் ஆணையருக்கு இரகசியத் தகவல் வந்துள்ளதாகக் கூறி, தூத்துக்குடி துறைமுகத்துக்கு வந்த கப்பல்களில் தொடர்ந்து 3 நாட்களுக்குத் தேடுதல் வேட்டை எனும் கோமாளிக் கூத்தை அடிமுட்டாள்தனத்துடன் அரங்கேற்றி தேர்தல் அதிகாரிகள் பரபரப்பூட்டினர்.

ஒட்டுக்கட்சிகளுக்கிடையே கொள்கை வேறுபாடுகள் இல்லாமல் போய் விட்டதாலும், வாக்களிப்பதைத் தவிர வேறு பங்கேற்பு ஏதுமின்றி அரசியலிலிருந்தே படிப்படியாக மக்கள் விலக்கப்பட்டு வருவதாலும், நாடாளுமன்ற ஜனநாயகத்தின் மீதும் ஒட்டுக்கட்சிகள் மீதும் அதிருப்தியும் நம்பிக்கையின்மையும் மக்களிடம் பரவி வருகிறது. இந்த அதிருப்திக்கு வடிகால் வெட்டி, நாடாளுமன்ற போலி ஜனநாயகத்தின் மீதும் இன்றைய ஆணையருக்கு இரகசியத் தகவல் வந்துள்ளதாகக் கூறி, தூத்துக்குடி துறைமுகத்துக்கு வந்த கப்பல்களில் தொடர்ந்து 3 நாட்களுக்குத் தேடுதல் வேட்டை எனும் கோமாளிக் கூத்தை அடிமுட்டாள்தனத்துடன் அரங்கேற்றி சாமியாடிக் கொண்டிருக்கிறது. அதற்கு உடுக்கையடித்துக் கொண்டிருக்கின்றன ஆளும் வர்க்க ஊடகங்கள்.

புதிய ஜனநாயகம்

மார்க்சிய-லெனினிய அரசியல் ஏடு

தொகுதி: 29 இதழ்: 6
ஏப்ரல் 2014

உள்நாடு

தனி இதழ்: ரூ.10.00

ஆண்டு சந்தா: ரூ.120.00

வெளிநாடுகள்

(வான் அஞ்சலில்)

ஆண்டு சந்தா: US \$ 20

அட்டை வடிவமைப்பு: முகிலன்

தொடர்பு முகவரி:

புதிய ஜனநாயகம்,
110, இரண்டாம் தளம்,
63, என்.எஸ்.கே. சாலை,
(அ.பெ.எண்: 2355)

கோடம்பாக்கம்,
சென்னை - 600 024.

மின்னஞ்சல்:

puthiyajanayanagam@gmail.com

தொலைபேசி: 94446 32561

யாருக்கு வேண்டும் தேர்தல்?

உழைக்கும் வர்க்கம் ஒரு மாற்று அரசியல் சக்தியாக எழுந்து ஆளும் வர்க்கத்தை வீழ்த்துவதற்குத் தயாராக இல்லை என்ற ஒரேயொரு காரணத்தினால், சவக்குழிக்குச் சென்றிருக்க வேண்டிய இந்த அரசமைப்பு, நாற்காலியில் அமர்த்தப்பட்ட பிணத்தைப் போலத் தொடர்ந்து அரியணையில் நீடிக்கிறது.

இந்திய ஜனநாயகம் என்றழைக்கப்படும் இந்த அரசமைப்பு, உண்மையில் தரகு முதலாளித்துவ - நிலப்பிரபுத்துவ சர்வாதிகாரம் என்றும், இதனை அகற்றிவிட்டு அதனிடத்தில் ஒரு புதிய ஜனநாயக அரசமைப்பை நிறுவ வேண்டும் என்றும் நாம் கூறிவருகிறோம். பெரும்பான்மையான மக்கள் இத்தகையதொரு அரசியல் மாற்று குறித்து புரிந்திருக்கவில்லை என்ற போதிலும், நிலவுகின்ற இந்த அரசமைப்பின் மீது தமது சொந்த அனுபவங்களின் வழியாகவே நம்பிக்கை இழந்திருக்கிறார்கள். இந்தத் தேர்தல் அரசியலில் மக்கள்காட்டும் ஈடுபாடு என்பது, இந்த அரசமைப்பின் மீது அவர்கள் கொண்டிருக்கும் நம்பிக்கைக்கான சான்று அல்ல. மாறாக, கிரிக்கெட் ஆட்டத்தில் ரசிகன்காட்டும் ஈடுபாட்டுக்கும் மக்களின் தேர்தல் ஈடுபாட்டுக்கும் அதிக வேறுபாட்டை என்பதே உண்மை.

இந்த அரசமைப்பு தோல்வியடைந்து விட்டது. மன்மோகன் தலைமையிலான காங்கிரசு அரசு தோற்றுவிட்டது என்ற எதிர்க்கட்சிகளின் கூற்றும் இதுவும் ஒன்றல்ல; காங்கிரசு, பா.ஜ.க. உள்ளிட்ட எல்லா ஓட்டுக்கட்சிகளின் அரசாங்கங்களும், நிர்வாகம், போலீசு, இராணுவம், நீதித்துறை அடங்கிய அரசு எந்திரமும் உள்ளடங்கிய இந்த அரசமைப்பு தோற்றுவிட்டது என்று நாம் கூறுகிறோம். இதனை மக்கள் புரிந்திருக்கிறார்களோ இல்லையோ, ஆளும் வர்க்கம் புரிந்திருக்கிறது. தாங்கள் வரையறுத்த சட்டங்கள், தாங்களே கூறி வந்த புனித அரசியல் மரபுகள், நெறிகள் ஆகிய

வற்றைத் தங்களது வழித்தோன்றல்களே மீறுவதையும், காலில் போட்டு மிதிப்பதையும் மறுக்கவோ, மறைக்கவோ, நியாயப் படுத்தவோ முடியாமல் ஆளும் வர்க்கம் தடுமாறுகிறது. இவற்றைச் சீர்திருத்துவதற்காக இயற்றப்பட்ட சட்டங்கள் தோல்வியைத் தழுவுகின்றன.

செயலிழந்துவரும் அரசு, அதிகரித்து வரும் சட்டமீறல்கள், கொள்கைகளின் இடத்தில் கவர்ச்சித் திட்டங்கள்,

அரசியல் கிரிமினல்மயமாதல், எங்கும் நீக்கமற நிறைந்திருக்கும் ஊழல், போலீசு அராஜகங்கள், நீதித்துறை ஊழல்கள், அதிகரித்து வரும் விதவிதமான கிரிமினல் குற்றங்கள், சமூகப் பாதுகாப்பின்மை... என்று மொத்த அரசமைப்பும், சமூகமும் பாரதூரமான நெருக்கடியில் சிக்கி நொறுங்கிச் சரிந்து வருகின்றது என்பதையும், பலவிதமான முயற்சிகளுக்குப் பின்னரும் அதனை முட்டுக் கொடுத்து நிறுத்தமுடியவில்லை என்பதையும் சொல்லி ஆளும் வர்க்க அறிவுத்துறையினரே புலம்புகின்றனர். மொத்தத்தில் ஆள்வதற்கான தகுதியை இழந்து விட்டது இந்திய ஆளும் வர்க்கம்.

எனினும், ஆளப்படும் வர்க்கமாகிய உழைக்கும் வர்க்கம் ஒரு மாற்று அரசியல் சக்தியாக எழுந்து ஆளும் வர்க்கத்தை வீழ்த்துவதற்குத் தயாராக இல்லை என்ற ஒரேயொரு காரணத்தினால், சவக்குழிக்கு சென்றிருக்கவேண்டிய இந்த அரசமைப்பு, நாற்காலியில் அமர்த்தப்பட்ட பிணத்தைப் போலத் தொடர்ந்து அரியணையில் நீடிக்கிறது. ஜனநாயகம் என்று அழைக்கப்படும் இந்த அரசமைப்பு தான் இதுகாறும் மனிதகுலம் கண்டறிந்த உன்னதமென்றும், இதை விஞ்சிய வேறு அரசியல், சமூக அமைப்பு சாத்தியமில்லையென்பதால், எவ்வாறேனும் இதனைப் பிழைக்க வைப்பதைத் தவிர வேறு வழியில்லையென்றும் ஆளும் வர்க்க அறிவுத்துறையினர் இதற்குத் தத்துவ விளக்கம் சொல்கிறார்கள். இந்த அரசமைப்பின் தோல்வியை ஒப்புக் கொள்வதைத் தவிர வேறு வழியில்லை என்ற சூழல் நிலவுவதால், அதற்கான பழி முழுவதையும் அரசியல் கட்சிகள் என்ற சோளக்கொல்லை பொம்மைகள் மீது போட்டு, அக்கட்சிகளின் சந்தர்ப்பவாதம், பிழைப்புவாதம், ஊழல் போன்றவைதான் இன்று நாம் காணும் அனைத்துச் சீரழிவுகளுக்கும் காரணம் என்று சாதிக்கிறார்கள்.

இதன் மூலம் இரண்டு நோக்கங்களை ஆளும் வர்க்கம் நிறைவேற்றிக் கொள்கிறது. முதலாவதாக, காங்கிரசு, பா.ஜ.க., தி.மு.க., அ.தி.மு.க., ஆம் ஆத்மி போன்ற எந்தக் கட்சியின் அரசாங்கம் இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும், ஆளும் வர்க்கநலனைப் பாதுகாக்கும்படி வடிவமைக்கப்பட்டு இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்ற - அதிகார வர்க்கம், போலீசு, இராணுவம், நீதித்துறை, ஊடகங்கள், சமூகப்பண்பாட்டு நிறுவனங்கள் ஆகியவை அடங்கிய அரசமைப்பையும், அதன்

தோல்வியையும் தந்திரமாக மக்களின் கண்களிலிருந்து மறைக்கிறது.

இரண்டாவதாக, சீரழிவுக்குக் காரணம் கட்சிகள்தான் என்ற பொதுக்கருத்தைப் பயன்படுத்தி மோடி, கேஜ்ரிவால் போன்ற மாற்றுகளைக் காட்டி, மோடியின் துணிச்சலும் நிர்வாகத்திறனும், கேஜ்ரிவால் போன்றோரின் நேர்மையும் இந்த நெருக்கடியிலிருந்து நாட்டைக் காப்பாற்றிவிடும் என்ற மாயையை மீண்டும் மீண்டும் பரப்புகிறது. எனவே, இந்த மாயைகளிலிருந்து மக்களை விடுவிப்பதே நம் முதற்பணியாக இருக்கிறது.

ஆளும் வர்க்கம் தோல்வியடைந்து விட்டது என்று நாம் கூறுவதன் பொருள், உழைக்கும் வர்க்கமாகிய பாட்டாளி வர்க்கம் அதனைத் தோற்கடித்து விட்டது என்பதல்ல. மாறாக, சுரண்டுவதற்கும் ஆள்வதற்கும் உகந்த வகையில் ஆளும் வர்க்கம் தானே வடிவமைத்திருக்கும் அரசமைப்பு, அனைவருக்கும் பொதுவானவை என்றும் நாட்டு மக்கள் அனைவராலும் பின்பற்றப்பட வேண்டியவை என்றும் அது வலியுறுத்தும் சட்டங்கள், மரபுகள் ஆகியவற்றைக் கால்தாசாகக் கருதி ஆளும் வர்க்கத்தினரே அவற்றை மீறுகின்றனர், மதிப்பிழக்கச் செய்கின்றனர் என்கிறோம். இந்த அரசமைப்பு காலாவதியாகிவிட்டதைத் தங்களுடைய நடவடிக்கைகள் மூலம் அவர்களே நிரூபிக்கின்றனர் என்றும் கூறுகிறோம்.

இந்த அரசமைப்பு என்னதான் கெட்டுச் சீரழிந்தாலும், ஆளும் வர்க்கம் தனது தோல்வியை ஒப்புக் கொள்ள மறுக்கிறது. 1991-இல் மன்மோகன்-நரசிம்மராவ் கூட்டணி புதிய பொருளாதாரக் கொள்கைகளை அதிகாரபூர்வமாக அமல்படுத்தத் தொடங்கிய நாள் முதல் இன்று வரை, ஊழல்கள் என்ற பெயரால் அழைக்கப்படும் அலைக்கற்றை, நிலக்கரி, ஆதர்ஷ், காமன்வெல்த், எல்.ஐ.சி. உள்ளிட்ட பல்வேறு கொள்கைகளில் இந்த நாடு பறிகொடுத்திருக்கும் செல்வத்தின் மதிப்பு ரூ. 73 இலட்சம் கோடி என்கிறது ஒரு புள்ளி விவரம்.

இந்தக் கொள்கை என்பது நெறி பிறழ்ந்த சில கள் வர்களால் நடத்தப்பட்ட சங்கிலிப் பறிப்போ, வழிப் பறியோ அல்ல. பன்னாட்டு நிறுவனங்கள், தரகு முதலாளிகள், ஐ.ஏ.எஸ். முதல் வி.ஏ.ஓ. வரையிலான அதி

கார வர்க்கம், அமைச்சரவை, போலீசு - இராணுவ அதிகாரிகள், சட்ட வல்லுநர்கள், உயர் நீதிமன்ற - உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதிகள், ஊடகத்துறையினர், கிரிமினல் மஃபியா கும்பல்கள் அடங்கிய வலைப்பின்னல் இக்கொள்கைகள் அனைத்திலும் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறது.

எனினும் ராஜா, லாலு, கல்மாடி போன்ற சில அரசியல்வாதிகளையும், அதிகாரிகளையும் மட்டுமே குற்றவாளிகளாக காட்டுவதன் மூலம் மொத்த அமைப்பும் சீர்கெட்டு விடவில்லையென்றும் அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக சில குற்றவாளிகள் மட்டுமே இருப்பதாகவும் ஒரு தோற்றம் உருவாக்கப்படுகிறது. கண்டிப்பான நீதித்துறையும் நேர்மையான புலனாய்வு அதிகாரிகளும் விழிப்புணர்வு கொண்ட பத்திரிகைகளும் நாட்டு நலனில் அக்கறை கொண்ட அரசியல்வாதிகளும் இருந்தால் இத்தகைய பேர்வழிகளைக் களையெடுத்து அமைப்பைச் சீர்திருத்திவிட முடியும் என்றும் பிரச்சாரம் செய்கின்றனர் ஆளும் வர்க்க அறிவுத்துறையினர். ஆனால், களைகள் அங்கொன்றும் இங்கொன்றும் இல்லை. அவைதான் அரசாங்கம், அதிகார வர்க்கம், போலீசு, நீதித்துறை, ஊடகங்கள் உள்ளிட்ட எல்லாத் துறைகளிலும் நீக்கமற நிறைந்திருக்கின்றன; அவைதான் ஆட்சி செலுத்துகின்றன என்பதே உண்மை.

மன்மோகன் அமைச்சரவையை எடுத்துக் கொள்வோம். அமைச்சரவையைத் தீர்மானிப்பதில் தொடங்கி அணுசக்தி ஒப்பந்தத்துக்கு பா.ஜ.க. வைச்சரிக் கட்டுவது வரை அனைத்திலும் அமெரிக்க அரசு நேரடிப்

பங்காற்றியிருப்பதை விக்கிலீக்ஸ் அம்பலப்படுத்தியது. தரகு முதலாளிகளின் விருப்பப்படிதான் அமைச்சர்கள் நியமனம் நடந்தது என்பதை ராடியா டேப்புகள் வெளிக்கொணர்ந்தன. நிலக்கரி ஊழல் வழக்கில் பிரிவாவின் பெயர் சேர்க்கப்பட்டவுடனே ஆனந்த் சர்மாவும், சச்சின் பைலட்டும் கொதித்தெழுந்து மத்திய

நிலம், காடு, மலை, நீர்நிலைகள் உள்ளிட்ட பொதுச் சொத்துக்களை மக்களிடம் ரைச்சியமாகப் பேசிக் கவர்ந்து கொடுப்பதும், எதிர்த்துப் போராடினால் மிரட்டி வெளியேற்றுவதுமே தலைமைச் செயலர் முதல் வி.ஏ.ஓ.க்கள் வரையிலான அதிகார வர்க்கமும், போலீசும் ஆற்றிவரும் வளர்ச்சிப் பணியாகவும், சட்டம் - ஒழுங்குப் பராமரிப்பாகவும் இருந்து வருகிறது.

புலனாய்வுக் குழுவைக் கண்டித்தனர். கோதாவரி எரிவாயு விலை நிர்ணய விவகாரத்தில் காங்கிரசும் பா.ஜ.க.வும் போட்டி போட்டுக் கொண்டு அம்பாணிக்கு வக்காலத்து வாங்கின. சுரங்க முதலாளிகளைத் தொல்லைக்குள்ளாக்குவதாக சுற்றுச்சூழல் அமைச்சுத்தையும் அதன் சட்டங்களையும் மன்மோகன்சிங் பகிரங்கமாகச் சாடினார்.

இங்ஙனம் மக்கள் பிரதிநிதிகள் என்ற பொறுப்புணர்ச்சியே இல்லாமல், கார்ப்பரேட் முதலாளிகளின் தரக்களாகவும், லாபியிஸ்டுகளாகவும் அமைச்சர்கள் கூச்சமேயில்லாமல் நடந்து கொள்கிறார்களே, இது விதிவிலக்கான நிகழ்வா என்றால், இல்லை. சமூகத்திற்கு மேலே நிற்கும் அதிகாரமாகவும் எல்லா வர்க்கங்களுக்கும் பொதுவான நாட்டாமையாகவும் தோற்றம் காட்டிக் கொண்டிருந்த அரசு, மறுகாலனியாக்க கொள்கைகள் அமலாகத் தொடங்கிய காலம் முதல், முதலாளி வர்க்கத்தின் முகவராக வெளிப்படையாகவே தன்னை இனம் காட்டிக் கொள்ளத் தொடங்கிவிட்டது. மக்களிடம் நியாயவுரிமை பெறுவதைக் காட்டிலும், மூலதனத்தை ஈர்ப்பதும் பன்னாட்டு முதலாளிகளிடம் நற்பெயர் ஈட்டுவதுமே அரசுகளின் நோக்கமாகி விட்டது.

எந்த மக்களின் பெயரால் ஆள்வதற்கான நியாயவுரிமையை அரசாங்கம் பெறுகிறதோ, அந்த விவசாயிகள், நெசவாளர்கள், மீனவர்கள், பழங்குடி மக்கள், தொழிலாளிகள் போன்ற அடிப்படை உழைக்கும் மக்களின் தொழிலையும் வாழ்க்கையையும் மேம்படுத்துவதற்கான திட்டங்களை காங்கிரசு, பா.ஜ.க., அ.தி.மு.க., தி.மு.க. உள்ளிட்ட எந்த அரசாங்கமும் வகுப்பதில்லை. மாறாக, கார்ப்பரேட் முதலாளி வர்க்கத்தின் கொள்ளை இலாபத்தை நோக்கமாகக் கொண்டு தீட்டப்படும் ஆறு வழிச் சாலைகள் முதல் மீதேன் வரையிலான திட்டங்களுக்காக மக்களுடைய வாழ்வாதாரங்களைப் பறித்துக் கொடுப்பதுதான் செயல்படும் அரசு என்பதற்கான அங்க இலட்சணமாகியிருக்கிறது.

எனவே ஆலைகள், சுரங்க நிறுவனங்கள், கல்விக்கொள்ளையர்கள், தண்ணீர் வியாபாரிகள், ரியல் எஸ்டேட் மஃபியாக்களுக்கு நிலம், காடு, மலை, நீர் நிலைகள் உள்ளிட்ட பொதுச்சொத்துகளை மக்களிடம்

நைச்சியமாகப் பேசிக்கவர்ந்து கொடுப்பதும், எதிர்த்துப் போராடினால் மிரட்டி வெளியேற்றுவதுமே, தலைமைச் செயலர் முதல் வி.ஏ.ஓ. க்கள் வரையிலான அதிகாரவர்க்கமும், போலீசும் ஆற்றிவரும் வளர்ச்சிப் பணியாகவும், சட்டம் ஒழுங்குப் பராமரிப்பாகவும் இருந்து வருகிறது. இவர்கள் அனைவரும் தனியார்மய, தாராளமயக் கொள்கைகளை அமலாக்குபவர்களாக மட்டுமின்றி, அதன் மூலம் பல வழிகளில் ஆதாயமடைகின்ற பங்குதாரர்களாகவும் இருக்கின்றனர். ஜனநாயகத்தின் இதர தூண்களான நீதித்துறையும் ஊடகங்களும் கூட இதற்கு விதிவிலக்கல்ல.

தனியார்மயம்-தாராளமயம் என்பது வெறும் பொருளாதாரக் கொள்கை மட்டுமல்ல; அது கட்டற்ற முதலாளித்துவச் சூறையாடலுக்கு உகந்த அரசியல், சித்தாந்தச் சூழலை சமூகத்தில் உருவாக்குவது மட்டுமின்றி, நீதித்துறையின் வன்முறை உள்ளிட்ட அனைத்து வழிகளிலும் தனது நோக்கத்தை நிறைவேற்றிக் கொள்வதற்கு ஏற்ப நிலவுகின்ற இந்த அரசமைப்பை வளைத்து மாற்றியமைக்கிறது. இதன் காரணமாக சட்டமீறல்கள் சகஜமாகின்றன. எந்தச் சட்டங்களை மதித்து நடக்க வேண்டும் என்று மக்கள் அறிவுறுத்தப்படுகிறார்களோ, அந்தச் சட்டங்களை முதலீட்டுக்கான இடையூறுகள் (bottlenecks) என்று முதலாளிகள் நிராகரிக்கிறார்கள். உடனே அந்த இடையூறுகள் சட்டவிரோதமான முறையில் அதிகாரவர்க்கத்தால் அகற்றப்படுகின்றன; பின்னர் மேற்படி சட்டவிரோத நடவடிக்கை அரசால் சட்டபூர்வமாக்கப்படுகின்றன. சென்னை தியாகராயநகரில் அங்கீகாரமின்றி பலமாடிக் கடைகள் கட்டப்பட்டதும், சட்டவிரோதமான அக்கட்டிடங்கள் அவசரச் சட்டங்கள் மூலம் சட்டபூர்வமாக்கப்பட்டதும் விதிவிலக்கான நிகழ்வு அல்ல; சட்டவிரோத கனிமவளக் கொள்ளை முதல் வரி ஏய்ப்புகள் வரையிலான எல்லா விசயங்களிலும் நடந்து வருவது இதுதான்.

ஏற்கெனவே ரேசன் அட்டை, சாதிச்சான்றிதழ், ஓட்டுநர் உரிமம், கடவுச்சீட்டு, மின்னிணைப்பு முதலான மக்களின் சட்டபூர்வமான உரிமைகளுக்கே விலை நிர்ணயம் செய்து வசூலித்துக் கொண்டிருக்கும் அதிகாரவர்க்கத்தின் இலஞ்சப் பசிக்கு தனியார்மயக்

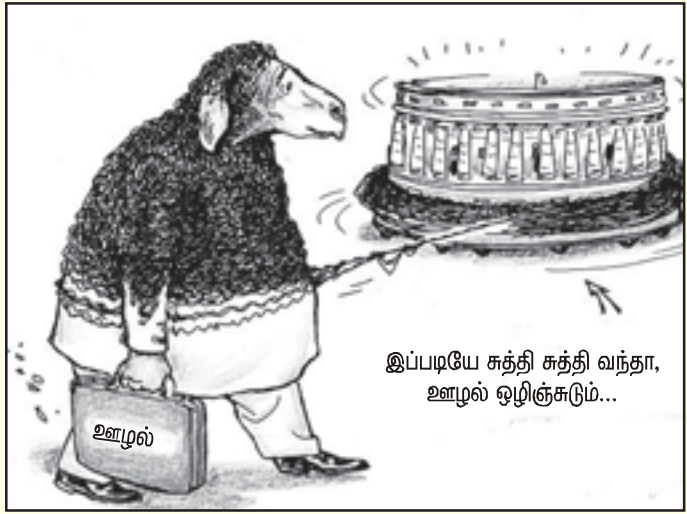
மக்கள் பிரதிநிதிகள் என்ற பொறுப்புணர்ச்சியே இல்லாமல், கார்ப்பரேட் முதலாளிகளின் தரக்களாகவும், லாபியிஸ்டுகளாகவும் அமைச்சர்கள் கூச்சமேயில்லாமல் நடந்து கொள்கிறார்களே, இது விதிவிலக்கான நிகழ்வா என்றால், இல்லை. மறுகாலனியாக்க கொள்கைகள் அமலாகத் தொடங்கிய காலம் முதல் முதலாளி வர்க்கத்தின் முகவராக வெளிப்படையாகவே தன்னை இனம் காட்டிக் கொள்ளத் தொடங்கிவிட்டன ஓட்டுக்கட்சிகள்.

கொள்கை புதிய வேட்டைக்காடுகளைத் திறந்து விட்டிருக்கிறது என்பதே உண்மை.

அரசியல்வாதிகளின் ஊழலை விட மிகப் பெரியது அதிகாரவர்க்கத்தின் ஊழல். ஏனென்றால், இவர்கள் மக்களுக்குப் பதில் சொல்லக் கடமைப்பட்டவர்கள் அல்ல என்று முன்னாள் தலைமை விஜிலென்ஸ் கமிசனர் விட்டல் ஒரு பேட்டியில் குறிப்பிடுகிறார். அதிகார வர்க்கம், போலீசு, இராணுவம், நீதித்துறை உள்ளிட்ட அரசு எந்திரம் ஆளும் வர்க்கச் சேவைக்காகவே வடிவமைக்கப்பட்டது. அவர்களுக்கு மட்டுமே கடமைப்பட்டது. மறுகாலனி யாக்கக் கொள்கைகள் அதிகாரவர்க்கத்தின் இந்த முதலாளித்துவ விசுவாசத்துக்கு மேலும் வெறியூட்டியிருக்கின்றன. தனியார்மயக் கொள்கையின் சித்தாந்தத் தாக்கமோ, இந்த அரசமைப்பின் சீர்குலைவை மேலும் துரிதப்படுத்தி அதனைத் தார்மீக ரீதியில் மதிப்பிழக்கச் செய்திருக்கிறது; அதன் தோல்வியைப் பட்டவர்த்தனமாக்கியிருக்கிறது.

தலைமை விஜிலென்ஸ் கமிசனர் சந்தேகத்துக்கு அப்பாற்பட்டவராக இருக்க வேண்டாமா? என்று கேள்வி எழுப்பிய உச்சநீதிமன்றத்தினை, நீதிபதிகள் நியமனத்திலேயே அப்படிப்பட்ட அளவுகோலைப் பயன்படுத்த முடிவதில்லையே மைலார்டு எனக்கூறி எள்ளி நகையாடினார் சொலிசிட்டர் ஜெனரல் வாகனவதி. அலகாபாத் நீதிமன்றத்தில் தந்தைகள் நீதிபதியாக அமர்ந்திருக்க, தனியர்கள் வக்கீல்களாக இருந்து வழக்கு நடத்திப் பணத்தைக் குவிக்கிறார்கள். உச்ச நீதிமன்றத்தின் தலைமை நீதிபதிகள் 8 பேர் ஊழல் பேர்வழிகள் என்று குற்றம் சாட்டுகிறார் வழக்குரைஞர் சாந்தி பூஷண். தலைமறைவுக் குற்றவாளி என்று பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட ஒரு நபர் இந்நூர் நகரின் செசன்சு நீதிபதியாக நியமிக்கப்படுகிறார். டில்லி பாலியல் வல்லுறவுக் குற்றவாளிகளுக்குத் தூக்கு தண்டனை விதிக்கிறது நீதிமன்றம்; ஆனால் அலைக்கற்றை தீர்ப்பு புகழ் நீதிபதி கங்குலி, தன்மீதான பாலியல் துன்புறுத்தல் குற்றச்சாட்டு உறுதியான பின்னரும், மனித உரிமைக் கமிசன் பதவியிலிருந்து விலக மறுக்கிறார். தன்மீதான ஊழல் வழக்கை 20 ஆண்டுகள் இழுத்தடித்த ஜெயலலிதாவுக்கு, அவர் விரும்பும் அரசு வக்கீலையும் நீதிபதியையும் அமர்த்தித் தரவேண்டும் என்று கூசாமல் தீர்ப்பளிக்கிறது உச்ச நீதிமன்றம். அதே நேரம், பழங்குடி மக்களின் வாழ்வுரிமைக்குக் குரல் கொடுத்த மருத்துவர் பினாயக் சென் தேசத்துரோக குற்றத்துக்காக ஆயுள் தண்டனை விதிக்கப்படுகிறார்.

போலீசின் யோக்கியதையைப் பற்றியோ சொல்லத் தேவையில்லை. வழிப்பறி, வல்லுறவு, சிட்பண்டு மோசடி, ஆள் மாறாட்டம், கொலை, போலி மோதல் கொலை, கூலிக்குக் கொலை என்று கிரிமினல் குற்ற நடவடிக்கைகளின் எல்லைகளை விரிவுபடுத்துகிறது போலீசு. பாலியல் வல்லுறவுக் குற்றவழக்கில் கைது செய்யப்பட்ட வேண்டிய மதுகர் டான்டன் என்ற ராஜல்

தான் டி.ஐ.ஜி. 15 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாகத் தலைமறைவாக இருக்கிறார். தலைமறைவாக இருக்கும் ஏ.கே.ஜெயின் என்ற கூடுதல் டி.ஜி.பி. யை பிடித்துத் தருபவர்களுக்கு பத்து லட்சம் சன்மானம் அறிவித்திருக்கிறது சி.பி.ஐ.

பங்குச்சந்தையைக் கண்காணிப்பதற்கான செபி மீது சி.பி.ஐ. விசாரணை, தலைமை விஜிலென்சு கமிசனர் மீது சி.பி.ஐ. விசாரணை, ஐ.பி. மீது சி.பி.ஐ. விசாரணை என எல்லாக் கண்காணிப்பு அமைப்புகளும் சி.பி.ஐ. விசாரணை வளையத்துக்குள் வந்து கொண்டிருக்க, சி.பி.ஐ. அதிகாரிகளின் முறைகேடுகளை விசாரிப்பது யார்? என்பது விடையில்லாக் கேள்வியாகத் தொங்கிக் கொண்டிருக்கிறது.

இந்திய அதிகாரவர்க்கத்தான் ஆசியாவிலேயே மிக மோசமான அதிகாரவர்க்கம் (அதாவது வங்கதேசம், பாகிஸ்தான், ஆப்கானிஸ்தான் போன்ற நாடுகளைக் காட்டிலும் மோசமானது) என்று பொலிடிகல் அண்டு கனாமிக் ரிஸ்க் கன்சல்டன்சி என்ற நிறுவனம் சமீபத்தில் மதிப்பிட்டிருக்கிறது. இப்படி அதிகாரவர்க்கத்தின் பெருமை சந்தி சிரித்து விட்ட போதிலும், ஐ.ஏ.எஸ், ஐ.பி.எஸ்., அதிகாரிகள் மீது வழக்கு தொடர்வதற்கு அனுமதி மறுப்பதன் மூலம் அவர்களுடைய கற்பைக் காப்பாற்றி வருகிறது மத்திய அரசு. அலைக்கற்றை, ஆதர்ஷ், நிலக்கரி வயல் உள்ளிட்ட ஊழல் வழக்குகளில் அந்தந்தத்துறை அதிகாரிகள் தவிர்க்கவியலாமல் சிக்கியிருப்பதால், அவர்கள் குற்றங்களின் பிதாமகனான பிரதமரையும் கூண்டிலேற்றுமாறு கோருகிறார்கள். பிரதமரும் கூண்டிலேற்றப்பட வேண்டியவரே என்று தலைமை கணக்குத் தணிக்கையாளரின் அறிக்கை வழிமொழிவதால், பிரதமர் நாற்காலியின் கவுரவம் பல்லிளிக்கிறது.

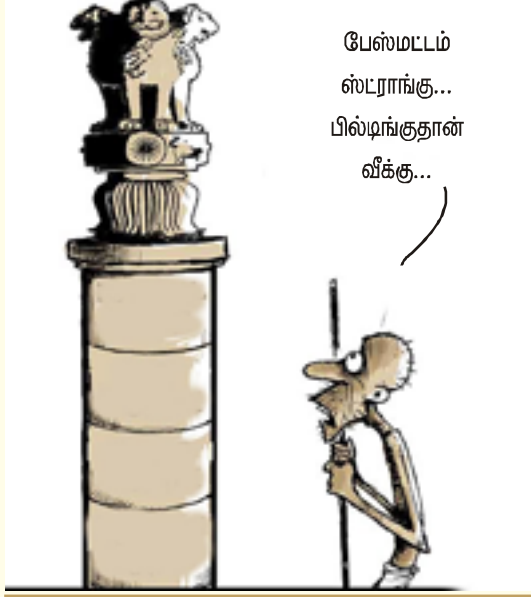
ஐனநாயகத்தின் நான்காவது தூண் என்றும் கருத்துரிமையின் காவலன் என்றும் சிலாகிக்கப்படும் ஊடகத்துறையோகார்ப்பரேட் முதலாளிகளின் கூலிப்படையாக அம்பலமாகி நிற்கிறது. பத்திரிகையாளர்கள் அதிகாரத் தாழ்வாரங்களில் அரசியல் தரக்களாக வலம் வந்து பிடி

படுகிறார்கள். 2009 தேர்தலின் போது ஒரு முறைகேடாக அம்பலப்படுத்தப்பட்ட காசுக்கு செய்தி (paid news) என்ற கயமைத்தனம், தற்போது பத்திரிகை உலகின் தொழில் தருமமாக அங்கீகாரம் பெற்று விட்டது.

சீரழிவிலிருந்து இந்தத் துறை தப்பி விட்டது என்று விரல் நீட்ட முடியாவண்ணம் சமூகத்தின் எல்லாக் கணுக்களிலிருந்தும் சீழ் வடிகிறது. நல்லொழுக்கத்தின் வழிகாட்டிகளாக அறியப்படும் மதகுருமார்கள் வக்கிரங்களுக்கு வழிகாட்டுகிறார்கள். உயிர்காக்கும் மருத்துவர்கள் எனப்படுவோர் உறுப்புகளைத் திருடும் கொலைகாரர்களாகப் பிடிபடுகிறார்கள். கல்வி நிறுவனங்கள் கொள்ளைக்கூடங்களாகத்தான் இருக்கும் என்பது சமூகத்தால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டு, அவை அரசு அங்கீகாரம் பெற்ற கொள்ளைக்கூடங்களாக இருக்க வேண்டும் என்பது இரகசியம் பெற்றோரின் கோரிக்கையாக எஞ்சியிருக்கிறது. ஜனநாயகத்தின் எதிரியான சாதி, ஜனநாயக உரிமையின் பெயரால் புதுப்பிக்கப்பட்டு, ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் ஜனநாயக உரிமைகளைப் பறிக்கிறது.

மறுகாலனியாக்கப்பண்பாட்டு வளர்ச்சியின் வேகம் பெண்களைச் சூறையாடுகிறது. தலைநகர் டில்லியில் பணியாற்றும் பெண்கள் வேறு பாதுகாப்பான நகரத்துக்குத் தப்பியோடத் தவிக்கிறார்கள். சூறையாடப்பட்ட விவசாயிகள்கிராமப்புறங்களிலிருந்து தப்பிவந்து நகர்ப்புறக் கொத்தடிமைகளாக உழல்கிறார்கள். தப்பிக்க முடியாதவர்கள் அங்கேயே தற்கொலை செய்து கொள்கிறார்கள். சூறையாடப்பட்ட இயற்கை, மனிதர்களை மட்டுமின்றி விலங்குகளையும் வாழ்விடத்தை விட்டு விரட்டுகிறது. தண்ணீர் பஞ்சமோ வரவிருக்கும் பேரழிவுக்குக் கட்டியம் கூறுகிறது. மணற்கொள்ளை, வனக்கொள்ளை, தண்ணீர்க் கொள்ளைகளைத் தடுக்கும் சமூக உணர்வுள்ள குடிமக்கள், அதிகார வர்க்கத்தின் ஒத்துழைப்புடன் மஃபியா கும்பல்களால் வேட்டையாடிக் கொல்லப்படுகிறார்கள்.

அரசியல், சமூக, பண்பாட்டு நிறுவனங்கள் அனைத்தும் தமக்குரிய நெறிகளைக் காலில் போட்டு மிதித்து வரும் சூழலில், தமக்குரிய நெறிகளைப் பற்றியொழுகும் நிறுவனங்களாகச் சூதாட்ட விடுதிகள் மட்டுமே இந்த நாட்டில் எஞ்சியிருக்கின்றன. அரசமைப்

ரேசன் அட்டை, சாதிச் சான்றிதழ், ஓட்டுநர் உரிமை, கடவுச்சீட்டு, மின்னணைப்பு முதலான மக்களின் சட்டபூர்வமான உரிமைகளுக்கே விலை நிர்ணயம் செய்து வசூலித்துக் கொண்டிருக்கும் அதிகார வர்க்கத்தின் இலஞ்சப் பசிக்குத் தனியார்மயக் கொள்கை புதிய வேட்டைக்காடுகளைத் திறந்துவிட்டிருக்கிறது என்பதே உண்மை.

பின் எல்லா உறுப்புகளும் நொறுங்கிச் சரிந்து வரும் நிலையில், மக்கள் மீது ஒழுங்கை நிலைநாட்டுவதற்கான அரசின் குண்டாந்தடி மட்டும் தனது கொள்கையில் சற்றும் வளைந்து கொடுக்காமல் நிற்கிறது.

வளர்ச்சியின் பலிபீடத்தில் தமது வாழ்விடங்களை யும், நீர்நிலைகளையும், விளைநிலங்களையும், வாழ்வுரிமையையும் காவு கொடுக்கச் சம்மதிக்காத மக்கள் நாடெங்கும் எதிர்த்துப் போராடுகிறார்கள். ஓட்டுக்கட்சிகள் அனைத்தையும் ஒதுக்கி நிறுத்தியிருக்கும் இந்தப் போராட்டங்களை நிறுவனமயப்படுத்துவதற்கும், நீர்த்துப் போக வைப்பதற்குமான வழிமுறைகளை ஆளும் வர்க்கம் தொடர்ந்து யோசிக்கிறது.

தனியார்மய - தாராளமயக் கொள்கைகளின் அமலாக்கம் சமூகத்தில் ஏற்படுத்தியிருக்கும் பெரும்

பிளவையும், அதிருப்தியையும் சரிக்கட்டி, ஆளும் வர்க்கத்துக்கும் ஆளப்படும் வர்க்கங்களுக்கும் இடையிலான முரண்பாட்டை அமைதிப்படுத்தவும், மதிப்பிழந்து தோற்றுப் போன இந்த அரசமைப்பைச் சீர்திருத்த முடியும் என்று நம்பிக்கையூட்டி, மக்கள் மத்தியில் இந்த அரசமைப்பின் நியாயவுரிமையைப் புதுப்பிக்கவும், ஏகாதிபத்தியத் தொண்டு நிறுவனங்களால் வழிநடத்தப்படும் ஆம் ஆத்மி கட்சி அரசியல் களத்தில் இறக்கப்பட்டிருக்கிறது.

மறுகாலனியாக்கக் கொள்கைகளின் வேகமான அமலாக்கத்திற்காகப் பொறுமையிழந்து துடித்துக் கொண்டிருக்கும் பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் மற்றும் தரகு முதலாளிகளின் பிரதிநிதியான நேர்த்திரமோடி, வளர்ச்சி மற்றும் சிறந்த அரசாளுமையின் சின்னமாக ஆளும் வர்க்கத்தால் முன்நிறுத்தப்படுகிறார். ஜனநாயக வடிவிலான அரசமைப்பைப் பயன்படுத்தியே பாசிசத்தை நிலைநாட்டும் கலையை குஜராத்தில் சோதித்துப் பார்த்திருக்கும் மோடி, அதனை இந்தியா முழுமைக்கும் பிரயோகிக்கும் வாய்ப்புக்காகக் காத்திருக்கிறார்.

தோல்வியுற்று நொறுங்கிச் சரிந்து கொண்டிருக்கும் இந்த அரசியல் சமூக அமைப்போ, தனது இறுதிச் சடங்குகளை நடத்தி வைக்க வேண்டிய புரட்சிகரப் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் வருகையை எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்கிறது.

● சூரியன்

தேர்தல்: கார்ப்பரேட் முதலாளிகள் நடத்தும் சூதாட்டம்!

உங்கள் ஓட்டு! அவர்கள் சீட்டு!!

உ.வ.க. உள்ளிட்ட ஏகாதிபத்திய நிறுவனங்கள்
சூப்பர் அரசாங்கமாகவும் இந்திய நாடாளுமன்றம்
அவற்றுக்குத் தலையாட்டும் பொம்மையாகவும்
மாறி வெகுநாட்களாகிவிட்டது.

“ஜனநாயகத்தின் அடிப்படையாக இருப்பது தேர்தல்கள்தான்; தேர்தல்கள் மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் மக்கள் பிரதிநிதிகள்தான் நாட்டை ஆளுகிறார்கள்; நாடாளுமன்றம் மக்களின் அபிலாஷைகளைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் உயர்ந்த நிறுவனம்” என்ற வாறு தேர்தல்கள், நாடாளுமன்றம் பற்றிய நம்பிக்கையை முதலாளித்துவ ஊடகங்களும் அறிவுத்துறையினரும் பொதுமக்களிடம் உருவாக்கி வைத்துள்ளனர். ஓட்டுக்கட்சிகள் கிரிமினல்மயமாகியிருப்பது; ஓட்டுச்சீட்டு அரசியலே பொதுச்சொத்தைக் கொள்ளையடிப்பதற்கான எளிதான வழியாக, பிழைப்புவாதமாக மாறியிருப்பது; எங்கும் இலஞ்சம், ஊழல், அதிகாரமுறைகேடுகள் பெருத்துப் போயிருப்பது என இந்த அமைப்புமுறை அழுகிப் போயிருப்பதைக் காணும் மக்கள், இந்த தேர்தல்கள், ஓட்டுக்கட்சிகள், நாடாளுமன்றம் உள்ளிட்ட அரசு அமைப்புகள் மீது நம்பிக்கை இழந்துவரும் நிலையிலும், தேர்தல்கள், நாடாளுமன்றம் உள்ளிட்ட இந்த அமைப்பு முறையை விட்டால் வேறு மாற்று இல்லை என்றே இவர்கள் பிரச்சாரம் செய்து வருகின்றனர்.

நாடாளுமன்றத் தேர்தல் அரசியல் சீரழிந்து போயிருப்பதற்கு ஓட்டுக்கட்சிகள், அதனின் தலைவர்கள், தனிப்பட்ட அதிகாரிகள் ஆகியோரின் மீது பழிபோட்டு விட்டு, இந்த அமைப்பு முறைக்கும் அக்கேடுகளுக்கும் எந்தவொரு சம்பந்தமும் கிடையாது என இவர்கள் வாதிடுகிறார்கள். ஓட்டுக்குப்பணம் வாங்காமல், கட்சிகளைப் பாராமல், சாதி-மதச்சார்பு இல்லாமல், நல்ல

வர்களைத் தேர்ந்தெடுத்தால் நாடாளுமன்ற ஜனநாயகம் போல மக்களுக்குச் சேவை செய்யக்கூடிய அமைப்பு வேறு எதுவும் கிடையாது என இவர்கள் உபதேசிக்கிறார்கள். ஊழல், அதிகாரமுறைகேடுகள் உள்ளிட்ட கேடுகள் அனைத்தையும் தானாகவே திருத்திக் கொள்ளும் வாய்ப்புகள் (ஜன்லோக்பால் போன்றவை) இந்திய நாடாளுமன்ற அமைப்பு முறைக்குள் கொட்டிக்கிடப்ப

தாகக் கூறி இவர்கள் மக்களுக்கு நம்பிக்கையூட்டுகிறார்கள்.

“நாடாளுமன்றம் என்பது முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் ஆட்சியை மூடிமறைக்கும் திரைச்சீலை” என்ற லெனினின் வரையறுப்புக்கு முற்றிலும் எதிராக, “மக்கள் நலன் சார்ந்த பிரச்சினைகளை எழுப்புவதில் நாடாளுமன்றம் உயர்ந்த அமைப்பு வடிவமாகும். எனவே, இந்திய நாடாளுமன்றம் முடமாகிப் போனால், இந்திய ஜனநாயகத்திற்கே ஆபத்தாக முடியும்” என எச்சரிக்கிறார், இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் குருதாஸ் தாஸ் குப்தா. அரசனை விஞ்சிய ராஜ விசுவாசி!

“மாற்றம் வேண்டும்” என்ற அடிப்படையில் வாக்களிப்பதாகக் கூறும் படித்த நடுத்தர வர்க்கத்தினர்கூட, தேர்தல்கள் மூலம் ஒரு கட்சிக்குப் பதிலாக இன்னொரு கட்சியைப் பதவியில் அமர்த்தினால் மாற்றம் வந்துவிடும் எனப் பாமரத்தனமாகத்தான் நாடாளுமன்ற ஜனநாயக அமைப்பு முறையைப் புரிந்து வைத்துள்ளனர்.

மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் எம்.பி., எம்.எல்.ஏ.க்கள்தான் நாட்டை ஆளுவதாகக் கூறப்படுவதே ஒரு வடிகட்டிய பொய். நாடாளுமன்றத்திற்குச் சட்டமியற்றும் அதிகாரம்தான் உண்டே தவிர, அதனை நடைமுறைப்படுத்தும் அதிகாரம் நாடாளுமன்றத்திற்கு அப்பால்தனித்து இயங்கிவரும் அதிகார வர்க்கத்திற்குத்தான் உண்டு. மேலும், நாடாளுமன்றத்தில் இயற்றப்படும் சட்டங்களையும் இந்த அதிகார வர்க்கம்தான் வடிவமைத்துத் தருகிறது. இந்த அதிகார வர்க்கம் நாடாளுமன்றம் இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் சுயேச்சையாக இயங்கக் கூடியது. இந்த அதிகார வர்க்கத்தை நியமிக்கும், கட்டுப்படுத்தும் அதிகாரமும் நாடாளுமன்றத்திற்குக் கிடையாது.

இதுவொருபுறமிருக்க, தனியார்மயம் புகுத்தப்பட்ட பிறகு இந்திய நாடாளுமன்றத்தின் நடவடிக்கைகளை ஒரு முறை அலசிப் பாருங்கள். இந்திய மக்களின் மீது மானிய வெட்டு, விலைவாசி உயர்வு, நில அபகரிப்பு எனப் பல்வேறு தாக்குதல்களைத் தொடுத்து அவர்களை ஓட்டாண்டிகளாக்கிய அதேசமயம், ஏகாதிபத்திய நாடுகளைச் சேர்ந்த பன்னாட்டு நிறுவனங்களுக்கும், அவற்றின் கூட்டாளிகளான இந்தியத் தரகு முதலாளிகளுக்கும் பல்வேறு சலுகைகளை

அளித்து, அதன் மூலம் அக்கும்பல் நாட்டின் வளங்களைக் கொள்ளையடிக்கவும் அதிரடி இலாபம் அடையவும் ஏற்பாடு செய்து கொடுக்கும் கருவியாக நாடாளுமன்றம் செயல்பட்டு வரும் உண்மை தெரிய வரும்.

இந்திய நாடாளுமன்றம் பன்னாட்டு ஏகபோக நிறுவனங்களின் நலன்களைப் பாதுகாக்கும் கருவியாக இருப்பதை ஓட்டுக்கட்சிகளின் சொந்த விருப்பு வெறுப்பாக, ஓட்டுக்கட்சிகள் மக்கள் மீது அக்கறையற்று இருப்பதன் வெளிப்பாடாகவோ சுருக்கிப் பார்த்துவிடக் கூடாது. 1990-களில் புகுத்தப்பட்ட புதிய தாராளவாதக் கொள்கைகளுக்கு ஏற்ப அரசின் கட்டுமானங்கள் மாற்றி அமைக்கப்பட்டு வருவதன் வெளிப்பாடு இது.

**நாடாளுமன்றம்:
ஏகபோக நிதியாதிக்க கும்பலின் ரப்பர் ஸ்டாம்பு!**

1947-க்குப் பிந்தைய இந்திய நாடாளுமன்றத்தின் செயல்பாடுகளைத் தனியார்மயத்திற்கு முன், தனியார்மயத்திற்குப் பின் என இரண்டாகப் பிரிக்கலாம். தனியார்மயத்தின் முன்பு இந்திய நாடாளுமன்றம் டாடா, பிரீலா, டி.வி.எஸ்., உள்ளிட்ட சில குறிப்பிட்ட தரகு முதலாளித்துவ குடும்பங்களுக்குச் சேவை செய்வதையே நோக்கமாகக் கொண்டு செயல்பட்டுவந்த போதும் நாட்டின் சுதேசித் தொழில்களையும், இயற்கை வளங்களையும் ஏகாதிபத்தியக் கொள்ளையர்களிடமிருந்து காக்கும் அரைகுறையான சுதேசி பொருளாதாரக் கொள்கையைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய தேவை நிலவியது. இதனால் நாட்டின் இறையாண்மையைப் பாதுகாக்கும் பெயரளவிலான அதிகாரத்தை நாடாளுமன்றம் கொண்டிருந்தது. மேலும், மக்கள் நல அரசு எனத் தன்னைக் காட்டிக் கொள்வதற்காகவே ஒப்புக்குச் சப்பாணியாகச் சில நடவடிக்கைகளை - கல்வி, மருத்துவம், மின்சாரம் மற்றும் குடிநீர் விநியோகம் போன்ற அத்தியாவசியமான சேவைகளை அரசின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் வைத்திருப்பது - எடுத்து வந்தது.

1991-ஆம் ஆண்டு பதவிக்கு வந்த நரசிம்ம ராவ் அரசு, உலக வங்கியின் கட்டளைகளை ஏற்று இந்தியப் பொருளாதாரத்தை மறுசீரமைக்கத் தொடங்கிய பின், இந்திய நாடாளுமன்றத்தின் பெயரளவிலான அதிகாரமும் சுயேச்சைத் தன்மையும் முற்றிலும் பறிக்கப்பட்டதோடு மட்டுமின்றி, மக்கள் நல அரசு என்ற முகமூடியையும் கழட்டிவிட்டது. அதனைத் தொடர்ந்து “காட்” ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட்டு உலக வர்த்தகக் கழகத்தில் இணைந்த நாள் தொடங்கி, இந்திய நாடாளுமன்றமும், அரசின் பிற உறுப்புகளும் அந்நிய நிதி மூல தனத்தின் கட்டளைகளை நிறைவேற்றும் ரப்பர் ஸ்டாம்பாகவே மாறிவிட்டன.

நரசிம்ம ராவ் தலைமையில் இருந்த காங்கிரசு அரசு “காட்” ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட்டதுகூட, நாடாளுமன்றத்திற்குத் தெரிவிக்காமலேயே, அது குறித்து நாடாளுமன்றத்தில் விவாதிக்காமலேயே நடந்து முடிந்தது. இந்தச் சம்பவம் ஒன்றே இந்திய நாடாளுமன்றம் இனி சோளக்காட்டு பொம்மை போன்றது என்பதை எடுத்துக் காட்டியது.

“காட்” ஒப்பந்தம் கொல்லைப்புற வழியில் நாட்டின் மீது திணிக்கப்பட்ட போதும், நரசிம்ம ராவ் அரசிற்குப் பின் பதவிக்கு வந்த, போலி கம்யூனிஸ்டுகளின் ஆதரவைப் பெற்றிருந்த ஐக்கிய முன்னணி அரசும், அதற்குப் பின் பதவிக்கு வந்த தேசிய ஜனநாயகக் கூட்டணி ஆட்சியும் ஏகாதிபத்திய நிறுவனங்களுக்குச் சேவை செய்வதில் முந்தையதைவிட விசுவாசமாக நடந்து கொள்வதிலேயே குறியாக இருந்தன. குறிப்பாக, வாஜ்பாயி தலைமையில் இருந்த தேசிய ஜனநாயகக் கூட்டணி அரசு உலக வர்த்தகக் கழகத்தின் நிபந்தனைகளுக்கு அப்பாலும் சென்று, 640 பொருட்கள் மீதான இறக்குமதி கட்டுப்பாடுகளைத் தளர்த்தியது.

இந்திய-அமெரிக்க அணுசக்தி ஒப்பந்தமும், இந்திய-அமெரிக்க இராணுவக் கூட்டு ஒப்பந்தமும் கூட நாடாளுமன்றத்தின் ஒப்புதலைப் பெறாமல்தான் மன்மோகன் சிங் அரசால் கையெழுத்திடப்பட்டன. இந்த ஒப்பந்தங்கள் இந்தியாவின் சிவில் அணு உலைகளைக் கண்காணிக்கும் அதிகாரத்தை ஏகாதிபத்திய நாடுகளுக்கு அளித்தது. அமெரிக்காவைச் சேர்ந்த அணுசக்தி நிறுவனங்களை தாஜா செய்வதற்காகவே, அணுசக்தி கடப்பாடு மசோதா நீர்த்துப் போன வடிவத்தில் நாடாளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டது. வோடோஃபோன் நிறுவனம் 11,000 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு வரி ஏய்ப்பு செய்த விவகாரம் அம்பலமான பிறகு, கார்ப்பரேட் நிறுவனங்களின் வரி ஏய்ப்புகளைத் தடுக்கப் போவதாகக் கூறிக் கொண்டு, பொது வரி தவிர்ப்பு விதிமுறைகளை நாடாளுமன்றத்தில் கொண்டு வந்தது, காங்கிரசு கூட்டணி அரசு. பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் இப்புதிய விதி

முறைகளைத் தீவிரமாக எதிர்த்தவுடனேயே, அதனை அமலுக்குக் கொண்டுவருவது கிடப்பில் போடப்பட்டது. “மன்மோகன்சிங் செயல்படாத பிரதமர்” என மேற்கத்திய ஊடகங்கள் அபாயச் சங்கை ஊதிய வுடனேயே சில்லறை வர்த்தகம் தொடங்கி ஆயுதத் தளவாட தயாரிப்பு உள்ளிட்டு பல்வேறு துறைகளில் அந்நிய மூலதனம் நுழைவதற்கு இருந்துவந்த கட்டுப்பாடுகளை நீக்குவதாகத் தன்னிச்சையாக அறிவித்தார், மன்மோகன்சிங்.

உலக வர்த்தகக் கழகத்தின் விதிகள், குறிப்பாக அறிவு சார் சொத்துரிமை விதிகள் (TRIPS) மற்றும் நிதி முதலீட்டு விதிகளுக்கு (TRIMS) மாறாக, இந்திய நாடாளுமன்றம் எந்தவொரு சட்டத்தையும் இயற்றிவிட முடியாது. இந்தியா எந்தெந்த பொருட்களை எவ்வளவு இறக்குமதி செய்ய வேண்டும்; எந்தெந்த பொருட்களை எந்த அளவிற்கு ஏற்றுமதி செய்ய வேண்டும் என்பதையெல்லாம் உலக வர்த்தகக் கழகம்தான் தற்பொழுது தீர்மானிக்கிறது. பட்ஜெட் பற்றாக்குறையைக் கட்டுப்படுத்துவதற்காக இந்திய அரசு உருவாக்கி வைத்திருக்கும் சட்டம், உலக வங்கியின் நிபந்தனைப்படி இயற்றப்பட்ட ஒன்றாகும். 2ஜி அலைக்கற்றை உரிமங்களை ரத்து செய்து உச்சநீதிமன்றம் அளித்துள்ள தீர்ப்பை எதிர்த்து சர்வதேச நீதிமன்றத்தில் வழக்குத் தொடரப் போவதாக ரசியாவின் சீஸ்டெமா நிறுவனமும், நார்வே நாட்டைச் சேர்ந்த டெலிநார் நிறுவனமும் அறிவித்துள்ளன. இந்திய அரசிற்கு மேலான சூப்பர் அரசாங்கமாக ஏகாதிபத்திய நிறுவனங்கள் செயல்பட்டு வருவதையே இவை எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

இந்திய அரசு: கார்ப்பரேட் முதலாளிகளின் சேவகன்

1990-களில் புதிய தாராளவாதக் கொள்கை அறிமுகப் படுத்தப்பட்ட பின், அதுகாறும் அரசின் கட்டுப்பாட்டில் மட்டுமே இருந்துவந்த துறைகள் சிலவற்றுள் இந்தியத் தரகு முதலாளிகளும் ஏகாதிபத்திய தொழில் கழகங்களும் நுழைவதற்கு அனுமதிக்கப்பட்டன. இப்படி நுழைந்த கார்ப்பரேட் நிறுவனங்கள் அதிரடி இலாபம் அடைவதற்கு வசதியாக அத்துறையில் இருந்துவரும் அரசு நிறுவனங்களின் செயல்பாடுகள் திட்டமிட்டே முடக்கப்பட்டன. அரசுத்துறை நிறுவனமான பி.எஸ்.என்.எல்., நடட்டத்தில் தள்ளப்பட்டதை இதற்கு உதாரணமாகக் குறிப்பிடலாம்.

தனியார்மயத்தின் இரண்டாவது கட்டத்தில் பல நூறு கோடி ரூபாய் சொத்துக்களையும் இலாபத்தையும் கொண்டிருந்த பொதுத்துறை நிறுவனங்கள் கார்ப்பரேட் முதலாளிகளுக்கு விற்பனை செய்யும் படலம் ஆரம்பமானது. பா.ஜ.க. கூட்டணி ஆட்சியில் பொதுத்துறை நிறுவனங்களை விற்பனை செய்வதற்காகவே ஒரு துறையை ஏற்படுத்தி, அதற்குத் தரகு முதலாளிகளின் நம்பகமான விசுவாசியான அருண் ஷேரி அமைச்சராக் கப்பட்டார். இலாபத்தில் இயங்கும் பொதுத்துறை நிறுவனங்களை என்னவிலைக்கு விற்கலாம் என்பதைக் கூட நாடாளுமன்றத்திற்குப் பதிலாக ஏகாதிபத்தியவாதிகள்தான் முடிவு செய்தனர். 2100 கோடி ரூபாய் மதிப்பு

கொண்ட மாடர்ன் புட்ஸ் 104 கோடி ரூபாய்க்கும், 5,000 கோடி ரூபாய் மதிப்பு கொண்ட பால்கோ 551 கோடி ரூபாய்க்கும் விற்பனை செய்யப்பட்டதிலிருந்தே இரண்டாவது கட்டத்தில் நடந்த பகற்கொள்ளையின் பரிணாமத்தைப் புரிந்து கொள்ளலாம்.

இதற்கு அடுத்து, கண்ணுக்குத் தெரியும் ஆற்றுத் தண்ணீர், இரும்பு, நிலக்கரி, இயற்கை எரிவாயு, மீத்தேன் தொடங்கி கண்ணுக்குத் தெரியாக அலைக்கற்றைகள் ஈறாக இயற்கை வளங்கள் அனைத்தையும் எந்த வரை முறையும் இன்றி இந்தியத் தரகு முதலாளிகளுக்கும் தேசங்கடந்த தொழிற்கழங்களுக்கும் ஒதுக்கீடு செய்யும் தாராளமயம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. மேலும், விரைவுச் சாலைகள், மேம்பாலங்கள், விமான நிலையங்கள், மெட்ரோ ரயில் பாதைகள் கட்டும் காண்டிராக்டர்கள் மட்டுமின்றி, அவற்றைப் பராமரிப்பது தொடங்கி குப்பை வாருவது வரையுள்ள அனைத்துப் பொதுப்பணிகளையும் தனியாரிடம் அயல்பணியாக ஒப்படைப்பது; அரசும்-தனியாரும் கூட்டுச் சேர்ந்து (Public Private partnership projects) அடிக்கட்டுமான திட்டங்களை உருவாக்குவது; சிறப்புப் பொருளாதார மண்டல வளையங்களை உருவாக்குவது; உள்நாட்டு தொழில்களில் குறிப்பாக பங்குச் சந்தை உள்ளிட்ட நிதிச் சந்தையில் அந்நிய மூலதனம் நுழைவதற்கு இருந்துவந்த கட்டுப்பாடுகளை நீக்குவது; அவற்றுக்கு வரிச் சலுகைகளும் வரித் தள்ளுபடிகளும் அளிப்பது என அடுத்தடுத்து கார்ப்பரேட் முதலாளிகளின் நலன்களை முன்னிறுத்தும் திட்டங்களும் கொள்கைகளும் வகுக்கப்பட்டன.

இந்தத் திட்டங்களுக்குத் தேவைப்படும் நிலங்களை அரசே விவசாயிகளிடமிருந்து பறிமுதல் செய்து

கொடுத்தது; கனிம வளங்களை வெட்டியெடுப்பதற்கு வசதியாக பழங்குடியின மக்கள் அவர்களின் வாழ்விடங்களிலிருந்து ஆயுத முனையில் வெளியேற்றப்பட்டனர். கார்ப்பரேட் முதலாளிகள் பொதுத்துறை வங்கிகளிடம் கடன் பெற்று, இந்தத்திட்டங்களில் முதலீடு செய்வதற்கு வசதியாக பொதுத்துறை வங்கிகளின் கடன் விதிகள் தளர்த்தப்பட்டன; வட்டி வீதம் குறைக்கப்பட்டது. முதலீடுகளைக் கவர்வது என்ற பெயரில் ஒவ்வொரு ஆண்டு பட்ஜெட்டிலும் கார்ப்பரேட் நிறுவனங்களுக்கு நான்கு இலட்சம் கோடி ரூபாய் பெறுமான வரித் தள்ளுபடிகள் அறிவிக்கப்பட்டன. இப்படியான சலுகைகளை அளிப்பதன் மூலம்தான் நாட்டில் தொழில் பெருகும், வேலைவாய்ப்புகள்கிடைக்கும், ஏற்றுமதி அதிகரிக்கும், அந்நியச் செலாவணி கிடைக்கும் என அரசு வாக்குறுதிகளை அள்ளிவிட்டது.

இந்த வாக்குறுதிகள் அனைத்தும் பல்லிளித்துப் போய்விட்டதை இப்பொழுது அரசே ஒப்புக் கொண்டு விட்டது. நாடு போண்டியாகி நிற்கும் அதேசமயம் அரசின் செல்லப் பிள்ளைகளான முகேஷ் அம்பானி, அனில் அம்பானி, அசிம் பிரேம்ஜி, அடானி, மித்தல் உள்ளிட்ட ஒரு சில இந்தியத் தரகு முதலாளிகளோ உலகின் சூப்பர் பணக்காரர்களின் வரிசையில் இடம் பிடித்திருக்கின்றனர். விலங்குகளின் இரத்தத்தைக் குடிக்கும் ஒட்டுண்ணி போல, மனிதர்களின் இரத்தத்தைக் குடிக்கும் முட்டைப்பூச்சி போல, இந்தியத் தரகு முதலாளிகளும் ஏகாதிபத்திய நிறுவனங்களும் நாட்டின் பொதுச் சொத்துக்களை, இயற்கை வளங்களை, பொதுமக்களின் சேமிப்புகளை, உறிஞ்சிக் குடிக்கும் ஒட்டுண்ணிகளாக அரசின் ஆதரவு அரசவணைப்போடு உருவாகியுள்ளனர்.

ஏகாதிபத்திய விசுவாசிகளே அமைச்சர்களாக, அதிகாரிகளாக. . .

நாடாளுமன்றம் இந்த ஒட்டுண்ணித்தனம் நிறைந்த கார்ப்பரேட் பகற்கொள்ளைக்கு ஏற்பாடு செய்து கொடுக்கும் மாமாவேலையைத்தான் பார்த்து வருகிறது. இதைச் செய்து கொடுக்கும் நம்பகமான விசுவாசிகள் தான் அமைச்சர்களாக, அதிகாரிகளாக நியமிக்கப்படு

அரசுத்துறை வங்கிகளை மென்மேலும் தனியார்மயமாக்கும் நடவடிக்கைகளைக் கண்டித்து அகில இந்திய வங்கி ஊழியர் சங்கம் டெல்லியில் நடத்திய ஆர்ப்பாட்டம். (கோப்புப் படம்)

கின்றனர். தி.மு.க.வைச் சேர்ந்த ராஜாவைத் தொலைத் தொடர்புத் துறை அமைச்சராக நியமிப்பதற்கு மட்டும் தானாலாயிங் நடந்திருக்கிறது? பெட்ரோலியத்துறை அமைச்சராக இருந்த ஜெய்பால் ரெட்டி தூக்கி கடாசப்பட்டு, அவரிடத்தில் வீரப்ப மொய்லி உட்காரவைக்கப்பட்டதன் பின்னே முகேஷ் அம்பானியின் கரங்கள் இருந்தன. வீரப்ப மொய்லி இயற்கை எரிவாயுவின் விலையை இரண்டு மடங்காக உயர்த்திக் கொள்வதற்கு ஒப்புதல் அளித்து, அம்பானியின் விருப்பத்தை நிறைவேற்றி வைத்தார்.

நிதி மந்திரி ப.சிதம்பரம், நகர்ப்புற வளர்ச்சித்துறை அமைச்சர் கமல்நாத், வர்த்தகத்துறை அமைச்சர் ஆனந்த் சர்மா, திட்ட கமிசனின் துணைத் தலைவர் மாண்டேக் சிங் அலுவாலியா, ரிசர்வ் வங்கியின் கவர்னர் ரகுராம் ராஜன் எனத்திரும்பும் பக்கமெல்லாம் ஏகாதிபத்திய விசுவாசிகளால் இந்திய அரசாங்கம் நிரம்பி வழிவதையாரும் கண்கூடாகப் பார்க்கலாம். மாண்டேக் சிங் அலுவாலியா உலக வங்கியிலும், ரகுராம் ராஜன் சர்வதேச நாணய நிதியத்திலும் உயர் அதிகாரிகளாகப் பணியாற்றி விட்டு இறக்குமதியானவர்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வளவு ஏன், உலக வங்கியில் குப்பை கொட்டியவர், ஏகாதிபத்திய நிதி மூலதனக் கும்பலின் நம்பகமான ஏஜெண்ட் என்பதால்தான் மன்மோகன் சிங், நரசிம்ம ராவ் ஆட்சியில் நிதிமந்திரியாகவும், ஐக்கிய முற்போக்குக் கூட்டணி ஆட்சியில் பிரதம மந்திரியாகவும் முடி சூட்டப்பட்டார்.

இதுவொருபுறமிருக்க இந்தியத் தரகு முதலாளிகளும், அவர்களது நிறுவனங்களைச் சேர்ந்த விசுவாசமான அதிகாரிகளும் கொல்லைப்புற வழியாக மேலவை உறுப்பினராக நாடாளுமன்ற வளாகத்தில் நுழைவது இன்று ஒரு போக்காக வளர்ந்து வருகிறது. மேலும், அரசு அமைக்கும் நாடாளுமன்ற நிலைக் குழுக்களில் தரகு முதலாளிகளுக்கு இடம் அளிக்கப்படுகிறது. இவை அனைத்திற்கும் மேலாக அரசின் பொருளாதாரக் கொள்கைகள், திட்டங்களைத் தரகு முதலாளிகளும், அதிகார வர்க்க கமிட்டிகளும், ஏகபோக நிதி நிறுவனங்களைச் சேர்ந்த நிபுணர்களும் தான் வகுத்துக் கொடுக்கிறார்கள்.

இதன் அடிப்படையில்தான் இன்று சமையல் எரிவாயு உருளை, பெட்ரோல், டீசல் ஆகியவற்றின் விலைகளைத் தீர்மானிக்கும் அதிகாரம் எண்ணெய் நிறுவன அதிகார வர்க்கத்திடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதுபோல தொலை பேசிக்கட்டணம், மின்கட்டணம் ஆகியவற்றை ஒழுங்குமுறை ஆணையங்கள் என்ற பெயரில் உருவாக்கப்பட்டுள்ள அதிகார வர்க்க கமிட்டிகள் தீர்மானிக்கின்றன. இவற்றுக்கு அப்பால், வறுமைக் கோட்டைநிர்ணயம் செய்யவும், சர்க்கரை உற்பத்தி மற்றும் விநியோகத்தில் தாராள மயத்தைப் புகுத்தவும் முன்னாள் ரிசர்வ்

உண்மையான அரசாங்கம்: வங்கித்துறை சீர்திருத்த கமிட்டியின் தலைவர் நரசிம்மன்;
வறுமைக்கோடை நிர்ணயிக்கும் கமிட்டியின் தலைவர் ரங்கராஜன்;
எரிபொருட்களுக்கு மானியம் வழங்குவது குறித்த கமிட்டியின் தலைவர் நந்தன் நிலகேனி;
வரி தவிர்ப்பு விதிமுறைகள் கமிட்டியின் தலைவர் பார்த்தசாரதி ஷோமே.

களைநடைமுறைப்படுத்துவதில் அக்கூட்டணிகளுக்கிடையே எந்த வேறுபாடும் இருந்ததில்லை. சொல்லப்போனால், இக்கொள்கைகளை நடைமுறைப்படுத்துவதில் தங்களுக்கிடையே யார் முந்தி என்ற போட்டிதான் அக்கூட்டணி ஆட்சிகளுக்கிடையே நிலவி வந்தது. இப்படி தனியார்மயக் கொள்கைகளுக்கு எந்த

வங்கியின் கவர்னர் ரங்கராஜன் தலைமையில் கமிட்டி; சமையல் எரிவாயு, மண்ணெண்ணெய்க்கு வழங்கப்படும் மானியங்கள் தொடர்பாக அரசுக்கு அறிவுரை வழங்க இன்ஃபோசில் இயக்குநர் நந்தன் நிலகேனி கமிட்டி; தரகு முதலாளித்துவ நிறுவனங்களை நிர்வகிப்பது தொடர்பாக ஆலோசனை வழங்க தரகு முதலாளி குமாரமங்கலம் பிர்லாகமிட்டி; வங்கித்துறையில் சீர்திருத்தங்களைக் கொண்டுவர நரசிம்மன் கமிட்டி என்றவாறு அனைத்து நிலைகளிலும் தனியார்மயத்தைப் புகுத்துவதற்கு ஏற்றவாறு அதிகார வர்க்க கமிட்டிகளை ஒன்றன் பின் ஒன்றாக மைய அரசு அமைத்து வருகிறது. இந்த கமிட்டிகள்தான் உண்மையான அரசாங்கமாகவும், அவை தரும் பரிந்துரைகளுக்கு ஒப்புதல் அளிக்கும் தலையாட்டி பொம்மையாக நாடாளுமன்றமும் இன்று செயல்பட்டு வருகின்றன.

அரசியல்வாதிகளிடம் காணப்படும் சுயநலம், ஊழல் ஆகிய ஒழுங்கீனங்களைக் காட்டி, தகுதியான, நேர்மையான, நிர்வாக நுணுக்கங்கள் நிறைந்த அதிகார வர்க்கத்தின், துறை சார்ந்த நிபுணர்களின் கைகளில் கொள்கை முடிவுகளை எடுக்கும் அதிகாரத்தை அளித்தால்தான் நாட்டை முன்னேற்ற முடியும் என இந்த மாற்றத்தைப் புதிய தாராளவாதக் கொள்கை நியாயப்படுத்துகிறது.

அரசு மற்றும் நாடாளுமன்றத்தின் சமூக பொறுப்புகள், கடப்பாடுகள் அனைத்தும் களையப்பட்டு, அவை மேலும் மேலும் ஆழமாக இந்தியத் தரகு முதலாளிகள் மற்றும் அவர்களின் ஏகாதிபத்திய எஜமானர்களுக்குச் சேவை செய்யும்படி மாற்றப்பட்டிருப்பதைத்தான் இவை எடுத்துக் காட்டுகின்றன. அரசியல் கிரிமினல்மயமாகியிருப்பதைவிட கொடிய அபாயம் நிறைந்தது இந்த மாற்றம். எனினும், முதலாளித்துவ ஊடகங்களும் அறிவுத்துறையினரும் ஊழல் இல்லாத நல்லாட்சி, சிறந்த அரசாளுமை ஆகிய மயக்கு வாரத்தைகளைக் கொண்டு இந்த பேரபாயத்தை நியாயப்படுத்தி வருகின்றனர்.

தேர்தல்கள்: மறுகாலனியாதிக்கத்தின் மூகமூடி

கடந்த இருபது ஆண்டுகளில் காங்கிரசு கூட்டணி ஆட்சி, பா.ஜ.க. கூட்டணி ஆட்சி, ஐக்கிய முன்னணி ஆட்சி எனப் பல வண்ண கூட்டணிகள் மாறிமாறி ஆண்டபோதும், தனியார்மய-தாராளமயக் கொள்கை

விதப்பாதிப்புமின்றி ஆட்சி நடத்துவதைத்தான் ஆளுங்கும்பல் நிலையான ஆட்சி என வரையறுக்கிறது.

இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் தான் 16-ஆவது நாடாளுமன்றத் தேர்தலுக்கான பிரச்சாரம் சூடு பறக்க நடந்து வருகிறது. தேர்தலுக்குப் பின் எந்தக் கூட்டணி ஆட்சி அமையும் என்பது பற்றி இந்திய மக்களைவிட, ஏகாதிபத்திய நிதி மூலதனச் சூதாடிகள்தான் அதிகம் கவலை கொள்கின்றனர். தங்கள் விருப்பத்துக்கு மாறான கூட்டணி ஆட்சி அமைந்தால், அதனைக் கவிழ்த்து விடவும் தயாராக இருக்கிறது அக்கும்பல். “சிறிய மற்றும் பிராந்திய கட்சிகள் கூட்டணி சேர்ந்துகொண்டு, ஒரு பொதுவான பொருளாதாரத் திட்டமின்றி ஆட்சியமைக்க முற்பட்டால், அது நிதி முதலீட்டாளர்களை வெளியேறத் தூண்டுவதாக அமைந்துவிடும். அப்படிப்பட்ட நிலை இந்திய ரூபாயின் மதிப்பை மேலும் வீழ்ச்சியடையச் செய்யும்; வெளிநாடுகளிலிருந்து பெறும் கடனுக்கான வட்டியை அதிகரிக்கும்; இந்தியப் பொருளாதாரம் மீண்டெழுவதைத் தாமதப்படுத்தும்” என வெளிப்படையாகவே எச்சரித்திருக்கிறது, மூடி (Moody) என்ற ஏகாதிபத்திய ரேட்டிங் நிறுவனம்.

எனவே, தேர்தல்களுக்குப் பின் எந்தக் கூட்டணி ஆட்சி அமைத்தாலும் அது ஏகாதிபத்திய நிதி மூலதனச் சூதாடிகளின், இந்தியத்தரகு முதலாளித்துவக் கும்பலின் ஆட்சியாகவே இருக்கும் என்பதில் மாற்றுக் கருத்துக்கே இடம் இருக்க முடியாது. அதனால் நடைபெறவுள்ள தேர்தல் என்பது இந்தத் தீவட்டிக் கொள்ளையர்களின் ஆட்சிக்கு ஒரு சட்டபூர்வ நியாயத்தைக் கற்பிக்கும் மோசடி தவிர வேறெதுவும் கிடையாது என்பதை உழைக்கும் மக்கள் உணர வேண்டும். ஓட்டுக்கட்சிகளும் ஊடகங்களும் முதலாளித்துவ அறிவுத்துறையினரும் முன்வைக்கும் “தேர்தலின் மூலம் மாற்றம்” என்ற மோசடிக்கு மாறாக, நக்சல்பாரி புரட்சியாளர்கள் முன்வைக்கும் “தேர்தலைப் புறக்கணிப்போம்; மக்கள் சர்வாதிகார மன்றங்களைக் கட்டியமைப்போம்” என்ற முழுக்கத்தின் கீழ் அணிதிரண்டு, தனியார்மயம்-தாராளமயத்தையும் அதனைப் பாதுகாக்கும் இந்த அரசியல் அமைப்பு முறையையும் வேரடி மண்ணோடு வீழ்த்தக் கூடிய புரட்சிகரப் போராட்டங்களைக் கட்டியமைக்க முன்வர வேண்டும்.

● செல்வம்

நீயும் நானும் ஒண்ணு! வாக்காளர் வாங்கல மண்ணு!!

காங்கிரசு - பா.ஜ.க.விற்கிடையே
அடிப்படை வேறுபாடு எதுவும் கிடையாது.
காங்கிரசு படுத்துக்கிட்டு போத்திக்கலாம் என்றால்,
பா.ஜ.க. போத்திக்கிட்டு படுத்துக்கலாம் என்கிறது.

காங்கிரசின் ஆதரவோடு தில்லியில் அமைந்த ஆம்-ஆத்மி அரசு பதவி விலகிய பின், காங்கிரசும், பா.ஜ.க.வும் ஆட்சி யமைக்க உரிமை கோர மறுத்து விட்ட நிலையில் உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதி ஒருவர், “காங்கிரசும் பா.ஜ.க.வும் கூட்டாகச் சேர்ந்து கொண்டு ஆட்சியைக் கவிழ்க்க முடியுமென்றால், இருவரும் ஏன் கூட்டுச் சேர்ந்து ஓர் அரசை அமைக்க முடியாது?” என்றொரு கேள்வியை எழுப்பினார். இக்கேள்வி வெளிப்பார்வைக்கு விசித்திரமானதாக, வியப்பை ஏற்படுத்துவதாகத் தோன்றினாலும், அதனுள்ளே உண்மை பொதிந்தேயிருக்கிறது. கூட்டுச் சேர இயலாத அளவிற்கு அவ்விரு கட்சிகளின் கொள்கை, நடைமுறைகளில் வேறுபாடு உள்ளதா என்ற கோணத்திலிருந்து இந்தக் கேள்வியைப் பரிசீலித்தால், அவ்விரு கட்சிகளும் இயற்கையான கூட்டாளிகள்தான் என்பதைப் புரிந்துகொள்ள முடியும்.

பொருளாதாரச் சீர்திருத்தம்; அமெரிக்கா, சீனா, பாகிஸ்தான் உள்ளிட்ட நாடுகளுடனான உறவு; உள்நாட்டில் தீவிரவாதத்தையும், மதவாதத்தையும் அணுகும் முறை; மத்திய - மாநில அரசுகளுக்கிடையேயான உறவு; ஈழப் பிரச்சினை; காவிரி, முல்லை பெரியாறு உள்ளிட்ட நதிநீர்ப்பங்கிட்டுப் பிரச்சினை; தமிழக மீனவர் பிரச்சினை - என எந்தவொரு பிரச்சினையை எடுத்துக்கொண்டாலும், அதில் இவ்விரு கட்சிகளின் நிலைப்பாடு, அணுகுமுறை, நடைமுறை ஆகியவற்றில் கடுகனவுகூட வேறுபாடு இருப்பதைக் காண முடியாது.

1990-களின் தொடக்கத்தில் காங்கிரசு கட்சி தனியார்மயம்-தாராளமயத்தை விரித்துக்கொண்டு நடைமுறைப்படுத்த தொடங்கிய பொழுது, “தனது கட்சியின் கொள்கையை காங்கிரசு திருடிக்கொண்டு விட்டதாக” ப்புலம்பியது, பா.ஜ.க. அந்தச் சமயத்தில் லேவாதேவிக் காரர்கள், வியாபாரிகள், பதவி பறிக்கப்பட்ட சமஸ்தான ராஜாக்கள் ஆகியோரின் கட்சியாக அறியப்பட்டிருந்த பா.ஜ.க. விடமிருந்து இதனைத்

தவிர வேறு புலம்பல் வந்திருக்க முடியாது. எனினும், 1990-களில் ஓட்டுப் பொறுக்கும் நோக்கத்தோடு சுதேசி சவடால் அடித்துவந்த அக்கட்சி, 1998-இல் ஆட்சியில் அமர்ந்தவுடன் தனியார்மயம்-தாராளமயத்தை காங்கிரசைவிட மிகத் தீவிரமாக நடைமுறைப்படுத்தியது. தற்பொழுது ஏற்பட்டுள்ள பொருளாதார நெருக்கடிகளுக்கு காங்கிரசின் தவறான பொருளாதாரக் கொள்கைதான் காரணம் என மேடைதோறும் முழங்கி வருகிறாரே மோடி, அவரிடமும் மருந்துக்குக் கூட வேறு மாற்றுப் பொருளாதாரக் கொள்கை கிடையாது.

காங்கிரசு அரசு படுத்துக்கிட்டு போத்திக்கலாம் என்றால், மோடி போத்திக்கிட்டு படுத்துக்கலாம் என்கிறார். இதுதான் இவர்களுக்கிடையேயான கொள்கை வேறுபாடு! “தனியார்மயத்தை இன்னும் தீவிரமாக நடைமுறைப்படுத்தினால் நாட்டை வல்லரசாக்கி விடலாம்” என்ற பழைய பாட்டைத்தான் புது மெட்டு போட்டுப் பாடி வருகிறார், மோடி. காங்கிரசை ஊழல் மலிந்த அரசு எனக் குற்றஞ் சுமத்தி வரும் அவர், மன்மோகன்சிங் அரசால் முகேஷ் அம்பானிக்குக் குத்தகைக்கு விடப்பட்ட கே.ஜி. எண்ணெய் வயல் ஊழல் குறித்துப் பேச மறுக்கிறார். காங்கிரசோ குஜராத்தில் மோடி அரசால் அடானி குழுமத்திற்கு செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் சட்டவிரோத சலுகைகள் குறித்துப் பேச மறுக்கிறது. காங்கிரசிற்கும் பா.ஜ.க.விற்கும் இடையேயுள்ள பிணைப்பு இதுதான். இவ்விரு கட்சிகளிடையே பொருளாதாரக் கொள்கையில் இப்படிப்பட்ட ஒற்றுமை காணப்படுவது மட்டுமின்றி, அதனை நடைமுறைப்படுத்துவதில் கூட இவை “தூக்கிட விடப்பா, ஏத்தி விடப்பா” என்ற பாணியில் இரட்டைக் குழல் துப்பாக்கி போலவே செயல்பட்டு வருகின்றன.

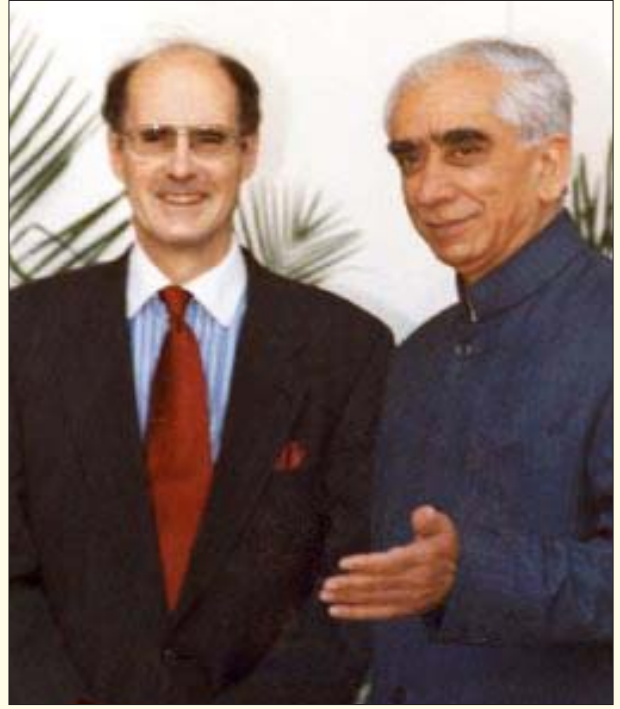
தொழிலாளர்களின் ஓய்வூதிய நிதியைப் பங்குச் சந்தையில் முதலீடு செய்வதையும் அதனை நிர்வகிக்கும் பொறுப்பைத் தனியார்மயமாக்குவதையும் நோக்கமாகக் கொண்ட புதிய ஓய்வூதிய நிதி மசோதாவை கடந்த மார்ச் 2011-இல் நாடாளுமன்றத்தில் வாக்கெடுப்புக்குக் கொண்டு வந்தது, காங்கிரசு அரசு. அன்று அவைக்கு வந்திருந்த 159 உறுப்பினர்களுள் பெரும்பாலோர் பா.ஜ.க. மற்றும் இடதுசாரிக் கட்சிகளைச் சேர்ந்த எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள். எனினும், அம்மசோதா பா.ஜ.க. உறுப்பினர்களின் ஆதரவோடு, 115 உறுப்பினர்களின் வாக்குகளைப் பெற்று நிறைவேற்றப்பட்டது.

இம்மசோதா நிறைவேற்றப்பட்டதில் இன்னொரு சுவாரசியமும் உண்டு. இம்மசோதா மன்மோகன் சிங் அரசாஸ்தயாரிக்கப்பட்டதல்ல. அதற்கு முன்பு வாஜ்பாயி தலைமையில் இருந்த தேசிய ஜனநாயகக் கூட்டணி அரசு தயாரித்த சரக்கு இது. அம்மசோதா காங்கிரசு கூட்டணி ஆட்சியில், எதிர்க்கட்சியான பா.ஜ.க.வின் ஆதரவோடு நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. தனியார்மயம் என்ற சரடு 'எதிரெதிர்' கட்சிகளான காங்கிரசையும் பா.ஜ.க.வையும் ஒன்றாகக் கட்டிப் போட்டிருப்பதற்கு இன்னும் பல உதாரணங்கள் உள்ளன.

சில்லறை வர்த்தகத்தில் 51 சதவீத அந்நிய மூல தனத்தை அனுமதிக்கும் காங்கிரசு அரசின் முடிவை பா.ஜ.க. எதிர்த்து வருகிறது. ஆனால், அக்கட்சி இந்தியா ஒளிர்கிறது என்ற முழுக்கத்தின் கீழ் 2004- ஆம் ஆண்டு நடந்த நாடாளுமன்றத் தேர்தலை எதிர்கொண்ட பொழுது, தனது தேர்தல் அறிக்கையில் கார்ப்பரேட் முதலாளிகளை மகிழ்விக்கும் நோக்கத்தோடு சில்லறை வர்த்தகத்தில் அந்நிய முதலீடை அனுமதிக்கத் தமது கட்சி நடவடிக்கை எடுக்கும் என அறிவித்திருந்தது. இது மட்டுமல்ல, வாஜ்பாயி ஆட்சியில்தான் சில்லறை வர்த்தகத்தில் அந்நிய முதலீடை அனுமதிக்க வேண்டும் என்ற கொள்கை முடிவு எடுக்கப்பட்டு, அன்று வர்த்தகத்துறை அமைச்சராக இருந்த முரசொலி மாறன் மூலம் விவாதத் திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டது. எனவே, பா.ஜ.க. தொடங்கி வைத்ததை காங்கிரசு முடித்து வைத்திருக்கிறது என்றுதான் இதனைக் கூறமுடியும்.

இப்படி பா.ஜ.க. கூட்டணி அரசு தொடங்கி வைத்ததை அதனை அடுத்துவந்த காங்கிரசு அரசு முடித்து வைத்ததற்கு இன்னொரு உதாரணம் இந்திய-அமெரிக்க அணுசக்தி ஒப்பந்தம். தேசிய ஜனநாயகக் கூட்டணி ஆட்சியில் போக்ரான்-2 அணுகுண்டு சோதனை நடத்திய கையோடு ஐ.நா. மன்றத்திற்கு உரையாற்றச் சென்ற பிரதமர் வாஜ்பாயி, "இனி இந்தியா அணுகுண்டு சோதனை நடத்தாது" எனத் தன்னிச்சையாக அறிவித்தார். இதனை யடுத்துதான் அணுசக்தி தொடர்பாக இந்தியாவிற்கும் அமெரிக்காவிற்கு இடையே இரகசியப் பேச்சுவார்த்தைகள் தொடங்கின. இந்த இரகசியப் பேச்சுவார்த்தைகளுக்கு ஒப்பந்த வடிவம் கொடுத்ததோடு, அதனைத் தனது பதவியையே பணயம் வைத்து நிறைவேற்றினார், மன்மோகன் சிங்.

இது போன்று, காங்கிரசு தொடங்கி வைத்ததை பா.ஜ.க. தீவிரமாக நடைமுறைப்படுத்தியதற்கும் அநேக உதாரணங்கள் உள்ளன. பொதுத்துறை நிறுவனங்களைத் தனியாருக்குத் தாரைவார்க்கும் கொள்கை நரசிம்ம ராவ் ஆட்சிக் காலத்தில் உருவாக்கப்பட்டது. 1998-இல் பதவிக்கு வந்த வாஜ்பாயி அரசும் நரசிம்ம ராவ் ஆட்சிக் காலத்தில் உருவாக்கப்பட்ட இக்கொள்கையை அச்சப் பிசகாமல் நடைமுறைப்படுத்தியதோடு, இலாபத்தில் இயங்கும் பொதுத்துறை நிறுவனங்களையும் விற்கும் முடிவையும் எடுத்தது. மேலும், அரசு நிறுவனங்களைத் தனியாருக்கு விற்பதற்காகவே ஒரு தனி அமைச்சு கத்தையே உருவாக்கிச் சாதனையும் படைத்தது.

அணு ஆயுத பரிசோதனைத் தடை ஒப்பந்தத்தில் இந்தியா கையெழுத்திடுவது தொடர்பாக நடந்த பேச்சுவார்த்தையில் கலந்து கொண்ட தேசிய ஜனநாயகக் கூட்டணி அரசின் வெளியுறவுத்துறை அமைச்சர் ஜஸ்வந்த் சிங் (வலது); அமெரிக்காவின் வெளியுறவுத் துறை அமைச்சர் ஸ்ட்ரோப் டால்போட் (கோப்புப் படம்)

நிலக்கரிச்சுரங்கங்களை ஏல முறைகூட இல்லாமல், தன் விருப்பப்படித் தரகு முதலாளிகளுக்கு வாரி வழங்கும் கொள்கையை மன்மோகன் சிங் அரசு மட்டுமல்ல, அதற்கு முன்பிருந்த வாஜ்பாயி அரசும் செயல்படுத்தியது. தேசிய ஜனநாயக முன்னணி ஆட்சி 39 சுரங்க வயல்களை விதிமுறைகளை மீறி ஒதுக்கீடு செய்திருப்பதாகக் குற்றஞ்சுமத்தியிருக்கிறது, சி.பி.ஐ.

தொலை பேசித் துறையில் நுழைந்திருக்கும் பன்னாட்டு நிறுவனங்களும் இந்தியத் தரகு முதலாளிகளும் தமது வருமானத்தில் ஒரு பகுதியை அரசுக்குக் கட்டணமாகச் செலுத்திவந்த நிலையில், வாஜ்பாயி அரசு அதனைக் கைவிட்டுத் தனியார் நிறுவனங்கள் அதிரடி இலாபம் அடையும் வண்ணம் புதிய தொலைதொடர்புக் கொள்கையை அறிவித்தது. அதற்குப் பின் வந்த காங்கிரசு அரசும் அதே கொள்கையைக் கடைப்பிடித்தது மட்டுமல்ல, 2ஜி அலைக்கற்றை ஊழலுக்கு பா.ஜ.க. கூட்டணி ஆட்சி உருவாக்கிய கொள்கைதான் அடித்தளத்தை அமைத்துக் கொடுத்தது.

மன்மோகன் சிங் ஆட்சியில் 2ஜி அலைக்கற்றைகள் கார்ப்பரேட் முதலாளிகளுக்கு அடிமாட்டு விலைக்கு விற்கப்பட்ட கொள்கை நடந்தது என்றால், பா.ஜ.க. கூட்டணி ஆட்சியில் மாடர்ன் பிரட், பால் கோ, வீ.எஸ்.என்.எல். உள்ளிட்டு இலாபத்தில் இயங்கிவந்த பல பொதுத்துறை நிறுவனங்கள் அடிமாட்டு விலைக்கு விற்கப்பட்டன. காங்கிரசு கூட்டணி ஆட்சிக்கு நிலக்கரிச்

சுரங்க ஊழல் என்றால், பா.ஜ.க.விற்கு கர்நாடகா மாநிலத்தில் பெல்லாரி சகோதரர்கள் நடத்திய இரும்புக்கனிமஊழல். ஊழல் குற்றச்சாட்டுக்களில் இரண்டு கட்சிகளுமே ஒரே குட்டையில் ஊறிய மட்டைகளாக இருப்பதை எடுத்துக் காட்டும் உதாரணங்கள் இவை.

காங்கிரசின் மதச்சார்பின்மை, இந்துயிசம் என்பது ஈரத்துணியைப் போட்டு சிறுபான்மை மக்களின் கழுத்தறுப்பதுதான் என்பதை அயோத்தி விவகாரம், மும்பை கலவரம் உள்ளிட்ட பல்வேறு நிகழ்வுகள் நிரூபித்திருக்கின்றன. ராஜீவ் காந்தி தீவிரவாதிகளை ஒடுக்குவது என்ற பெயரில் தடா சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தாரென்றால், பா.ஜ.க. பொடா சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தது. இந்த இரண்டு சட்டங்களுமே அப்பாவி முசுலீம்கள் மீதும், புரட்சிகர ஜனநாயக சக்திகள் மீதும் தான் ஏவிவிடப்பட்டன. இதன் காரணமாகவே இந்த இரண்டு சட்டங்களையும் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டிய கட்டாயம் ஆளுங்கும்பலுக்கு ஏற்பட்டது. அதேசமயம், காங்கிரசும், பா.ஜ.க.வும் தாங்கள் ஆளும் மாநிலங்களில் இப்பாசிச சட்டங்களை வேறு பெயர்களில் உருவாக்கி, சிறுபான்மையினருக்கு எதிராக ஏவிவிடுவதில் ஒரே மாதிரியாக நடந்து வருகின்றன.

காஷ்மீரிலும் வடகிழக்கிந்திய மாநிலங்களிலும் நடைபெற்றுவரும் சுயநிர்ணய உரிமைக்கான போராட்டங்களை இராணுவத்தையும் பாசிச கருப்புச் சட்டங்களையும் ஏவி ஒடுக்குவது; ஆயுதப் படை சிறப்பு அதிகாரச் சட்டத்தைத் திரும்பப் பெற மறுப்பது; இந்து தேசிய வெறியைத் தூண்டி விடுவதற்காகவே பாக்.எதிர்ப்பு, சீன எதிர்ப்பு அரசியலைக் கிளறிவிடுவது; முசுலீம் தீவிரவாதமும் மாவோயிஸ்ட் பயங்கரவாதமும் தான் நாட்டை அச்சுறுத்தி வரும் அபாயங்களாக ஊதிப் பெருக்கி பயங்கரவாதப் பீதியூட்டுவது; ஒருபுறம் வல்லரசு, வளர்ச்சி என்ற மயக்கு வார்த்தைகளை முன்வைத்து அமெரிக்காவின் காலை நக்குவதை நியாயப் படுத்துவது; இன்னொருபுறம் தேவயானி விவகாரம் போன்றவற்றை முன்வைத்து அமெரிக்க எதிர்ப்புச் சவடால் அடிப்பது ஆகியவற்றிலெல்லாம் காங்கிரசும் பா.ஜ.க.வும் ஒட்டிப் பிறந்த இரட்டையர்களாகவே செயல்பட்டு வருகின்றன.

இந்திய-அமெரிக்க அணுசக்தி ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட்டதை அறிவிக்கும் ஐக்கிய முற்போக்கு கூட்டணி அரசின் வெளியுறவுத் துறை அமைச்சர் பிரணாப் முகர்ஜி (இடது), அமெரிக்க வெளியுறவுத்துறை அமைச்சர் கண்டலீசா ரைஸ். (கோப்புப் படம்)

விடுதலைப் புலிகளின் முற்றுக்கையில் சிக்கிக் கொண்ட சிங்களப் படையினரைக் காப்பாற்ற வாஜ்பாயி அரசு இலங்கை அரசிற்கு செய்த உதவிகளே, ஈழப் பிரச்சினையில் பா.ஜ.க. இன்னொரு காங்கிரசு என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதற்குப் போதுமானது. மோடி பிரதமரானால் ஈழத் தமிழர்களுக்கு விடிவு கிட்டும் என வை.கோ. சவடால் அடித்துவரும் அதேசமயத்தில், பா.ஜ.க.வோ ஒன்றுபட்ட இலங்கைக்குள்ள்தான் ஈழப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வைத் தேட வேண்டும் என காங்கிரசின் குரலை எதிரொலிக்கிறது.

இவையும், இவைபோன்று இங்கு சொல்லாமல் விடுபட்டுள்ள ஒற்றுமைகளையும் வைத்துப் பார்க்கும் பொழுது, பா.ஜ.க.வும் காங்கிரசும் சேர்ந்து ஆட்சி அமைக்கலாமே என உச்சநீதிமன்ற நீதிபதி குறிப்பிட்டது விசித்திரமானதாகத் தோன்றாது. பா.ஜ.க.வைச் சேர்ந்த சத்ருகன் சின்ஹாவும் அமெரிக்கத் தலைநகர் வாசிங்டனில் கடந்த ஆண்டு நடந்த கூட்டமொன்றில், “காங்கிரசுக்கும் பா.ஜ.க.வுக்கும் வெளியுறவுக் கொள்கை, பாதுகாப்புத்துறை, பொருளாதார சீர்திருத்தம் போன்றவற்றில் ஒரே கொள்கைதான். இரு கட்சிகளும் பொதுவேலைத் திட்டம் ஒன்றைவைத்துக் கூட்டு அரசாங்கம் அமைக்க வேண்டும். கூட்டணி அரசுகளில் சிறிய, மாநிலக் கட்சிகளின் மிரட்டல் போக்குகளுக்கு முடிவு கட்ட வேண்டும்” எனப் பேசியிருக்கிறார். நாடாளுமன்ற நெருக்கடிகள் முற்றும் வேகத்தைப் பார்க்கும் பொழுது, இவர்களின் ஆசைநிறைவேறும் வாய்ப்பிருப்பதை மறுத்து விடவும் முடியாது தானே!

இந்திய - அமெரிக்க அணுசக்தி கூட்டுறவு குறித்த பேச்சுவார்த்தையைக் கழுக்கமாக நடத்தி வந்தார், வாஜ்பாயி. அதற்கு ஒப்பந்த வடிவம் கொடுத்ததோடு, அதனைத் தனது பதவியையே பணயம் வைத்து நிறைவேற்றினார், மன்மோகன் சிங்.

சாங்கம் அமைக்க வேண்டும். கூட்டணி அரசுகளில் சிறிய, மாநிலக் கட்சிகளின் மிரட்டல் போக்குகளுக்கு முடிவு கட்ட வேண்டும்” எனப் பேசியிருக்கிறார். நாடாளுமன்ற நெருக்கடிகள் முற்றும் வேகத்தைப் பார்க்கும் பொழுது, இவர்களின் ஆசைநிறைவேறும் வாய்ப்பிருப்பதை மறுத்து விடவும் முடியாது தானே!

• அழகு

பிரபஞ்சப் பெருங்கடமை முடித்து, ஓட்டுப் பொறுக்கப் புறப்பட்டார் உதயகுமாரன்!

போராட்டத்தை அடுத்த கட்டத்துக்கு எடுத்துச் செல்லப் போகிறோம் என்று சொல்லிக் கொண்டு, ஏற்கெனவே மக்களே நம்பிக்கையிழந்துவிட்ட, அழகிப் புளத்து நாளும் ஓட்டுக்கட்சி அரசியலுக்குள் உதயகுமாரன் குதித்துவிட்டார்.

நரேந்திரமோடி, ஜெயலலிதா, பிரகாஷ் காரத் - பரதன் ஆகியோரோடு சுப. உதயகுமாரனுக்கும் நமது மக்கள் நன்றி சொல்ல வேண்டும். நரேந்திரமோடி - இந்து தேசிய மதவெறி பாசிசம், ஜெயலலிதா - பிழைப்பு வாதப் பொறுக்கி அரசியல், பிரகாஷ் காரத், பரதன் - போலிக் கம்யூனிசம், சுப. உதயகுமாரன் - அரசு விதித்துள்ள எல்லைவைய, தடையை மீறாதவாறு அரசுசாராத தொண்டு நிறுவனங்களின் கீழ் மக்களைத் திரட்டி ஒரு கட்டுக்குள் வைப்பது; இப்படி இவர்களெல்லாம் அறிவிக்காமல் செயல்படுத்திய அவரவர்களுடைய அரசியல் கொள்கை, இலட்சியத்தின் வரம்புகளை மட்டுமல்ல, இந்திய ஜனநாயகத்தையும் கடைக்கோடி எல்லை வரை, நாட்டையும் மக்களையும் இழுத்துக்கொண்டு போய்

கிறார்கள். இந்த உண்மையை கூடங்குளம் அணுஉலை எதிர்ப்புப் போராட்டக் குழு ஒருங்கிணைப்பாளர் சுப. உதயகுமாரன் கடந்த ஆண்டு அக்டோபர்-16 ஆம் தேதியிட்ட ஆனந்த விகடன் இதழுக்கு செய்தியாளர் பாரதி தம்பியிடம் அளித்துள்ள ஒரு நேர்காணலில் ஒப்புக்கொண்டுள்ளார்.

கூடவே, இன்னும் சில உண்மைகளையும் போட்டுடைத்து விட்டார். கூடங்குளம் அணுஉலை எதிர்ப்புப் போராட்டத்துக்குத் தலைமையேற்று வழிநடத்திய “அரசுசாரா தொண்டு நிறுவனங்களின்” வரம்புகளையும், அப்போராட்டத்தில் ஈடுபட்ட மக்கள் இனி ‘தம் தலைவிதியைத் தாமே தீர்மானித்துக்கொள்ளவேண்டும், விடை பெறுகிறோம்! தாங்கள் ஓட்டுக்கட்சி அரசியலுக்குப் போகிறோம்!’ என்றும் சொல்லாமல் சொல்லிவிட்டார்.

“போராட்டம் அடுத்த கட்டத்தை எட்டியிருக்கிறது... இடிந்த கரையில் சில ஆயிரம் மக்களின் போராட்டமாக இருந்த இது, இன்று தமிழகம் முழுக்கப் பரவியிருக்கிறது” என்று நேர்காணலைத் தொடங்கிய உதயகுமாரன், அந்த அடுத்த கட்டம் மீண்டும் ஜெயலலிதாவைச் சந்தித்து முறையிட்ட போவதை நேரடியாகவும், தேர்தல் களத்தில் குதிக்கப் போவதை மறைமுகமாகவும் அறிவித்தார்.

“ஒரு பக்கம், மக்கள் உயிரைக் கடுகளவும் மதிக்காத பொய்களைத் துணிந்து சொல்கிற தரங்கெட்ட பாசில சூழல் இங்கே நிலவுகிறது. இன்னொரு பக்கம், தாதுமணல் கொள்ளையர்கள் இடிந்தகரைக்குள் புகுந்து பணம் கொடுத்தும், சாதிய எண்ணத்தைத் தூண்டிவிட்டும், மிரட்டியும் எங்கள் மக்களுக்குள் பிரிவினையை உருவாக்கி வருகின்றனர். இந்த இரண்டு பிரச்சனைகளையும் தமிழக முதல்வரின் கவனத்துக்கு எடுத்துச் செல்ல நாங்கள் எண்ணுகிறோம். இதனால்தான் இங்கிருந்து வெளியே வரும் முடிவை எடுத்துள்ளோம். ஆனால், இந்த முடிவுக்கு மக்கள்

கன்னியாகுமரி நாடாளுமன்றத் தொகுதியில் போட்டியிட வேட்புமனுத் தாக்கல் செய்ய ஆம்-ஆத்மி கட்சியின் தொண்டர்கள் புடை சூழச் செல்லும் சுப.உதயகுமாரன்.

இன்னும் சம்மதிக்கவில்லை. இதனால் வெளியேறும் தேதியும் முடிவு செய்யப்படவில்லை.”

“இரண்டு ஆண்டுகளாக எங்களைப் பாதுகாத்தவர்கள் இந்த மக்கள். ஆகவே, ஊர்கமிட்டியிடமும், பெண்கள் - இளைஞர்களிடமும், நாங்கள் முதல்வரைச் சந்திக்கச் செல்லும்போது, ஒருவேளை கைது செய்யப்படலாம். அப்படி நடந்தால், நீங்கள் உங்களைத் தற்காத்துக் கொள்ள வேண்டும். ஒற்றுமையாக இருந்து போராட்டத்தைத் தொடர்ந்து நடத்த வேண்டும். நாங்கள் சிறைக்குச் செல்வதால், இந்தப் போராட்டம் முடங்கிவிடக் கூடாது என்று சொல்லியிருக்கிறோம்!” என்று போருக்குப் போகும் வீரனைப் போல சிறைக்குச் செல்லப்போவதாக விடை பெறும் உதயகுமாரன் தேர்தல் களத்தில்தான் குதித்தார்! அதற்குமுன் ஓட்டுக் கட்சித் தலைருக்கே உரிய பாணியில் வீராவேசமாகப் பல கேள்விகளை வீசுகிறார்.

“உச்சநீதிமன்றமே, ‘மக்கள் மீதான வழக்குகளைத் திரும்பப் பெற வேண்டும்’ என கூறியிருக்கிறது. உயர் நீதிமன்றமும் இதே கருத்தை வலியுறுத்துகிறது. பல அரசியல் கட்சிகளும் அமைப்புகளும் கூட இந்தப் பொய் வழக்குகளைக் கைவிட வேண்டும் என்று கோருகின்றனர்.

“இவர்கள் அத்தனை பேரும் சொல்வதைக் கேட்காமல், வழக்குகளை வாபஸ் வாங்க மாட்டோம் என்றால், எங்கள் மக்கள் அப்படி என்ன தவறு இழைத்தார்கள்? பொதுச் சொத்துகளைக் கொள்ளை அடித்தோமா? சொத்துக் குவிப்பு வழக்கில் மாட்டிக் கொண்டிருக்கிறோமா? அந்நியச் செலாவணி மோசடியில் ஈடுபட்டோமா? இது ஜனநாயக நாடா? அல்லது அதிகாரிகள் தங்கள் மனதின் வன்மங்களைத் தீர்த்துக்கொள்ளும் எதேச்சதிகாரநாடா?”

“இது இடி அமீன் ஆட்சி செய்த உகாண்டா அல்ல; ஹிட்லர் ஆட்சி செய்த ஜெர்மனியும் அல்ல. இது ஜனநாயக நாடு. ஊருக்குள் வந்து அடித்துத் துவைத்துப் போட்டுவிட்டுப் போய்விட முடியாது. அப்படிச் செய்தால், நாடாளுமன்றத் தேர்தல் வருகிறதே... அதில் மக்கள் பதில் சொல்வார்கள்!”

இந்த நேர்காணலில் பாரதிதம்பி எழுப்பிய கேள்விகளுக்கு உதயகுமாரன் ஒரு தேர்ந்த ஓட்டுக்கட்சி அரசியல்வாதியைப் போல பேசியுள்ளார். ஆனால், அவர் அளித்துள்ள பதில்கள், எழுப்பியுள்ள கேள்விகள் கபடத்தனங்களை ஒளித்து வைத்துக் கொண்டுள்ளன. உதயகுமாரனே பதில் சொல்ல வேண்டியவையாகவும் உள்ளன.

“மக்கள் உயிரைக் கடுகளவும் மதிக்காத, பொய்களைத் துணிந்து சொல்கிற தரங்கெட்ட பாசிசல சூழல்” யாரால் உருவாகியது? “தாதுமணல் கொள்ளையர்கள் இடிந்தகரைக்குள் புகுந்து பணம் கொடுத்தும், சாதிய எண்ணத்தைத் தூண்டி விட்டும், மிரட்டியும் மக்களுக்குள் பிரிவினையை உருவாக்கி” வருவது ஜெயலலிதாவுக்குத் தெரியாதா? இந்த இரண்டு பிரச்சினைகளையும் தமிழக முதல்வரின் கவனத்துக்கு உதயகுமாரன் எடுத்துச் சொல்லித்தான் தெரியவேண்டுமா?

“மக்கள் மீதான வழக்குகளைத் திரும்பப் பெற வேண்டும்” என்று உச்சநீதிமன்றமும் உயர்நீதிமன்றமும் கூறியும் அதைக் கேட்காமல், வழக்குகளை விலக்கிக் கொள்ளாமல், உச்சநீதி மன்றத்தில் வழக்காடுவது யார்? ஜெயலலிதா தானே! அவரிடம் போய் “எங்கள் மக்கள் அப்படி என்ன தவறு இழைத்தார்கள்? பொதுச் சொத்துக் களைக் கொள்ளை அடித்தோமா? சொத்துக் குவிப்பு வழக்கில் மாட்டிக்கொண்டிருக்கிறோமா? அந்நியச் செலாவணி மோசடியில் ஈடுபட்டோமா? இது ஜனநாயக நாடா? அல்லது அதிகாரிகள் தங்கள் மனதின் வன்மங்களைத் தீர்த்துக்கொள்ளும் எதேச்சதிகாரநாடா?” என்று உதயகுமாரன் கேட்கவேண்டியது தானே?

ஜெயலலிதாவிடம் போய் “இது இடி அமீன் ஆட்சி செய்த உகாண்டா அல்ல; ஹிட்லர் ஆட்சி செய்த ஜெர்மனியும் அல்ல. இது ஜனநாயக நாடு. ஊருக்குள் வந்து அடித்துத் துவைத்துப் போட்டுவிட்டுப் போய் விட முடியாது. அப்படிச் செய்தால், நாடாளுமன்றத் தேர்தல் வருகிறதே... அதில் மக்கள் பதில் சொல்வார்கள்!” என்று சவால்விட வேண்டியது தானே? அதை விட்டு, காந்தியை விஞ்சும் சாந்தசொருபியாக ஆட்சி யாளர்களிடம் மன்றாடுகிறார்.

“மக்கள் மீதான வழக்குகளைத் திரும்பப் பெற வேண்டும்” என்று உச்ச நீதிமன்றமும் உயர் நீதிமன்றமும் கூறியும் அதைக் கேட்காமல், வழக்குகளை விலக்கிக் கொள்ளாமல், உச்ச நீதிமன்றத்தில் வழக்காடுவது யார்? ஜெயலலிதா தானே! அவரிடம் போய், “எங்கள் மக்கள் அப்படி என்ன தவறு இழைத்தார்கள்?” என்று உதயகுமாரன் கேட்க வேண்டியது தானே?”

அரசிடம் இருக்கும் அசுரபலத்தை எதிர்த்து நிற்கும் சக்தி தங்களிடம் இல்லை என்றால் போராட்டக் களத்திலிருந்து ஒதுங்கிக் கொள்வதுதான் நேர்மையானது. அதற்கு மாறாக, இப்போராட்டத்தில் மக்களுடன் களத்தில் இறங்கிய ம.க.இ.க. மற்றும் அதன் தோழமை அமைப்புகள் போராட்டத் தலைமையைக் கைப்பற்ற முயற்சிப்பதாகக் குற்றஞ்சாட்டினார், உதயகுமாரன்.

இதற்கெல்லாம் காரணம் ஒன்றுதான். அதையும் அதே நேர்காணலில் உதயகுமாரன் சொல்லி விட்டார்: “ஆளும்வர்க்கம், சாதாரண மக்களின் குரல்களுக்கு மதிப்பு அளிப்பதில்லை என்பதை இங்குள்ள மக்கள் உணர்ந்துள்ளனர். அதே நேரத்தில் இந்த அரசுடன் மோதி வெற்றிபெறக்கூடிய சூழலும் இங்கு இல்லை.

“நான் அடிக்கடி சொல்லும் உதாரணம்... ஒரு கணவன் - மனைவி இருக்கின்றனர். வாட்டசாட்டமான உடல்பலம் கொண்ட கணவன், மனைவியை அடித்து நொறுக்குகிறான் என்றால், அந்த மனைவி தானும் ஜிம் முக்குப் போய் உடலை வலுவாக்கி, அவனை அடிக்க முடியாது. மாறாக, கணவனின் தொந்தரவுகள் குறித்து அக்கம்பக்கத்தாரிடம் குற்றம் சுமத்தி, அவனுக்கு உணவு தர மறுத்து, அவனுடைய இயல்பு வாழ்க்கையைத் தடுத்து நிறுத்தி வழிக்கு வரவைக்க வேண்டும். இது ஓர் ஒழுக்கபூர்வமான அழுத்தம் (amoral pressure). எங்கள் போராட்டமும் இத்தகையதுதான். இது, அறவழிப் போராட்டம். இப்படித்தான் இதைச் செய்ய முடியும். இதற்கு மேல் அரசை எதிர்த்து எங்களால் போராட முடியாது. அரசிடம் இருக்கும் அசுர பலத்தை எதிர்த்து நிற்கும் சக்தி எங்களிடம் இல்லை!”

அரசிடம் இருக்கும் அசுர பலத்தை எதிர்த்து நிற்கும் சக்தி தங்களிடம் இல்லை என்றால் போராட்டக் களத்திலிருந்து ஒதுங்கிக் கொள்வதுதான் நேர்மையானது. அதற்கு மாறாக, இப்போராட்டத்தில் மக்களுடன் களத்தில் இறங்கிய ம.க.இ.க. மற்றும் அதன் தோழமை அமைப்புகள் போராட்டத் தலைமையைக் கைப்பற்ற முயற்சிப்பதாகக் குற்றஞ்சாட்டினார், உதய குமாரன்.

பிரெஞ்சுப் புரட்சியின்போது “அவர்கள் வலது தோளில் துப்பாக்கிகள்தேடி, துப்பாக்கியைக் கீழே போடவில்லை. இடது தோளுக்கு மாற்றினார்கள்” என்று சொல்வார்கள். ஆனால், உதயகுமாரன் என்ன செய்கிறார்? போராட்டத்தை அடுத்த கட்டத்துக்கு எடுத்துப் போகிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு, ஏற்கெனவே மக்களே நம்பிக்கையிழந்துவிட்ட, அழகிப் புளுத்து நானும் ஓட்டுக்கட்சி அரசியலுக்குள் குதித்து விட்டார். ஆனால், சந்தர்ப்பவாத அரசியல்வாதியைப் போல வளைத்து வளைத்து ஆம் ஆத்மி கட்சியில் இணைந்ததை நியாயப்படுத்துகிறார்.

ஆனந்த விகடன் அந்த நேர்காணலின் இறுதியில் “இந்தப் போராட்டத்தில் இப்போதும் நம்பிக்கை அளிக்கிற அம்சங்களாக எவற்றைக் குறிப்பிடுவீர்கள்?” என்ற கேள்வி முன்வைக்கப்படுகிறது. அதற்கு ஒரு தேர்ந்த ஆன்மீகத் தத்துவஞானியைப்போல பிரசங்கம் செய்து முடிக்கிறார்.

“உண்மை, ஒழுக்கம், நேர்மை, நிதானம்... ஆகிய வற்றை நாங்கள் தொடர்ந்து பின்பற்றி வருகிறோம். இந்தப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டுள்ள ஒவ்வொருவரும், சொந்த நலன்களை மறந்து முழு அர்ப்பணிப்புடன் மக்களுக்காகப் போராடுபவர்கள். ‘தூய்மை, பொறுமை, நிலைத்திருத்தல்’ என விவேகானந்தர் குறிப்பிடும் மூன்று முக்கியமான அம்சங்களைக் கடைப்பிடித்து வருகிறோம். ‘பைய வித்து முளைக்கும் தன்மைபோல்’ என்று பாரதியாரின் வாக்குக்கேற்ப, இந்தப் பிரபஞ்சத்தைக் காப்பாற்றும் பெரும் கடமையுடன் எங்கள் பயணம் தொடர்கிறது!”

“இந்தப் பிரபஞ்சத்தைக் காப்பாற்றும் பெரும் கடமை” என்று உதயகுமாரன் சொல்லும்போது அது இந்நாட்டையும் மக்களையும் மட்டுமல்ல, இந்த உலகத்தையே அணுஉலை ஆபத்திலிருந்து காப்பதுதான் என்று யாரும், குறிப்பாக கூடங்குளம் அணுஉலைக்கெதிராகப் போராடும் மக்கள் கருதிவிடக் கூடாது. அப்போராட்டத்தை முன்னெடுத்துச் செல்வதற்கான எல்லா ஜனநாயக வாசல்களையும் - வழிமுறைகளையும் பாசிச அரசு மூடிவிட்ட பிறகு என்ன செய்வது? கொந்தளித்து நிற்கும் மக்கள் அந்த ஜனநாயக வாசல்களையும் - வழிமுறைகளையும் தடைகளையும் தாண்டிப்போய் விடாதவாறு தடுத்துத் திசைதிருப்பி விடவேண்டும் என்ற புனிதக் கடமையைதான் உதயகுமாரன் சொல்கிறார். ஓர் ஒழுக்கபூர்வமான அழுத்தம் (amoral pressure). அறவழிப் போராட்டம். இப்படித்தான் இதைச் செய்ய முடியும். இதற்கு மேல் அரசை எதிர்த்து மக்களால் போராட முடியாது. அரசிடம் இருக்கும் அசுர பலத்தை எதிர்த்து நிற்கும் சக்தி மங்களிடம் இல்லை என்று அவர்களை இருத்திவைப்பது. உதயகுமாரன் போன்றவர்கள்தலைமையேற்கும் அரசு சாராதொண்டு நிறுவனங்கள் இதைத்தான் தமது இலக்காகக் கொண்டு செயல்படுகின்றன.

● பச்சையப்பன்

போலி கம்யூனிஸ்டுகள்:

பாசிச ஜெயலலிதாவின் பிழைப்புவாத அடிமைகள்!

தோளில் போட்டிருக்கும் துண்டைத் தவிர,
அ.தி.மு.க.வின் அடிமைகளுக்கும் இடது-வலது
போலி கம்யூனிஸ்டு பிழைப்புவாதிகளுக்கும்
வேறுபாடு ஏதுமில்லை.

நாடாளுமன்றத் தேர்தலுக்கான வேட்பாளர்களைத் தன்னிச்சையாக அறிவித்து ஜெயலலிதா எட்டி உதைத்த போதிலும், எவ்வித எதிர்வினையுமின்றி அவரின் காலை நக்கிக் கொண்டு விசுவாசத்தைக் காட்டுகிறார்கள் இடது, வலது போலி கம்யூனிஸ்டுகள். ஜெயலலிதாவின் அவமதிப்புகளை இப்போலி கம்யூனிஸ்டுகள் அ.தி.மு.க. அடிமைகளைப் போல இயல்பாக எடுத்துக் கொள்ளாமலுக்குப் பக்குவமும் பெற்றுவிட்டார்கள்.

அ.தி.மு.க. கூட்டணியிலிருந்து விலக்கப்பட்ட பின்னர் ஏன் தி.மு.க. கூட்டணியில் சேரவில்லை என்ற கேள்விக்கு, “ஒருவரால் நெருக்கடிக்கு உள்ளாகிவிட்ட நிலையில் அவர்களைப் பழிவாங்க வேண்டும் என்பதற்காக மற்றொருவரிடம் கைகோர்ப்பது சரியல்ல” என்று தத்துவார்த்த விளக்கமளிக்கிறார்

ஜெயலலிதா எட்டி உதைத்ததால் கூட்டணி முறிந்த சோகக் கதையை விளக்கும் இடது, வலது போலி கம்யூனிஸ்டு கட்சிகளின் தலைவர்கள்.

யேற்ற கார்ப்பரேட் சதி நடந்துள்ளது - என்றெல்லாம் போலி கம்யூனிஸ்டு தலைவர்கள் பதிலளிக்கிறார்களே தவிர, இடதுசாரிகட்சிகளைப் புறக்கணித்துவிட்டு தேசிய அளவிலோ, மாநில அளவிலோ ஒரு சரியான மாற்றை யாராலும் உருவாக்கிட முடியாது என்று என்று புலம்புகிறார்களே தவிர, கழிவறைக்குள் கதவை அடைத்துக் கொண்டு கூட அம்மாவுக்கு எதிராக வாய் திறக்க அவர்கள் துணிய வில்லை.

பா.ஜ.க.வை எதிர்த்து ஒரு வார்த்தை கூடப் பேசாமல் தேர்தல் பிரச்சாரத்தை ஜெயலலிதா நடத்தக் கிளம்பிவிட்ட நிலையில், வேறு வழியின்றி இவ்விரு கட்சிகள் மட்டும் கூட்டணி கட்டிக் கொண்டு தலா 9 தொகுதிகளில் போட்டியிடுகின்றன. இருப்பினும், காங்கிரசு மற்றும் பா.ஜ.க.வுக்கு எதிரான நிலைப்பாட்டைத் தொடர்ந்து கடைப்பிடித்தால், மக்களவைத் தேர்தலுக்குப் பிறகு ஜெயலலிதா உள்ளிட்டு நிதிஷ்குமார், நவீனப் நடாயக் ஆகியோர்தலைமையிலான மாநிலக் கட்சிகளுடன் கூட்டணி சேர்வதற்கு சி.பி.எம். கட்சி தயாராக இருப்பதாகவும், அரசியலில் நிரந்தரமான கடுமையான கொள்கைகள் இருக்க முடியாது என்றும் கூறி சந்தர்ப்பவாதத்தில் புதிய சிகரத்தை எட்டுகிறார், சி.பி.எம். கட்சியின்தலைவர்களுள் ஒருவரான சீத்தாராம் எச்சூரி.

பாபர்மசூதி இடிப்பை வெளிப்படையாக ஆதரித்தும், மதமாற்றத் தடைச்சட்டம் - கிடா வெட்டுத் தடைச்சட்டங்களைப் போட்டும், பாசிச கொலைகாரன் மோடியைத்தனது அருமை நண்பராக அறிவித்தும் தனது பார்ப்பன பாசிசத்தை வெளிக் காட்டிக் கொண்ட போதிலும் ஜெயலலிதாவை இந்து மத வெறி எதிர்ப்பாளராகவும் காங்கிரசுக்கும் பா.ஜ.க.வுக்கும் எதிரான தேசிய மாற்று சக்தியாகவும் காட்ட வேண்டுமென்பது இடது-வலது போலி கம்யூனிஸ்டுகளின் இலட்சியம். காங்கிரசையும் பா.ஜ.க.வையும் எதிர்ப்பதுதான் நோக்கமென்றால், ஆம் ஆத்மி கட்சியையோ அல்லது தி.மு.க.வையோ அவர்கள் ஆதரிக்கலாம். ஆனால், காங்கிரசுடன் கூட்டுச் சேர்ந்த தி.மு.க.வை ஆதரிக்க முடியாது

என்றும், 2-ஜி ஊழலை எதிர்த்துப் பேசி விட்டு தி.மு.க.வுடன் கூட்டணி சேர முடியாது என்றும் இப்போலி கம்யூனிஸ்டுகள் நியாயவாதம் பேசுகின்றனர். ஊழலை எதிர்ப் பதுதான் நோக்கமென்றால், அம்மாவின் ஊழல் - கொள்ளையை எதில் சேர்ப்பது? ஜெயா -சசி கும்பலின் சொத்துக்கு விப்பு வழக்கு பெங்களூரில் 18 ஆண்டுகளாக இழுத்தடிக்கப்பட்டு வருவதும், அன்று 66 கோடி ரூபாயாக இருந்த இந்த ஊழல் இன்று ஏறத்தாழ ரூ. 4000 கோடியாக மதிப்பு அதிகரித்திருப்பதும் இப்போலி கம்யூனிஸ்டுகளின் கண்களுக்குத் தெரியாமல் போனதன் மர்மம் என்ன?

கடந்த 2009 நாடாளுமன்றத் தேர்தலிலிருந்தே இப்போலி கம்யூனிஸ்டுகள் அ.தி.மு.க. கூட்டணியில் இருந்த நிலையில், 2011 சட்டமன்றத் தேர்தலின் போது ஜெயலலிதா தன்னிச்சையாக அனைத்து தொகுதிகளுக்கும் வேட்பாளர்களை அறிவித்து இப்போலிகளை அவமதித்த போதிலும், கெஞ்சிக் கூத்தாடி சீட்டுகளைப் பெற்றுக் கூட்டணியில் ஓட்டிக் கொண்டனர். அதன்பிறகு நடந்த மாநிலங்களவைத் தேர்தலின் போது, தங்களது வேட்பாளருக்கு ஜெயலலிதாவிடம் ஆதரவு கோரிய வலது கம்யூனிஸ்டுத் தலைவர்களை அவமானப்படுத்தி விட்டு, ஒரு இடத்தை இப்போலிகளுக்கு ஜெயலலிதா விட்டெறிந்தார்.

இவ்வளவு கேவலமான நிலைக்குப் போய் போலி கம்யூனிஸ்டுகள் பார்ப்பன பாசிச ஜெயலலிதாவுக்குப் பல்லக்குத் தூக்குவதற்கான காரணம், இக்கட்சிகள் தமது வர்க்க அடித்தளத்தை இழந்து பிழைப்புவாதப் புதை சேற்றில் விழுந்து கிடப்பதுதான். புரட்சிகர அரசியலையும் சித்தாந்தத்தையும் கைவிட்டு நாடாளுமன்ற - சட்டமன்ற சாக்கடையில் விழுந்து புரள்வதற்குத் தீர்மானித்த காலத்திலிருந்தே இந்தப் பிழைப்புவாத நோய் அவர்களைப் பற்றிக் கொண்டுவிட்டது. பின்னர் படிப்படியாக அது முற்றத் தொடங்கி, வரலாற்றைப் படைக்கும் உந்துசக்திகளான உழைக்கும் மக்கள் மீது நம்பிக்கை வைக்காமல், வர்க்கப் போராட்டத்தையே கைகழுவிட்டு ஓட்டுக்கும் சீட்டுக்கும் அதிகாரத்தில் இருப்பவர்களின் காலை நக்கி ஆதாயமடைவதே அவர்களது இலட்சியமாகிப் போனது.

தலையிலிருந்துதான் மீன் அழுகத் தொடங்குவதைப் போல, இக்கட்சிகளின் தலைமையைக் கவ்விய பிழைப்புவாத நோய் இன்று அதன் அடிமட்டம்வரை வேர்விட்டுள்ளது. இப்போலி கம்யூனிஸ்டுகளின் தலைமையிலான அரசுத்துறையிலுள்ள தொழிற்சங்கங்கள், அரசு ஊழியர்களின் இலஞ்ச - ஊழல்களைக் கண்டுகொள்ளாததோடு, டிரான்ஸ்பர் வாங்கிக் கொடுப்பது, லோன் சொசைட்டியில் விரைவாகக் கடன் பெறு

வதற்கு ஏற்பாடு செய்வது முதலான தரகு வேலையைத் தான் செய்கின்றன. தனியார் நிறுவனங்களிலோ, முதலாளிகளுக்கு விசுவாசமாக இயங்கும் ஒரு நிறுவனப் பிரிவு போலவே இத்தொழிற்சங்கங்கள் செயல்படுகின்றன. முதலாளிகளிடம் நன்கொடை வாங்கினாலும், கம்யூனிச இலட்சியத்தைக் கைவிட்டு விடவில்லை என்று நியாயவாதம் பேசிக் கொண்டு தேர்தல் செலவுகளுக்கும், தொழிற்சங்க மாநாடுகளுக்கும் கிராணைட் கொள்ளையன் பி.ஆர்.பி.யிடம் நன்கொடை பெறுமளவுக்கு பிழைப்புவாதத்தையே புதிய ஒழுக்கமாக இப்போலி கம்யூனிஸ்டுகள் வளர்த்துள்ளனர்.

கம்யூனிஸ்டுகளுக்கே உரித்தான உறுதிப்பாடு, நல்லொழுக்கம், போர்க்குணம், அர்ப்பணிப்பு முதலானவையெல்லாம் காலாவதியாகி, தனி ராமச்சந்திரனைப் போன்ற பொதுச்சொத்தை சூறையாடும் ரவுடிகளும், திருப்பூர் கோவிந்தசாமி போன்ற கைதேர்ந்த தரகர்களும் பிழைப்புவாதிகளுமே முக்கிய பிரமுகர்களாகும் அளவுக்கு இக்கட்சிகள் சீரழிந்து போயுள்ளன. இப்போலி கம்யூனிஸ்டுகட்சிகளுக்குள் இன்னும் ஏராளமான கோவிந்தசாமிகளும் ராமச்சந்திரன்களும் உள்ளனர். அவர்களை எதிர்த்து யாரும் இதுவரை கேள்வி கேட்கவில்லை. அப்படிக்கேட்டால் யாருக்கு எவ்வளவு பங்கு கொடுக்கப்பட்டது என்ற ரகசியம் வெளியே வந்து கட்சியே கலகலத்துவிடும். ஜெயலலிதாவின் தயவில் தா.பாண்டியன் மாநிலங்களவை உறுப்பினராக முயற்சித்த கதையும், அழகப்பா பல்கலைக் கழகத்துக்கு தனது மகன் டேவிட் ஜவகரைதுணைவேந்தராக்க ஜெயாவிடம் சிபாரிசு செய்யக் கோரிய கதையும் வெளிவந்து நாறிய போதிலும், அக்கட்சியின்தலைவர்களும் ஊழியர்களும் வாய்திறக்க மறுக்கிறார்கள். ஏனென்றால், தா.பா. வைக்கேள்வி கேட்டால் அவர் பலரது டவுடரைக் கழற்றி விடுவார். நான் உன் ஊழலைக் கண்டு கொள்ள மாட்டேன், நீயும் என் ஊழலைக் கண்டு கொள்ளக் கூடாது என்ற எழுதப்படாத ஒப்பந்தம்தான் இக்கட்சிகளில் நிலவும் ஜனநாயக மத்தியத்துவக் கோட்பாடாகி விட்டது.

இத்தகைய சீரழிவினால்தான், பாசிச ஜெயலலிதாவின் அவமதிப்புகளுக்குப் பின்னரும் இப்போலி கம்யூனிஸ்டுத் தலைவர்களும் பிரமுகர்களும் சொரணையற்றுக்கிடக்கிறார்கள். அரசியலில் இதெல்லாம் சகஜம் என்று பிழைப்புவாதத்தில் புதிய பரிமாணத்தை எட்டியிருக்கிறார்கள். இப்பிழைப்புவாத பித்தலாட்டக் கொள்கைகளுக்கேற்ப, இனி இவர்கள் அம்மாவின் ஆசியுடன் தமது கட்சிகளுக்கு நல்லதொரு பெயரைச் சூட்டிக் கொண்டால் பொருத்தமாக இருக்கும்.

● தனபால்

ஊடக விலை மாந்தர்கள்!

பத்திரிகை தரும், நடுநிலை போன்ற பம்மாத்துகள் கலைந்து, கார்ப்பரேட் ஊடகங்களின் உண்மை முகம் முன்னெப்போதும் இல்லாத அளவுக்கு அம்பலமாகி வருகிறது.

தொலைக்காட்சி மற்றும் பத்திரிகை ஊடகங்கள் என்றைக்குமே தங்களது முதலாளிகளின் விருப்பத்தின்பேரில்தான் செயல்படுகின்றன. அவை ஒருநாளும் நடுநிலைமையோடு செயல்பட்டதில்லை. இதுநாள்வரை நாம் கூறியபோதெல்லாம் ஏற்காதவர்களுக்கு இந்த உண்மையை ஆம் ஆத்மி கட்சியினர் தமது பிரச்சாரத்தின்மூலம் விளக்கி வருகின்றனர்.

சி.என்.என். - ஐ.பி.என். ஆங்கிலத் தொலைக்காட்சியில் எரிவாயு விலை உயர்வு தொடர்பாக நடைபெற்ற விவாதத்தில், கோதாவரி எண்ணெய் வயலில் இருந்து எடுக்கப்படும் எரிவாயுவின் விலையை அம்பாணிக்கு உயர்த்திக் கொடுத்திருக்கும் காங்கிரசு அரசின் முடிவை நியாயப்படுத்துகிற பேசினார் ஒரு வல்லுநர். அந்த விவாதத்தில் பங்கேற்ற வழக்குரைஞர் பிரசாந்த் பூஷன், மேற்படி வல்லுநருக்குப் படியளப்பவர் முகேஷ் அம்பாணி என்ற உண்மையை அம்பலப்படுத்தினார். “உங்கள் தொலைக்காட்சியே அம்பாணிக்குச் சொந்தமானதுதானே, பிறகு உங்களிடம் வேறென்ன எதிர்பார்க்க முடியும்” என்று பிரசாந்த் பூஷன் கூற, அதுவரை நடுநிலையாகப் பேசுவது போல பால்லாகாட்டி வந்த பிரபல ஊடகவியலாளர் கரண் தாப்பர், ஆர்.எஸ்.எஸ். பாசிஸ்டுகளின் பாணியில் கூச்சல் போட்டு பிரசாந்த் பூஷனைப் பேச விடாமல் தடுக்க வேண்டியதாயிற்று.

அதேபோல சமீபத்தில் ஆம் ஆத்மி கட்சியில் இணைந்திருக்கும் பத்திரிக்கையாளர் ஆசிஷ் கேத்தான், “எனக்கு பத்திரிகைத் துறையைப் பற்றித் தெரியாதா? உங்கள் தொலைக்காட்சி நடுநிலையாக நடந்து கொள்ளும் என்று என்று என்னை

எப்படி நம்பச் சொல்கிறீர்கள்” என்று கேள்வி எழுப்பினார்.

“தொலைக்காட்சி மற்றும் பத்திரிக்கை ஊடகங்கள் தங்களை இருட்டடிப்பு செய்கின்றன, மோடியை பிரதமராக்கத் திட்டமிட்டு விளம்பரப்படுத்துகின்றன” என்று குற்றஞ் சாட்டித்தான் ஆம் ஆத்மி கட்சியினர் தற்போது ஊடகங்களைத் தோலுரித்துவருகின்றனர். தனியார்மயத்தின் ஆதரவாளரான கேஜ்ரிவால், தேர்தல்

பிரச்சார உத்தியாகத்தான் இதனைச் செய்கிறார் என்ற போதிலும், ஆம் ஆத்மி கட்சியினர் முன்வைக்கும் கேள்விகளுக்குப் பதிலளிக்க ஊடகங்களால் முடியவில்லை. “உங்களை இருட்டடிப்பு செய்வதாகக் கூறுகிறீர்களே, நாங்கள் உங்களைப் பிரபலப்படுத்தாவிட்டால், நீங்கள் இன்றைக்கு ஆளாகியிருக்க முடியுமா? உங்களைப் புகழ்ந்தால் இனிக்கிறது, விமர்சனம் செய்தால் வலிக்கிறது” என்று எதிர்க்கேள்வி எழுப்புகின்றன ஊடகங்கள். ஊடகங்கள் சொல்வதிலும் உண்மை இருக்கத்தான் செய்கிறது.

அன்னா ஹசாரேயும், அர்விந்த் கேஜ்ரிவாலும் அவர்களது ஊழல் ஒழிப்பு இயக்கமும் கார்ப்பரேட் முதலாளிகளின் ஊடகங்களால்தான் திட்டமிட்டே ஊதிப் பெருக்கிக் காட்டப்பட்டன. வேறு செய்தியே கிடையாது என்பது போலவும், இதைத் தவிர நாட்டில் வேறு மக்கள் போராட்டங்களே நடக்கவில்லை என்பது போலவும் அன்று ஊடகங்களால் நடத்தப்பட்ட இந்த ஆபாசக் கூத்துதான் இன்று அர்விந்த் கேஜ்ரிவால் பிரபலமாவதற்குக் காரணமாக அமைந்தது என்பது மறுக்கவியலாத உண்மை.

அர்விந்த் கேஜ்ரிவாலையும் அன்னா ஹசாரேவையும் ஆளும் வர்க்க ஊடகங்கள் அன்று விளம்பரப்படுத்தியதற்கு ஒரு நோக்கம் இருந்தது.

அன்று மத்திய இந்தியா முழுவதும் ஒரு அறிவிக்கப்படாத போரை இந்திய அரசு நடத்தி வந்த காலகட்டமாகும். கார்ப்பரேட் முதலாளிகளின் கனிமவளக் கொள்ளைக்கு வழி ஏற்படுத்திக் கொடுக்கத்தான் மாவோயிஸ்டுகள் மீதான தாக்குதலை அரசு தீவிரப்படுத்தியிருக்கிறது என்பது பரவலாக அம்பலமாகியிருந்தது.

அதேசமயம், காமன்வெல்த் ஊழல், 2ஜி அலைக்கற்றை ஊழல், நிலக்கரி ஊழல், ஆதர்ஷ் வீட்டு வசதி ஊழல் எனத் தொடர்ந்து ஒன்றன்பின் ஒன்றாக ஊழல்களும் அம்பலமானதுடன், இந்த ஊழல்களில் கார்ப்பரேட் முதலாளிகளின் பாத்திரத்தை நீரா ராடியாவின் தொலைபேசி உரையாடல் பதிவுகள் அம்பலமாக்கின.

இந்தச் சூழலில்தான் குறிப்பான எந்த ஊழலைப் பற்றியோ, அதில் சம்பந்தப்பட்ட கார்ப்பரேட் முதலாளிகள் பற்றியோ பேசாமல், தனியார்மயக் கொள்கைக்கும் ஊழலுக்கும் இடையிலான நேரடி உறவு பற்றியும் பேசாமல் பொதுவாக ஊழல் எதிர்ப்பு பேசிய அன்னா ஹசாரேவின் ஊழல் எதிர்ப்பு நாடகம், மிகப்பெரிய மக்கள் எழுச்சி

யாக கார்ப்பரேட் ஊடகங்களால் சித்தரிக்கப்பட்டது. அதி கார வர்க்க ஊழலால் அன் றாடம் பாதிக்கப்படும் ஆம் ஆத்மியையும் (எளிய மனி தனையும்) ஊழலின் ஊற்றுக் கண்ணான முதலாளி வர்க்கத் தையும் ஒரேதரப்பாக நிறுத்தி, இருவருமே ஊழலால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் போன்ற தோற் றத்தை உருவாக்கி, ஊழலை வர்க்கத்துக்கு அப்பாற்பட்ட பிரச்சினையாக காட்டிய இந்தத்தந்திரம் கேஜ்ரிவாலின் சொந்த சரக்கு அல்ல; உலக வங்கி தந்த சரக்கு.

மோடிக்கு ஆதரவாக நடந்து கொள்ளவில்லை என்பதற்காக தி இந்து நாளிதழிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட சித்தார்த் வரதராஜன்; ஓபன் மேகசின் பத்திரிக்கையிலிருந்து நீக்கப்பட்ட அர்தோஷ் சிங் பால்; சன் டி.வி.யால் ஓரங்கட்டப் பட்டுள்ள வீரபாண்டியன்; சி.என்.என். ஐ.பி.என் நிர்வாகத்தால் கண்டிக்கப்பட்ட நிகில் வாக்கே.

பன்னாட்டு நிறுவனங்கள், தரகு முதலாளிகளால் மக்களின் வாழ்வுரிமை பறிக்கப்படுவது, காடுகள், நிலங்கள் பறிக்கப் படுவது மற்றும் விலைவாசி உயர்வு, வேலையின்மை உள்ளிட்ட அனைத்து மக்கள் பிரச்சினைகளையும் பின் னுக்குத் தள்ளிவிட்டு, அரசியல்வாதிகளின் ஊழல் ஒழிக்கப் பட்டுவிட்டால் தனியார்மய-தாராளமயக் கொள்கை கள் மக்களுக்குச் சொர்க்கத்தைக் கொண்டு வந்துவிடும் என்ற பிரமையை சிவில் சொசைட்டி அமைப்புகள் என்றழைக்கப்படும் ஏகாதிபத்தியத் தொண்டு நிறுவனங் கள் மூலம் உலக வங்கி பரப்பி வந்தது. களத்தில் இறக் கப்பட்ட பல தன்னார்வக் குழுவினரில் அரவிந்த் கேஜ்ரி வாலும் ஒருவர். இதன் காரணமாகத்தான் அன்னாவின் ஊழல் ஒழிப்பு இயக்கத்துக்கு இந்திய கார்ப்பரேட் முத லாளி வர்க்கம் பேராதரவு வழங்கி, தனது ஊடகங்கள் மூலம் அதனை ஊதி ஊதிப் பெரிதாக்கி காட்டியது. அன்று கார்ப்பரேட் முதலாளி வர்க்கம் கேஜ்ரிவாலை விளம்பரப் படுத்தியதற்கான காரணம் இதுதான்.

வெறும் ஊழல் ஒழிப்பு முழுக்கம் ஒட்டுக்களைப் பெற்றுத்தராதது என்று புரிந்திருந்த கேஜ்ரிவால், ஆம் ஆத்மி கட்சியைத் தொடங்கிய பின், மக்களின் ஆதரவைப் பெறும் பொருட்டு டெல்லியின் மின் கட்டண உயர்வையும், தண்ணீர் கட்டணத்தையும் எதிர்த்த நடவடிக்கைகளில் இறங்கினார். தேர்தலில் வெற்றி பெற்ற பின்னரும் போலீசின் அதிகார துஷ் பிரயோகத்துக்கு எதிராகத் தெருவிலிறங்கினார். கேஜ்ரி வாலின் இந்த நடவடிக்கைகளின் நோக்கம் தேர்தல் அரசியலில் செல்வாக்கு பெறுவதுதான் என்ற போதிலும், இத்தகைய 'வரம்பு மீறிய' நடவடிக்கை களைச் சகித்துக் கொள்ள ஆளும் வர்க்கங்கள் தயாராக இல்லை என்பதால் கேஜ்ரிவாலை அராஜகவாதி என்று சித்தரிக்கத் தொடங்கின ஊடகங்கள்.

ஊழல் ஒழிப்பு, சிறந்த அரசாளுமை என்பது உலக வங்கியின் முழுக்கம்தான் என்ற போதிலும், ஊழல்

ஒழிப்பு நாடகத்துக்கு கேஜ்ரி வாலைப் பயன்படுத்திக் கொண்ட ஆளும் வர்க்கங்கள், சிறந்த அரசாளுமைக்கு மோடியை ஒருமனதாகத் தெரிவு செய்து வைத்திருந்தன. நாடாளுமன்றத் தேர்தல் நெருங்க நெருங்க ஊடகங்கள் தங்களது முதலாளிகளின் விருப்பத்தை மென்மேலும் பிரதிபலிக்க ஆரம்பித்தன. மோடிக்கெதிரான செய்திகளை எழுதக் கூடாது என கிட்டத் தட்ட அனைத்து முன்னணி பத் திரிகைகளும் தங்களது செய்தி யாளர்களுக்கு வாய்மொழி உத் தரவே போட்டன. இதனை மீறிய மூத்த பத்திரிக்கையாளர் கள் பலர், தயவு தாட்சண்ய மின்றித் துரத்தியடிக்கப் பட்டனர்.

'தி இந்து' ஆங்கில

நாளேட்டின் தலைமை ஆசிரியராகப் பணியாற்றி வந்த சித்தார்த் வரதராஜன், அதிலிருந்து வெளியேற்றப் பட்டுள்ளார். ஊர்ஊராகச் சென்று மோடி நடத்திரும் 'ஆவி எழுப்புதல் கூட்டங்கள்' குறித்த செய்திகளை முதல் பக்கத்தில் வெளியிட மறுத்தது, சுப்பிரமணிய சாமியின் அறிக்கைகளைப் பிரசுரிக்க மறுத்தது, முகேஷ் அம்பானி குறித்த ஒரு அம்பலப்படுத்தலை வெளியிடத் திட்டமிட்டிருந்தது என்பன போன்ற காரணங்களுக்காக அவர் பதவி பறிக்கப்பட்டது. அதேபோல மோடியை அம்பலப்படுத்திச் செய்திகளை வெளியிட்ட 'ஓபன் மேகசின்' பத்திரிகையின் அரசியல் பிரிவு ஆசிரியரான அர்தோஷ் சிங் பால், பத்திரிகையின் உரிமையாளர்களான கோயங்கா குழுமத்தினரால் நீக்கப்பட்டிருக்கிறார்.

மோடியை அம்பலப்படுத்திப் பேசுவதைக் கைவிட வேண்டும் என சி.என்.என். -ஐ.பி.என். தொலைக்காட்சி யின் துணை ஆசிரியர் சுகாரிகா கோஷுக்கும், அதே நிறு வனத்தின் மராத்திய சேனலின் ஆசிரியரான நிகில் வாக் லேவுக்கும் தொலைக்காட்சியின் உரிமையாளர்கள் உத் தரவிட்டுள்ளனர். அவ்வளவுதூரம் போவானேன், மோடியை எதிர்மறையாக சித்தரித்த காரணத்துக்காக, வீரபாண்டியன் நடத்தி வந்த "'நேருக்கு நேர்'" நிகழ்ச்சியை ரத்து செய்துவிட்டது சன் தொலைக்காட்சி.

மோடியை பிரதமராக்க வேண்டும் என்பது தற்போது இந்திய ஆளும் வர்க்கம் கொண்டிருக்கும் கருத்து. பொதுச்சொத்துகளையும் இயற்கை வளங்களையும் சூறையாடும் தங்களது வெறிக்கும் தாராளமயக் கொள்கைகளைத் திணிக்கும் அவசரத்துக்கும் பொருத்த மான ஒரு பாசிஸ்ட் என்ற முறையில் அவர்கள் மோடியை முன்தள்ளுகிறார்கள். 'திறமைசாலி' என்று சொல்லி பத் தாண்டுகளுக்கு முன்னர் மன்மோகன் சிங்கை மார்க் கெட்டிங் செய்த அதே உத்திதான்.

கார்ப்பரேட்டும் பாசிஸ்ட்டும் இணைந்த இந்தக் கூட்டணி நடுநிலை முகச்சாயங்களைக் களைந்து விட்டு, தங்கள் நோக்கத்துக்கு ஒத்து வராத பத்திரிகையாளரை உடனே வெளியேற்றி விடுகிறது. இந்திய ஊடகத்துறையைப் பொருத்தவரை, அதனைக் கட்டுப்படுத்தும் தரகு முதலாளிகளில் முக்கிய

மானவர் முகேஷ் அம்பானி. முகேஷ் அம்பானியின் ரிலையன்ஸ் இந்தியா லிமிடெட் நிறுவனம் 30-க்கும் அதிகமான தொலைக்காட்சி அலைவரிசைகளைக் கட்டுப்படுத்துகிறது. இதில் சி.என்.என். - ஐ.பி.என்., சி.என்.பி.சி., டிவி18 மற்றும் ஐ.பி.என். 7 உள்ளிட்ட மிகப் பிரபலமான 17 செய்தி ஊடகங்களும் அடக்கம்.

2008-ம் ஆண்டில் ஓய்.எஸ். ராஜசேகர ரெட்டி ஆந்திர முதல்வராக இருந்தபோது தெலுங்கு தேச கட்சியின் தீவிர ஆதரவாளரான ராமோஜி ராவுக்குச் சொந்தமான ஈநாடு(ஈ.டி.வி.) தொலைக்காட்சியில் சுமார் 2600 கோடி ரூபாயை முகேஷ் அம்பானி முதலீடு செய்தார். இதன் மூலம் இந்தியா முழுவதும் பல்வேறு மாநில மொழிகளில் ஒளிபரப்பாகும் 12 ஈ. டி.வி அலைவரிசைகளை ரிலையன்ஸ் இந்தியா நிறுவனம் மறைமுகமாகக் கட்டுப்படுத்தத் துவங்கியது.

பின்னர் 2012-ஆம் ஆண்டில் ராகவ் பாலின் நெட் வொர்க் 18 நிறுவனத்தில் 4000 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு முதலீடு செய்ததன் மூலம் இரண்டு டஜன் முன்னணி ஆங்கில, இந்தித் தொலைக்காட்சி நிலையங்களை, அம்பானி தனது கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவந்தார். என்.டி.டி.வி. தொலைக்காட்சிக்கு முகேஷ் அம்பானி உதவுவதாக வாக்களித்திருந்த விசயம் நீரா ராடியாவின் தொலைபேசிப் பதிவுகளின் மூலம் அம்பலமானது.

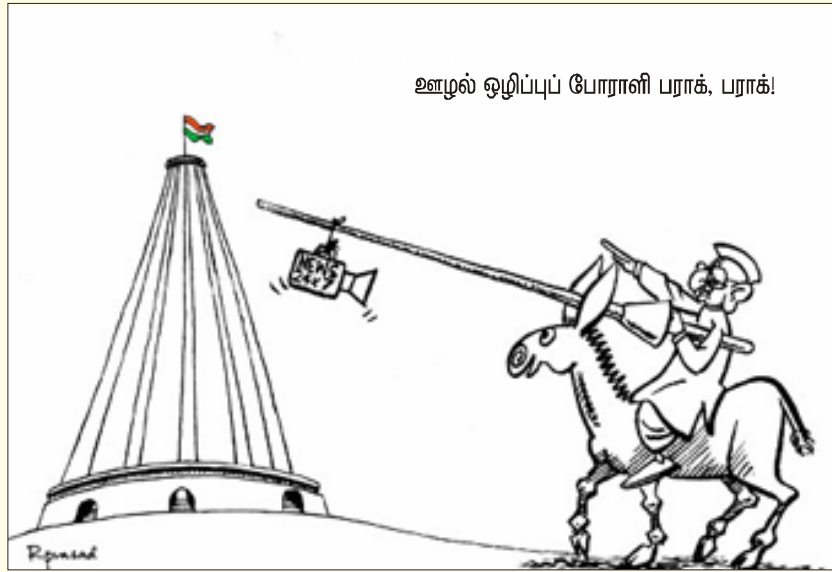
தனியார்மயக் கொள்கைக்கும் ஊழலுக்கும் இடையிலான நேரடி உறவு பற்றிப் பேசாமல், பொதுவாக ஊழல் எதிர்ப்பு பேசிய அன்னா ஹசாரேவின் ஊழல் எதிர்ப்பு நாடகம், மிகப்பெரிய மக்கள் எழுச்சியாக கார்ப்பரேட் ஊடகங்களால் சித்தரிக்கப்பட்டது.

நிதி நிறுவன வலைப்பின்னல்கள் மூலம் அடையாளம் தெரியாத முறையில் முதலீடு செய்வது சட்டபூர்வமாக்கப்பட்டிருப்பதால், அம்பானி போன்ற தரகு முதலாளிகளோ, பன்னாட்டு நிறுவனங்களோ எந்தெந்த ஊடகங்களில் எத்தனை பங்குகளை வைத்திருக்கிறார்கள் என்ற உண்மை யாருக்கும் தெரிவதில்லை. எடுத்துக்காட்டாக, தெகல்கா வார இதழின் முதலீட்டாளர்களில் இரண்டு நிறுவனங்களைத் தவிர, மீதமுள்ள 4 முதலீட்டாளர்கள் யார் என்றே தெரியவில்லை. 10 ரூபாய் முகமதிப்புள்ள பங்குகளை 13,189 ரூபாய் கொடுத்து அவர்கள் வாங்கியிருக்கின்றனர். முன்னர் குஜராத் இனப்படுகொலை குறித்த புலனாய்வுக் கட்டுரைகள் பலவற்றை வெளியிட்ட தெகல்காவிடம், ஒரு பெண்ணை உளவுபார்ப்பதற்கு மோடி தனது உளவுத்துறை அதிகாரிகளைத் தவறாகப் பயன்படுத்தியது குறித்த தொலைபேசிப் பதிவுகள் தரப்பட்ட பின்னரும், அது அவற்றை வெளியிடவில்லை. பின்னர் கோப்ரா போஸ்ட் என்ற இணையப் பத்திரிகை மூலம்தான் மோடியின் அந்த முறைகேடு அம்பலமானது.

மோடி எதிர்ப்பாளராக அறியப்பட்ட ஒரு பத்திரிகையிலேயே இத்தகைய திரைமறைவு வேலைகள் நடக்குமென்றால், மற்ற பத்திரிகைகளைப் பற்றிச் சொல்லத் தேவையில்லை. மோடியின் உளவுத்துறை

பெண்ணைத் துரத்திய இந்த விவகாரம் குறித்தோ, குஜராத் வளர்ச்சி என்ற பித்தலாட்டம் குறித்தோ, மோடியின் பிரம்மாண்ட பொதுக் கூட்டங்களுக்கு யார் பணம் கொடுக்கிறார்கள் என்பது குறித்தோ, ஊடகங்கள் எதுவும் ஒரு வார்த்தை பேசாமல் மவுனம் சாதிப்பதன் மூலம் மோடி அலையை திட்டமிட்டே உருவாக்குகின்றனர்.

சுரங்கம், மின்நிலையங்கள், ஐ.டி. துறை, ரியல் எஸ்டேட் உள்ளிட்ட பல துறைகளைச் சேர்ந்த முதலாளிகள், பல்வேறு ஊடகங்களிலும் பங்குகளை வாங்கிப் போட்டு வைத்துக் கொள்வதன் மூலம், தங்கள் முறைகேடுகள் -

கொள்ளைகள் குறித்த செய்திகளே வெளிவராமல் தடுத்து விடுகின்றனர். கெயில் குழாய் எதிர்ப்பு, மீத்தேன் எதிர்ப்பு தொடங்கி தனியார் கல்விக் கொள்ளைக் கெதிரான போராட்டங்கள் வரையிலானவை இப் படித்தான் இருட்டடிப்பு செய்யப்படுகின்றன.

இது மட்டுமின்றி, கனிமவளக் கொள்ளை உள்ளிட்ட முறைகேடுகளில் ஈடுபடும் கார்ப்பரேட் நிறுவனங்கள், பல்வேறு ஊடகங்களுக்கும் தங்கள் நிறுவனத்தின் பங்கு களை வழங்கி 'பிரைவேட் டீரீட்டி' என்றழைக்கப்படும் தனிப்பட்ட ஒப்பந்தங்களைப் போட்டுக் கொள்கின்றனர். தங்களுக்கு எதிரான செய்திகள் வெளிவராமல் தடுப்பது மட்டுமின்றி, இந்த ஊடகப் பங்குதாரர்கள் மூலம் பொய் - புனைசுருட்டுகளைப் பரப்பி, பங்குச் சந்தையில் தமது பங்குகளின் மதிப்பை இவர்கள் உயர்த்திக் கொள்கின்றனர் என்பது செபி அமைப்ப் பாலேயே நிரூபிக்கப்பட்ட குற்றச்சாட்டு.

வேட்பாளர்கள் பத்திரிகைகளில் வெளியிடும் விளம்பரங்களுக்கு மக்களிடம் மதிப்பிருக்காது என்பதால், ஊடகங்களுக்குப் பணத்தைக் கொடுத்து, வெளியிட வேண்டிய செய்தியையும் எழுதிக் கொடுத்து, அவற்றை செய்தி போல வெளியிட வைக்கும் 'பெய்டு நியூஸ்' என்ற மோசடியினை 2009 - இல் சாய்நாத் அம்பலமாக்கினார். அதன் பின்னர் பிரஸ் கவுன்சில் நடத்திய விசாரணையில் பிரபல ஊடகங்கள் அனைத்தும் சிக்கின. ஆனால், குற்றவாளிகளின் பெயர்களை வெளியிட பிரஸ் கவுன்சில் இந்தக் கணம் வரை மறுத்து வருகிறது. இது மட்டுமல்ல, இனி காசு வாங்கிக் கொண்டு செய்தி போட்டமாட்டோம்

என்று ஒரு உறுதிமொழிப் பத்திரத்தில் கையெழுத்துப் போட்டுத் தருவதற்குக்கூட பெரும்பான்மையான பத்திரிகை முதலாளிகள் தயாராக இல்லை என்று சமீபத்தில் தனது வலைப்பக்கத்தில் எழுதியிருக்கிறார் ராஜ்தீப் சர் தேசாய் (சி.என்.என். - ஐ.பி.என்.).

தூர்தர்சன் தொலைக்காட்சியை ஆளும் கட்சிகள் தமது பிரச்சார சாதனமாக மாற்றிக் கொள்ளும் நிலையைத் தாராளமயக் கொள்கை மாற்றிவிடும் என்றும், தனியார் தொலைக்காட்சிகளிடையேயான போட்டி கருத்துலகில் ஜனநாயகத்தை நிலைநாட்டிவிடும் என்று கூறினார்கள் ஆளும் வர்க்க அறிவுத்துறையினர். பிறகு சன், ஜெயா போன்ற தொலைக்காட்சிகள் கட்சி சார்பானவை என்றும் மற்ற தொலைக்காட்சிகள்தான் நடுநிலையாளர்கள் என்றும் பசப்பினார்கள்.

கட்சித் தொலைக்காட்சிகளின் பக்கச்சார்பு மக்கள் அனைவருக்கும் தெரியும். நடுநிலையாளர்கள் என்று தமக்குத்தாமே பெயர் சூட்டிக் கொண்டிருக்கும் முதலாளித்துவ தொலைக்காட்சிகள் மற்றும் பத்திரிகையினர்தான் மிகவும் ஆபத்தானவர்கள். இவர்கள் ஆளும் வர்க்க கருத்துகளைப் பிரதிபலிப்பதில் கண்டிப்பான கற்பு நெறியாளர்களாக இருப்பதுடன், தங்கள் வாயிலிருந்து வெளிவரும் ஒவ்வொரு சொல்லுக்கும், தங்கள் வர்க்கத்தினரிடமிருந்தே ரேட்டு பேசி காசு வசூலிக்கும் விலை மாந்தர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். இந்திய ஜனநாயகத்தைத் தாங்கி நிற்கும் நான்காவது தூணின் யோக்கியதை இதுதான்.

● கதிர்

ஏழைகள் என்றால் அத்தனை இளப்பமா?

- உசிலை ஸ்டேட் வங்கியின் அடாவடித்தனத்திற்கெதிராக வி.வி.மு.வின் ஆர்ப்பாட்டம்!

கூடந்த பிப்ரவரி மாதத் தொடக்கத்தில், உசிலம்பட்டி பாரத் ஸ்டேட் வங்கியில் கடன் பெற்றுத் திருப்பிச் செலுத்தத் தவறிய 17 சுயஉதவிக் குழுக்களைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்களின் புகைப்படத்தை பிளக்ஸ் பேனரில் வெளியிட்டு அவமானப்படுத்தியது வங்கி நிர்வாகம்.

இப்பகுதியில் செயல்பட்டு வரும் விவசாயிகள் விடுதலை முன்னணியினர், வங்கியின் இந்த அடாவடித்தனத்திற்கெதிராக, "கார்ப்பரேட் முதலாளிகளுக்கு இலட்சம் கோடி கடன் தள்ளுபடி, அப்பாவி மக்கள் வாங்கின 10 ஆயிரத்துக்கு போட்டோ போடுவியா? போட்டோவை உடனே எடுக்கலைன்னா உனக்கு விழப் போகுது செருப்படி!" என அதிரடியாகச் சுவரொட்டிகளை ஒட்டினர்.

இதனைத் தொடர்ந்து சுய உதவிக் குழுப் பெண்களை அணி திரட்டிய வி.வி.மு.வினர், பிப்-20 அன்று ஸ்டேட் வங்கி முன்பு திடீர் ஆர்ப்பாட்டத்திலும் ஈடுபட்டனர். அப்போராட்டத்தின் பொழுது, வங்கி அதிகாரிகள் மற்றும் போலீசின் சமரசத்தை ஏற்க மறுத்த வி.வி.மு.வினர், "நீங்களா போட்டோவை எடுக்குறீங்களா? நாங்க எடுக்கட்டுமா, நாங்க எடுத்தா விபரீதமா இருக்கும்" என எச்சரிக்கை விடுத்தனர். வி.வி.மு. காட்டிய

உறுதியைத் தொடர்ந்து, அரை மணி நேரத்தில் பிளக்ஸ் பேனர் அகற்றப்பட்டது.

அதிகார வர்க்கத்தின் திமிர்த்தனத்தை இவ்வாறுதான் எதிர்த்துப் போராட வேண்டுமென்ற முன்னுதாரணத்தையும் நம்பிக்கையையும் ஏற்படுத்தியிருக்கிறது, வி.வி.மு.வின் இப்போராட்டம்.

- பு.ஜ. செய்தியாளர், உசிலம்பட்டி.

உக்ரைன்:

அமெரிக்காவின் மேலாதிக்கப் பேராசையில் விழுந்த மண்!

தனது உலக மேலாதிக்கத்தை நிலைநாட்டிக்
கொள்ள முடியாமல் அமெரிக்கா தடுமாறி
நிற்பதை உக்ரைன் விவகாரம் நிரூபித்துக்
காட்டுகிறது.

தேசிய சுயநிர்ணய உரிமையுடன் கூடிய பல தேசிய இனங்களின் குடியரசுகளை உள்ளடக்கிய ஒரு மாபெரும் சோவியத் சோசலிச ஒன்றிய நாடு லெனின் தலைமையில் சென்ற நூற்றாண்டில் உருவானது. 120-க்கும் மேற்பட்ட மொழி, இன, தேசிய இனச்சிறுபான்மை மக்களவை வரையும் சரியான அரசியல், பொருளாதார, சமூக ஜனநாயகக் கொள்கைகளினால் அரவணைத்துக் காத்தது, ஸ்டாலின்தலைமையிலான அன்றைய சோவியத் சோசலிச ஒன்றியம். இரண்டாம் உலகப் போரின்போது இத்தாலிய பாசிச மற்றும் ஜெர்மனியின் நாஜிச ஆக்கிரமிப்பின் கீழ் ஒடுக்கப்பட்ட பல்வேறு கிழக்கு ஐரோப்பிய தேசிய இனத்தவர்கள் செஞ்சேனையில் இணைந்து, பாசிச எதிர்ப்புப் போரில் வென்று விடுதலையடைந்த பிறகு, சோவியத் ஒன்றியத்தை முன்மாதிரியாகக் கொண்டு பல தேசிய

பத்தியங்கள் பித்தலாட்டப் பிரச்சாரத்தைக் கட்டவிழ்த்துவிட்டன. சோவியத் ஒன்றியத்தையும் கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளையும் பல வீணப்படுத்தும் முயற்சியின் ஒரு அங்கமாகவே, இந்நாடுகளின் கம்யூனிச அரசுகளை ஒழித்து ஜனநாயக அரசுகளை நிறுவினால்தான் இத்தேசிய இனங்கள் விடுதலையையும் சமத்துவத்தையும் அடைய முடியுமென்று புளுகி, இனவெறிக்குத் தூபம் போட்டு பல சதிகளை அரங்கேற்றின.

சோசலிசக் கட்டுமானத்தின் கீழ் கணிசமான அளவுக்கு முன்னேறி, தேசிய இனங்களிடையே சமத்துவமும் ஒன்றுகலத்தல்களும் ஏற்பட்டிருந்த நிலையில், ஒரே அரசின் கீழிருந்த சோவியத் ஒன்றியம் 15 தனித்தனிக் குடியரசுகளாகப் பிளவுபட்டுப் போயின. தேசிய இனங்களிடையே நிலவிய நல்லிணக்கம் சிதைக்கப்பட்டு, மக்களின் சமூகப் பாதுகாப்பு நொறுக்கப்பட்டு, இனவெறியும் மதவெறியும் கட்டவிழ்த்துவிடப்பட்டன. சில அதிரடி ஆட்சிக் கவிழ்ப்புகளும் தேசிய இனங்களிடையே போர்களும் வெடித்து, இனவெறிப்படுகொலைகளும் கிரிமினல் போர்க்குற்றங்களும் நடந்தன. முன்னாள் யுகோஸ்லாவியாவில் தேசிய இனப் போர்கள் நடந்து, அந்நாடு ஆறு குடியரசுகளாகவும் இரண்டு சுயாட்சிப்பகுதிகளாகவும் துண்டாடப்பட்டதை நாம் பார்த்தோம்.

பிப்ரவரி 22 அன்று ஆட்சிக் கவிழ்ப்பைச் சாதித்த வெற்றியை நாஜிசக் கொடியுடன் கொண்டாடும் "ஈரோ மைதானம்" இயக்கத்தின் வலதுசாரி தீவிரவாதிகளும் புதிய நாஜிகளும்.

அவற்றில் சில நாடுகளை, தனது மறைமுகக் கட்டுப்பாட்டில் கொண்டுவந்து இயக்கி வருகிறது, அமெரிக்கா. மத்திய ஆசியாவில் எரிவாயு வளம் கண்டறியப்பட்ட பிறகு, உஸ்பெகிஸ்தானிலும் தாஜிகிஸ்தானிலும் இராணுவத்தளங்களை அமைத்துள்ளது. இதன் மூலம் மத்திய ஆசியாவின் எரிவாயு வளத்தைச் சுற்றிவளைத்துச் சூறையாடவும் மேற்கு ஆசியாவில் அதற்காக நடத்திவரும் ஆதிக்கப் போருக்கு அவற்றை ஏவுதளமாகக் கொள்ளவும் அமெரிக்கா முயலுகிறது. கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளோடு உக்ரைனையும் நேட்டோவிலும் ஐரோப்பிய யூனியனிலும் இணைத்து, அவற்றை ஐரோப்பாவின் புறக்காவல் அரணாக மாற்றித்தனது ஆதிக்கத்தின்

கீழ் நிரந்தரமாக வைப்பதுதான் அமெரிக்க மேல் நிலை வல்லரசின் நோக்கமாக உள்ளது. இதன் படியே, உக்ரைனை ஐரோப்பிய ஒன்றியத்திலும் நோட்டோவிலும் இணைப்பதற்கான நடவடிக்கைகள் முடுக்கிவிடப்பட்டன.

சோவியத் ஒன்றியத்தின் வீழ்ச்சிக்குப் பின்னர், அமெரிக்காதலைமையிலான மேற்கத்திய ஏகாதிபத்தியங்களின் இராணுவக் கூட்டமைப்பான நேட்டோவிலும் ஐரோப்பிய யூனியனிலும் கிழக்கு ஐரோப்பிய முன்னாள் கம்யூனிச நாடுகள் ஒவ்வொன்றாகச் சேர்ந்து வருகின்றன. இதன் மூலம் முன்னாள் சோவியத் ஒன்றியத்திலிருந்து பிரிந்துள்ள குடியரசுகளும் கிழக்கு ஐரோப்பிய முன்னாள் கம்யூனிச நாடுகளும் தமது பொருளாதார நெருக்கடிகளைத் தீர்த்து, விரைவான

தேசியவெறி இனவெறியூட்டி லெனின் சிலையையும் பாசிச எதிர்ப்புச் சின்னங்களையும் உடைத்து நாசமாக்கிய புதிய நாஜிகளின் பயங்கரவாத வெறியாட்டம்.

முன்னேற்றத்தை அடைய முடியும் என்ற மாயை மேற்கத்திய ஏகாதிபத்தியங்களால் ஊட்டப்படுகின்றது. இது, அந்நாடுகளில் தோன்றியுள்ள கிரிமினல் குற்றக் கும்பலைச் சேர்ந்த, ஒட்டுண்ணி ஏகபோக முதலாளிகளாலும், அவர்களின் மதவெறி, இனவெறிக் கட்சிகளாலும் நடுத்தர, மேட்டுக்குடிவர்க்க புதிய தாராளவாதக் கொள்கையாளர்களாலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு, பரப்பப்படுகிறது.

மேற்கத்திய பாணி முதலாளித்துவத்தை நிறுவுவதில் வெற்றி பெற்ற போதிலும், இந்நாடுகளில் ஏகாதிபத்திய வாதிகள் ஜனநாயகத்தையோ, பொருளாதார முன்னேற்றத்தையோ சாதிக்க முடியவில்லை. அந்நாடுகளின் உழைக்கும் மக்கள் விலையேற்றம், வேலையின்மை, வறுமையில் வதைபடுகின்றனர். இந்நெருக்கடிகளும் பிரச்சினைகளும் தீர்க்கப்படாத அதேசமயம், உலக மேலாதிக்கத்தை நிலைநாட்டத் துடிக்கும் அமெரிக்கா, புதிய பிரச்சினைகளையும் நெருக்கடிகளையும் தோற்றுவித்து வருகிறது.

முதலாளித்துவம் மீட்கப்பட்ட ரஷ்யா, சீனா உட்பட முன்னாள் சோசலிச நாடுகளின் சமூகத்தைப் பற்றிய, குறிப்பாக அந்நாடுகளின் ஆளும் வர்க்கங்களைப் பற்றிய தெளிவான சித்திரத்தை இன்றைய உலகின்படிப்பாளி வர்க்கத்தினரே கூட பெற்றிருக்கவில்லை என்று தான் கருத வேண்டும். கிரமமான முதலாளித்துவ வளர்ச்சியினூடாகவோ, மேலைக்காலனிய, ஏகாதிபத்தியங்களால் புகுத்தப்பட்ட முதலாளித்துவ வளர்ச்சியினூடாகவோ அல்லது அதற்கு முந்தைய சமூகத்தைச் சேர்ந்ததாகவோ தோன்றிய ஆளும் வர்க்கங்களை முதலாளித்துவம் மீட்கப்பட்ட முன்னாள் சோசலிச நாடுகள் பெற்றிருக்கவில்லை. அந்நாடுகளில் தற்போது நடக்கும் கொந்தளிப்பு களுக்கு இது முக்கியக் காரணியாக அமைந்துள்ளது.

அந்நாடுகளின் கம்யூனிசக் கட்சிகளிலும் அரசிலும், குறிப்பாக - இராணுவம், போலீசு, உளவுத்துறை, நீதித்துறை ஆகியவற்றில் உயர்பதவிகளில் ஒளிந்து கொண்டிருந்தனர், முதலாளித்துவப் பாதையாளர்களான அதிகார வர்க்க பாசிசக் குற்றக் கும்பல் (FASCIST OLI-

GARCHIES) தலைவர்கள். இவர்கள் முன்னாள் சோசலிச நாடுகளில் ஆட்சியிலிருந்த கம்யூனிசக் கட்சியில் திரிபு வாதத்தலைமையைக் கைப்பற்றிய பிறகு, அதற்கும் முதலாளித்துவம் முழுமையாக மீட்கப்படுவதற்கும் இடையிலான காலத்தில் அரசு ஆலைகளிலேயே இரகசிய உற்பத்தி, சந்தைப்படுத்துதல்கள் மூலமும், முதலாளிய, ஏகாதிபத்திய நாடுகளுடன் துரோகத்தனமான கள்ளப் பொருளாதார உறவுகள், இலஞ்சம், அதிகாரமுறை கேடுகள் மூலமாகவும் அந்நிய வங்கிகளில் கள்ளப் பணத்தையும் சொத்துகளையும் குவித்து வைத்திருந்தார்கள். (சோசலிச நாடுகளில் இம்மாதிரியான சக்திகளுக்கு எதிராக வர்க்கப் போராட்டங்களை - மாபெரும் கலாச்சாரப் புரட்சிகளை - நடத்தி வீழ்த்துவதன் மூலம் தான் முதலாளியப் பாதையாளர்களை முறியடிக்க முடியும்.) அடுத்தடுத்த ஆட்சிக் குடைக்கவிழ்ப்புகள் மூலம் முதலாளித்துவத்தை மீட்ட பிறகு அரசுச் சொத்துகளைக் கைப்பற்றிக்கொண்டனர், இந்த அதிகார வர்க்க பாசிசக் குற்றக் கும்பல் (FASCIST OLIGARCHIES) தலைவர்கள். இந்த ஒட்டுண்ணி ஏகபோக முதலாளிகள் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றிக்கொண்டு புதிய ஆளும் வர்க்கமாகினர். அதேசமயம், இவர்கள் ஒற்றைக் குழுவாக ஒரே தலைமையின் கீழ் உருத்திரண்டுவிடவில்லை. இவர்கள் வெவ்வேறு கும்பல்களாக அமைந்து அதிகாரத்தை ஏகபோகமாகக் கைப்பற்றிக் கொள்வதற்கான, வேட்டையில் கிடைத்த இரையைப் பங்குபோட்டுக்கொள்வதற்கான தீராத நாய்ச்சண்டைகளில் ஈடுபடுகின்றனர்.

சோவியத் ஒன்றியத்தில் இருந்து தனியே பிரிந்து போன, கடந்த 20 ஆண்டுகளுக்கு மேலான உக்ரைன் வரலாற்றில் ஒட்டுண்ணி ஏகபோக முதலாளிகள் மற்றும் பாசிசக் குற்றக் கும்பல்கள் (FASCIST OLIGARCHIES) அடங்கிய ஆளும் வர்க்கத்தினரிடையே சட்டபூர்வமாகவும் நாடாளுமன்ற முறைகளிலும் சட்டவிரோத முறைகளிலும் மோதல்களும் ஆட்சிக்கவிழ்ப்புகளும் நடந்தன. அந்தவாறான போக்கில் ஆட்சிக்கு வந்த உக்ரைனின் ரஷ்ய ஆதரவு அதிபரான விக்டர் யானு கோவிச்சுத் தன நாடு ஐரோப்பிய யூனியனோடு நடத்திவந்த பேச்சுவார்த்தையை கடந்த நவம்பரில் முறித்துக் கொண்டு, சுதந்திர வர்த்தக ஒப்பந்தத்தில்

கையெழுத்திட மறுத்தார். ஏனெனில், அது ஏகாதிபத்திய எடுபிடையான ஐ.எம்.எஃப்.-பின் சிக்கன சீரமைப்பு, கட்டண உயர்வு முதலிய நிபந்தனைகளை உள்ளடக்கி யிருந்தது; இவற்றின் விளைவாக உள்நாட்டில் சமூகக்கொந்தளிப்பு ஏற்படும் என்று அரசு அஞ்சியது.

ஆனால், ரஷ்ய ஆதரவு உக்ரைன் அதிபரான விக்டர் யானுகோவிச் கும்பலே உக்ரைன் மக்கள் வெறுக்கும் இலஞ்சம்-ஊழல் அதிகாரமுறைகேடுகளில் மூழ்கித் திளைக்கும் ஒட்டுண்ணி ஏகபோக முதலாளிகள் மற்றும் பாசிசக் குற்றக் கும்பல்கள் (FASCIST OLIGARCHIES) அடங்கிய ஆளும் வர்க்கக் கும்பலில் ஒன்றுதான். இதனால், ஐரோப்பிய யூனியனுடனான ஒப்பந்த முறிவைக் காரணம் காட்டி விக்டர் யானுகோவிச் கும்பலின் அரசுக்கு எதிராக “யூரோ மைதானம்” என்ற இயக்கம் பெரிய அளவு வெடித்தது. வலதுசாரி பிற்போக்கு மற்றும் புதிய நாஜிகள் அதில் பெருமளவு பங்கேற்றுத் தலைமை தாங்கின. அமெரிக்கா மற்றும் பிற மேலை நாடுகளின் எடுபிடிகளான “அரசுசாரா தொண்டு நிறுவனங்கள்” அதை வழிநடத்தின. ஒட்டுண்ணி ஏகபோக முதலாளிகளுக்குச் சொந்தமான ஊடகங்கள் அவசியமான பிரச்சார பின்புலத்தைக் கொடுத்தன. இலஞ்சம்-ஊழல் அதிகாரமுறைகேடுகளால் சீரழிந்த ஆளும் கும்பலுக்கும் அரசுக்கும் எதிரான எழுச்சியாக அது சித்தரிக்கப்பட்டது.

2004-ஆம் ஆண்டு உக்ரைனில் நடந்த அதிபர் தேர்தலில் முதலில் விக்டர் யானுகோவிச் வெற்றி பெற்றதாக அறிவிக்கப்பட்டது. இது தேர்தல் மோசடி என்று எதிர்த்துப் போட்டியிட்ட யூஷென்கோ தலைமையிலான கும்பல் “ஆரஞ்சு புரட்சி” என்ற “எழுச்சியை”க் கட்டவிழ்த்துவிட்டது. “கலகங்களும், கொந்தளிப்புகளும்” வெடித்தன. உக்ரைன் உச்சநீதிமன்றம் தலையிட்டு, யூஷென்கோவை அதிபராக்கியது. பின்னர் அந்நாட்டுத் தேர்தல் கமிசன் நடத்திய விசாரணையில் தேர்தல் மோசடி எதுவும் நடக்கவில்லையெனக் கூறி விக்டர் யானுகோவிச் அதிபரானார். அந்த ஆரஞ்சு புரட்சியை நடத்திய “ஆரஞ்சு குடும்பம்” தான் இந்த “யூரோ மைதானம்” இயக்கத்தின் முதுகெலும்பாக உள்ளது. வலது தீவிரவாதிகளும் புதிய நாஜிகளும் தலைமையேற்கும் “யூரோ மைதானம்” இயக்கத்தினர் ஜனநாயகம் மற்றும் தேசியத் தீவிரவாத வெறியைக் கிளப்பி வன்முறை வெறியாட்டத்தைக் கட்டவிழ்த்துவிட்டனர். இனவெறி பாசிச கும்பல் கட்டவிழ்த்துவிட்ட பயங்கரவாத வெறியாட்டங்களில் லெனின் சிலையும் பாசிச எதிர்ப்புச் சின்னங்களும் பொதுச் சொத்துக்களும் நாசமாக்கப்பட்டு, நூற்றுக்கும் மேற்பட்டோர் கொல்லப்பட்டதோடு, பலர்படுகாயமடைந்தனர்.

இந்நிலையில், கடந்த பிப்ரவரி 21 அன்று ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தின் மேற்பார்வையில், யானுகோவிச் அரசுக்கும் மேற்கத்திய ஏகாதிபத்திய விசுவாசிகளான போராட்டக்காரர்களுக்குமிடையே ஒரு சமரச ஒப்பந்தம்

ஆட்சிக் கவிழ்ப்புக்கு முன், டிசம்பர் 2013-இல் ரஷ்யா தலைமையிலான கூங்க ஒன்றியத்தில் இணையும் ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட்ட உக்ரைன் அதிபர் விக்டர் யானுகோவிச்சுடன் (இடது) ரஷ்ய அதிபர் புடின (வலது).

போடப்பட்ட போதிலும், பிப்ரவரி 22-ஆம் தேதியன்றே ஒப்பந்தத்தைக் கிழித்தெறிந்துவிட்டு, எதிர்த்தரப்பான பாசிசக் கும்பல்கள் மேற்கத்திய ஏகாதிபத்தியங்களின் ஆதரவுடன் ஆட்சிக் கவிழ்ப்பை நடத்தின. அதிபர் விக்டர் யானுகோவிச் நாட்டைவிட்டுத் தப்பியோடியதும், பெருமுதலாளிகள், ஊழல் பெருச்சாளிகள், நவீன நாஜிகள் உள்ளிட்ட பல்வேறு கும்பல்கள் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றிக் கொண்டு ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தில் இணைவதற்கான ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட்டுள்ளன.

ரஷ்ய வல்லரசின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு அடிப்படையாக இருப்பது எண்ணெய் மற்றும் எரிவாயு வளம். ரஷ்யாவிலிருந்து இறக்குமதியாகும் எரிவாயுவையே மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகள் பெரிதும் சார்ந்துள்ளன. ரஷ்யாவிலிருந்து அதிக அழுத்தம் கொண்ட குழாய்களின் மூலம் மேற்கு மற்றும் தெற்கு ஐரோப்பாவுக்குச் செல்லும் ஐந்து பெரும் எரிவாயுக் குழாய்கள் பெலாரஸ், உக்ரைன் முதலான முன்னாள் சோவியத் ஒன்றிய நாடுகளின் வழியாகவே செல்கின்றன. ரஷ்யாவின் எரிவாயு விநியோகத்தைக் கட்டுப்படுத்தவும், உக்ரைன் மீண்டும் ரஷ்யச் செல்வாக்கின் கீழ் போய் விடாமல் தடுக்கவும் உக்ரைனில் அமெரிக்கத் தலைமையிலான நேட்டோ படைகள் குவிக்கப்பட்டன. ரஷ்யாவோ உக்ரைனில் நடந்த ஆட்சிக் கவிழ்ப்பையும் அமெரிக்க ஆதரவுபிற் போக்கு அரசு அமைக்கப்பட்டுள்ளதையும் எதிர்த்து, உக்ரைனின் கிழக்கு மற்றும் தெற்கே கருங்கடல் பகுதியில் தனது படைகளைக் குவித்து எச்சரித்தது. இதைத் தொடர்ந்து உக்ரைனின் தென்கிழக்கிலுள்ள சுயாட்சிப் பிரதேசமான கிரிமியா - வில், ரஷ்யாவுடன் இணைவதற்கான தீர்மானத்தை கிரிமியாவின் நாடாளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றியும் இதற்கான கருத்துக் கணிப்புத் தேர்தலையும் நடத்தியும், கிரிமியாவை ரஷ்யாவுடன் இணைத்துக் கொண்டுள்ளது.

யூகோஸ்லாவியாவில் தேசிய உரிமையை ஆதரித்துப் போர் புரிந்த அமெரிக்கா, இப்போது கிரிமியா ரஷ்யாவுடன் இணைந்ததை எதிர்க்கின்றது. ரஷ்யாவை ஆக்கிரமிப்பாளனாகவும், போர்ப் பதற்றத்தைத் தோற்றுவித்து அமைதியையும் ஜனநாயகத்தையும் சீர்குலைப்பதாகவும்

கூச்சலிடுகின்றது. மறுபுறம், ரஷ்யாவுக்கு எதிரான பொருளாதாரத் தடைகளை விதிக்கப் போவதாக அமெரிக்கா அச்சுறுத்துவதோடு, தொழில் வளர்ச்சியடைந்த பெரும் பணக்கார நாடுகளின் கூட்டமைப்பான ஜி-8 லிருந்து தற்காலிகமாக ரஷ்யாவை நீக்கிவிட்டது.

ஆனால், ரஷ்யாமீது ஐரோப்பிய ஒன்றியம் பொருளாதாரத் தடை விதித்தால், அதற்குப் பதிலடியாக ரஷ்யா தனது எரிவாயுவை விலையேற்றம் செய்தாலோ அல்லது எரிவாயுவை விநியாமிக்க மறுத்தாலோ, அது ஐரோப்பிய கண்டத்தில் மிகப் பெரிய நெருக்கடியாக மாறிவிடும். மேலும் சீமென்ஸ் உள்ளிட்ட ஆயிரக்கணக்கான ஜெர்மன் நிறுவனங்கள் ரஷ்யாவில் பல்லாயிரம் கோடி டாலரில் முதலீடு செய்துள்ள நிலையில், ஜெர்மனி பெரும் பாதிப்புக்குள்ளாகும். இதனால் உலக மேலாதிக்க வல்லரசான அமெரிக்காவும், அதன் கூட்டாளிகளான ஐரோப்பிய ஏகாதிபத்தியங்களும் அடுத்த அடியை எடுத்து வைக்க முடியாமல் திணறுகின்றன.

அன்று இந்த ஏகாதிபத்தியவாதிகள், கம்யூனிசத்தால் தான் பிரச்சினை, மேற்கத்திய பாணி ஜனநாயகம்தான் இதற்கு ஒரே தீர்வு என்றார்கள். சோவியத் ஒன்றியம் வீழ்ச்சியடைந்ததும் கம்யூனிசம் தோற்று விட்டது, முதலாளித்துவம் வெற்றியைச் சாதித்துவிட்டது என்றார்கள். இனி போர் அபாயமே இருக்காது, ஜனநாயகத்தை நிலைநாட்டுவதிலும் வளர்ச்சியைச் சாதிப்பதிலும் உலகம் தனது கவனத்தைச் செலுத்தும் என்றார்கள். ஆனால் நடப்பதென்ன? மேற்கத்திய பாணி முதலாளித்துவ ஜனநாயகத்தை நிறுவிய பின்னரும் கூட, முன்னாள் சோவியத் ஒன்றிய நாடுகளிலும் கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் நெருக்கடிகளும் பிரச்சினைகளும் தொடர்கின்றன. வாய்கொள்ளாத அளவுக்கு, பெரிய துண்டைக் கவ்விக் கொண்டு மெல்லவும் முடியாமல் விழுங்கவும் முடியாமல் விழிக்கின்றன, ஏகாதிபத்தியங்கள்.

● மாணிக்கவாசகம்

‘தி இந்து’க்கள் கேட்கிறார்கள், “எதுவெல்லாம் தேசதுரோகம்?”

பார்ப்பன பாசிசத்தின் தயார்நிலை சட்ட ஆயுதமாக உள்ளது, 124-ஏ தேசத்துரோகச் சட்டம்.

ஆங்கிலேயக் காலனி ஆட்சிக் காலத்தில் பிரிட்டிஷ் பேரரசுக்கு எதிராகத் துரோகம் செய்வதாகக் குற்றஞ் சாட்டி, விடுதலைப் போராளிகளைத் தண்டிக்க 1860-ஆம் ஆண்டு கொண்டு வரப்பட்டதுதான் 124-ஏ தேசத்துரோகச் சட்டம். 154 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகும் அதை ஏவி, அரசு எதிர்ப்புப் போராளிகளை மட்டுமல்ல, அப்பாவி மக்களையும் காராகிருகத்தில் தள்ளப் பயன்படுத்தி வருகிறது, “சுதந்திர இந்திய அரசு”.

“பிரிவினைவாத, தீவிரவாத, பயங்கரவாதப் பீதியூட்டி, தேசிய வெறியைக் கிளப்பி ஆதாயம் அடைவதே பார்ப்பன பாசிச அரசியல் தந்திரமாகவுள்ளது” என்பதை நீண்ட காலமாகக் கண்டு வருகிறோம். அந்த வகையில் பார்ப்பன பாசிசத்தின் தயார்நிலை சட்ட ஆயுதமாக உள்ளது, இந்த 124-ஏ தேசத்துரோகச் சட்டம். இதற்கு உச்சபட்ச சான்றான தொரு காரியத்தை உ.பி.யின் மீரட் நகரில் அவர்கள் செய்துள்ளார்கள்.

ஆசியக் கோப்பைக்கான கிரிக்கெட் போட்டிகள் சமீபத்தில் வங்க தேசத்தில் நடந்தன. அவற்றில் இந்தியாவுக்கு எதிரான போட்டி யொன்றின்போது சிறப்பாக விளையாடிய பாகிஸ்தானின் சாகித் அஃப்ரிதியைப் பாராட்டி ஆரவாரம் செய்துவிட்டார்கள், உ.பி.யின் மீரட் நகரிலுள்ள தனியாருக்குச் சொந்தமான சுவாமி விவேகானந்தாசுபார்தி பல்கலைக்கழகத்தில் பயிலும் ஜம்மு-காஷ்மீர் மாணவர்கள் சிலர். இந்தக் “குற்றத்துக்காக” அவர்கள் மீது பல்கலைக் கழகப் பதிவாளர் புகார் கொடுக்கவே, 124-ஏ தேசத்துரோகச்

சட்டத்தின் கீழ் போலீசார் வழக்கும் போட்டுள்ளனர்.

இதனால் வகுப்புக் கலவரம் வெடித்துவிடும் என்றஞ்சியதாகப் புளுகும் பல்கலைக்கழகநிர்வாகம், அதனால் மாணவர்களை ஜம்மு-காஷ்மீருக்கே திருப்பியனுப்பி விட்டதாகச் சொல்கிறது. ஜம்மு-காஷ்மீர் முதல்வரின் முறையீடு காரணமாக, தேர்தல் நேரத்தில் இசுலாமிய எதிர்ப்பு “பழி”வந்துவிடும் என்றஞ்சிய சமூகவாதி அரசு 124-ஏ தேசத்துரோக குற்றப்பிரிவை மட்டும் விலக்கிக் கொண்டது. 153-ஏ பிரிவின் கீழ் வெவ்வேறு இனமக்களிடையே பகைமையைத் தூண்டுவதாக வழக்கு, 427 பிரிவின் கீழ் சீர்குலைவு ஏற்படுத்துவாக வழக்கு ஆகியவை இன்னமும் விலக்கிக் கொள்ளப்படவில்லை.

மீரட் சம்பவம் பற்றி அதிச்சியடைந்தாற்போன்று தலையங்கம் தீட்டியுள்ள “தி இந்து” நாளேடு கேள்விகளையும் எழுப்பியுள்ளது. “இதற்கான அடிப்படை வெறுமனே சட்ட அறியாமையும் யதேச்சதி காரமும் மட்டும் என்று சொல்லிவிட முடியுமா? சமீபத்தில் ஜம்முவில் தங்கியிருந்த ஜம்மு-காஷ்மீர் ரஞ்சிக் கோப்பை கிரிக்கெட் அணியினரின் அறை நள்ளிரவில் சோதனையிடப்பட்டு அவமானப்படுத்தப்பட்டனர். இப்போது காஷ்மீர் மாணவர்கள் மீது தேசத்துரோகக் குற்றச் சாட்டு. காஷ்மீர்கள் மனத்தில் இப்படிப்பட்ட சம்பவங்கள் என்ன மாதிரியான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும்? இந்தியப் பொதுசமூகத்திலிருந்து மேலும் மேலும் ஏன் அவர்களை நாம் வெளியே தள்ளுகிறோம்?” இந்தக் கேள்விகளுக்கு

கான பதில்கள் “தி இந்து”க்கள் மட்டுமல்ல, காஷ்மீரிகளும் அறியாததல்ல!

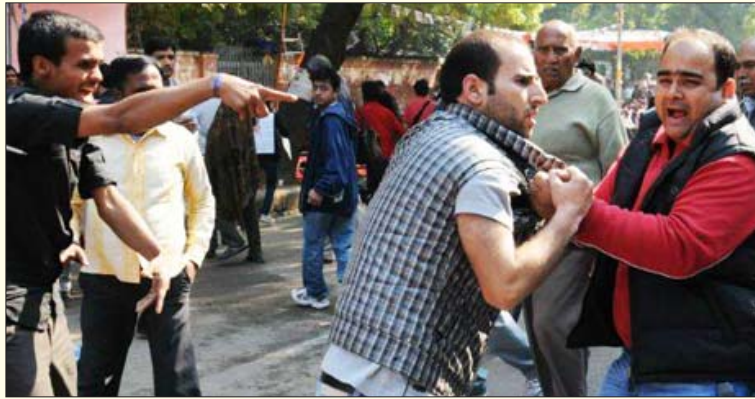
இந்தியாவுக்கும் பாகிஸ்தானுக்கும் இடையிலான ஆசியக்கிரிக்கெட் போட்டி துவங்கும் முன்னரே, ராஜஸ்தானிலுள்ள மேவார்பல்கலைக் கழகத்தில் 12 காஷ்மீரி மாணவர்கள் இந்து மாணவர்களால் ஒரு காரணமுமின்றித் தாக்கப்பட்டிருக்கின்றனர்.

சட்ட நியாயப்படி இல்லாவிட்டாலும், “இந்தியப் பொதுசமூகத்தின்” மனச்சாட்சியைத் திருப்திப்படுத்துவதாகச் சொல்லித்தான் காஷ்மீரி அப்சல் குருவை கோழைத்தனமாகவும் வக்கிரமாகவும் சட்ட விரோதமாகவும் தாய்க்கும் மனைவிக்கும் தெரிவிக்காமல் தூக்கிலிட்டு கொலைசெய்து, அவரது பிள்ளைக்கும் உடலைக் காட்டாமல் இரகசியமாக சிறைவளாகத்திலேயே புதைத்தார்கள். எல்லாம் முடிந்தபிறகு, இந்திய அரசு நடந்துகொண்டது சட்டம், நியாயப்படியானதா, இல்லையா என்று ‘அக்கிரகாரத்திண்ணை’யில் உட்கார்ந்து அலசிணர்ங்கள்.

“இந்தியாவில் ஆட்சியாளர்கள் கையில் சட்டங்கள் எப்படி விளையாட்டுப் பொம்மைகள் போலக்கையாளப்படுகின்றன என்பதற்கு உச்சபட்ச உதாரணமாகியிருக்கிறது மீரட் சம்பவம்” என்று அங்கலாய்க்கிறது, “தி இந்து”. இது ஏதோ இந்தியாவில் சட்டங்கள் கேடாகப் பயன்படுத்தப் படுவதற்கு எதிரான “அவா”க்களின் ஆட்சேபனை என்று எண்ணிவிட வேண்டாம்.

124-ஏமட்டுமல்ல, அப்சா, தடா, பொடா, மிசா, மினி மிசா, அந்தந்த மாநில தடுப்புக்காவல் சட்டங்கள் என்று எவ்வளவோ சட்டங்களை சிறுவர்கள், பெண்கள், முதியோர்கள் மீது அற்பக் காரணங்கள் கூறி இப்படித் தான் பலமுறை ஏவிவிடப்படுகின்றன. தொழிற்சங்க நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடும் மகாராஷ்டிரா, குஜராத் உழைப்பாளர்கள் மீதும், “எங்கள் ஊரில் அணு உலை வேண்டாம்” என்று போராடும் கூடங்குளம் மக்கள் மீதும், “எங்கள் காடுகளின் கனிம வளங்களைச் சூறையாடாதீர்கள் - எங்கள் வாழ்வுரிமைகளைப் பறிக்காதீர்கள்” என்று மறிக்கும் சோடாநாகபுரி மலைவாழ்

இந்தியாவுக்கும் பாகிஸ்தானுக்கும் இடையிலான ஆசியக் கோப்பை கிரிக்கெட் போட்டி தொடங்கு முன்னரே, ராஜஸ்தானிலுள்ள மேவார்பல்கலைக் கழகத்தில் பயிலும் காஷ்மீரி மாணவர்களைத் தாக்கும் இந்து மாணவர்கள்.

பழங்குடி மக்கள் மீதும் இந்தத் தேசத்துரோகச் சட்டத்தைக்காட்டி இந்திய ஆயுதப்படைகளின் கொலைகாரத் தாக்குதல்கள் நடத்தப்படுகின்றன.

காஷ்மீரையும் வடகிழக்கு இந்திய மாநிலங்களையும் இந்தியாவில் இருத்திக் கொள்வதற்காகவும் அம்மக்களின் உரிமைப் போராட்டங்களை ஒடுக்கி வைப்பதற்கும் இந்திய ஆட்சியாளர்களின் தயார்நிலை ஆயுதந்தான் தேசத்துரோகத் தடுப்புச் சட்டம் என்ற பாசிச அரசியல். ஆனால், இந்திய ஆட்சியாளர்களின் இந்த வகையான தேசத் துரோகத் தடுப்புகளைக் கண்டுகொள்ளாத “தி இந்து”க்கள் கிரிக்கெட் விவகாரத்தில் ரசிகர்களின் நாடு கடந்த ஜனநாயக உரிமைக்காகக் கோஷம்போடக்கிளம்பிவிட்டார்களே, ஏன்? கிரிக்கெட் தங்களின் ஆங்கிலேயப் பிரபுக்கு விலையாட்டு என்பதாலா? அல்லது இப்போதும் கோடிகோடியாகக் கொட்டும் உலகமகா சூதாட்டம், ஆகவே அதை அரசியலுக்கு அப்பால் வைக்கவேண்டும் என்பதாலா? இவை எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, இப்போது “தேசத்துரோகம்” “தேசபக்தி”, “நாட்டுப்பற்று” ஆகிய சொல்லாடல்கள் நாடுகளின், தேசங்களின் என்ற எல்லைகளைக் கடந்த உலகமய அரசியல் என்றாகி விட்டது என்பதாலா?

இந்திய ஆளும் தரகு முதலாளிகள் பாகிஸ்தானுடனும் சீனாவுடனும் ஏராளமான வியாபார, தொழில் ஒப்பந்தங்களும் உறவுகளும் கொண்டுள்ளனர். அந்நாடுகளுடன் பல்வேறு வகையில் அரசியல், பொருளாதார, பண்பாட்டு, சமூக உறவுகளை வளர்த்து வருகின்றனர். ஆனால், அதேசமயம் இந்திய அரசும் அரசியல்வாதிகளும் அரசியல் ஆதாயம் கருதியே அந்நாடுகள் மீது பகைமை உணர்வு பாராட்டும்படியான பொதுக்கருத்தை இந்தியச் சமூகத்தாரிடையே நிரந்தரமாகப் பராமரித்து வருகின்றனர். பாகிஸ்தானுக்கும் சீனாவுக்கும் எதிராக நிரந்தரமானதொரு ஆத்திரமும் வெறியும் தொடர்ந்து ஊடகங்களால் கிளறிவிடப்படுகிறது.

இந்திய அரசும் ஆளும் வர்க்கங்களும் அரசியல்வாதிகளும் “தேசபக்தி”, “நாட்டுப்பற்று” ஆகியவற்றுக்கான உள்ளடக்கத்தையும் பொருளையும் ஆன்மாவையும்

உருவியெடுத்து விட்டார்கள். அந்நிய ஏகாதிபத்தியங்களுக்கும் பன்னாட்டு ஏகபோகத் தொழில் நிறுவனங்களுக்கும் நாட்டையே கூறுபோட்டு விற்கும், நாட்டு மக்களைப் புதைகுழியில் தள்ளும் பல துரோக நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டுள்ளார்கள். இறால் பண்ணைகளை அமைத்து, மீத்தேன் வாயுவை உறிஞ்சி, உயிரி விதைகளையும் இரசாயனங்களையும் புகுத்தி நமது வளம்மிக்க வயல் வெளிகளைப் பொட்டல் காடுகளாக்குகிறார்கள். காடு-மலைகளைப் புரட்டிப் போட்டு, கனிம வளங்களைச் சூறையாடிக் கற்குவியல்களாக்குகிறார்கள். அணுஉலைகள், நச்சு ஆலைகளை இறக்

குமதி செய்கிறார்கள். பெரும் பெரும் பெட்டகங்களில் அணுக்கழிவுகள், இரசாயன, மருத்துவக் கழிவுகளைக் கொண்டுவந்து கொட்டுகிறார்கள். பன்னாட்டு ஏக போகக் கம் பெனிகளின் கொள்ளைக்காக புதுப்புது கண்டுபிடிப்புகளை மருத்துவ ஆய்வுகள் என்ற பெயரில் சிறு பச்சிளங் குழந்தைகள் முதல் நமது மக்கள் மீது சோதனைகள் நடத்திப்படுகொலைகள் புரிகிறார்கள். மொத்தத்தில், இப்படிப் பலவாறும் நமது நாட்டையே மனிதர்கள் வாழத் தகுதியற்றதாக மாற்றும் தேசத்துரோகஞ் செய்கிறார்கள்.

ஆசியக் கோப்பைக்கான கிரிக்கெட் போட்டியில், சிறப்பாக விளையாடிய பாகிஸ்தான் ஆட்டக்காரரைப் பாராட்டிய குற்றத்திற்காக பொய்வழக்கு சோடிக்கப்பட்டு உ.பி.யின் மீரட் நகரிலுள்ள விவகானந்தா சுபார்தி பல்கலைக் கழகத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட காஷ்மீரி மாணவர்கள்.

இவற்றையெல்லாம் விட்டுவிட்டு இந்திய அரசும் ஆளும் வர்க்கங்களும் அரசியல்வாதிகளும் “தேசபக்தி”, “நாட்டுப்பற்று” என்பதையெல்லாம் இந்தியாவின் கிரிக்கெட் வெற்றியைப் போற்றுவது, இந்து மதச் சின்னங்களின் புனிதத்தைப் பேணுவது, அமெரிக்காவில் அரசியல் பிரமுகர்கள், நடிகர்கள், “தேவயானி”கள் மீதான நிர்வாணச் சோதனைகளைத் தடுப்பது போன்ற அடையாளப் பிரச்சனைகளைக்கி விட்டார்கள். ஆகவே, இதை “இந்து தேசபக்தி” “இந்துஸ்தானிய நாட்டுப்பற்று” என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

இனி, உண்மையான தேசபக்தர்களாகிய நாம் இப்போது செய்யவேண்டியது, வெறும் அடையாளப் பிரச்சனையாக்கப்பட்டுள்ள தேசபக்திக்கு மாற்றாக, எதிராகத் “தேசத்துரோகம்” தான்! இதிலும் நமக்கு முன்னோடிகள் இருக்கிறார்கள்.

1954-ஆம் ஆண்டு மே 29 அன்று, உத்திரப்பிரதேசத்திலுள்ள ஒரு குக்கிரமத்தின் சுமார் 200 விவசாயிகளிடையே பேசினார் ராம் நந்தன். அதன் சாரம் இது தான். “தாய்மார்களும் சகோதரிகளும் தாங்கள் வாழ்க்கை நடத்தும் பொருட்டு தங்கள் மானத்தையே விற்க வேண்டியிருக்கிறது. உழைக்கும் மக்கள் பிச்சையெடுக்க வேண்டியுள்ளது. விவசாயிகளும் கூலித் தொழிலாளர்களும் சோறில்லாமல் பட்டினிகிடக்கிறார்கள். காங்கிரசு ஆட்சியில் ஆயிரக்கணக்கான சீதைகள் கடத்தப்படுகிறார்கள்; உணவுக்கும் உடுப்புக்கும் வேண்டி பெண்கள் விபச்சாரிகளாகிறார்கள். பிறப்புக்கும் இறப்புக்கும் வரிகள் விதிக்கப்படுகின்றன. விவசாயிகளின், கூலித் தொழிலாளர்களின் ரத்தம் அந்நிய முதலாளிகளின் மூலம் உறிஞ்சப்படுகிறது. உ.பி. தொழிலாளர்கள் தாங்களே அமைப்பாகத் திரண்டுள்ளார்கள். இனி அவர்கள் தங்கள் மீது அனுதாபப்படுமாறு கெஞ்ச மாட்டார்கள். மாறாக, கம்புகளைக் கையிலெடுப்பார்கள்; அமைச்சகத்தைச் சூழ்ந்து கொண்டதமது கோரிக்கைகளை ஏற்காவிட்டால், அது தூக்கியெறியப்படும் என்று எச்சரிப்பார்கள்.

“விவசாயிகளும் கூலித் தொழிலாளர்களும் நாட்டை ஆளவேண்டும் என்று விரும்பினால், ஒவ்வொரு இளைஞரும் வாங்களையும் துப்பாக்கிகளையும், குண்டாந்தடிகளையும் எரிசாராயப் பாட்டில்களையும் பயன்படுத்தக் கற்றுக்கொள்ள

வேண்டும். ஒரு போரில்லாமல் இந்த அரசு சரணடையாது. குண்டாந்தடிகளைப் பயன்படுத்தாமல் தூக்கியெறியப்பட்டதில்லை. விவசாயிகளும் கூலித் தொழிலாளர்களும் சங்கங்கள் அமைத்து இராணுவத்தைக் கட்டியெழுப்பவேண்டும்.

“சீனத்து அரசைப் போன்றதொரு அரசைப் பெற வேண்டுமானால், தன்னார்வத் தொண்டர்களின் படையொன்றைக் கட்டியெழுப்பி, துப்பாக்கிகளையும் கைத்துப்பாக்கிகளையும் பயன்படுத்துவதற்கு அவர்களுக்குப் பயிற்சியளிக்க வேண்டும். தைமூர்லுங், ஓரங்கசீப், சேர்ஷாமற்றும் பிற கொடுங்கோலர்கள் நமது நாட்டைப் பிளக்கவில்லை; நேருதான் துரோகியாகி நாட்டை இரண்டாகப் பிளந்தார்.”

இப்படிப் பேசியதற்காக ராம் நந்தன் மீது உ.பி. அரசு 124-ஏ சட்டத்தின் கீழ் தேசத் துரோகக் குற்றஞ் சாட்டியது. கீழமை நீதிமன்றம் அவருக்கு மூன்றாண்டு சிறைத் தண்டனை விதித்தது. அவருடன் சேர்த்துக் குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட இசக் இலாமியையும் பரஸ்நாத் திரிபாதியையும் விடுவித்தது. இவர்களையும் தண்டிக்கச் சொல்லி உ.பி. அரசும், தன்னை விடுவிக்கச் சொல்லி ராம் நந்தனும் மேல்முறையீடு செய்தனர். அலகாபாத் உயர்நீதி மன்றம் மூவரையும் விடுதலை செய்தது.

தேசத்துரோகக் குற்ற வழக்குகளில் நியாயப்படியோ, சட்டப்படியோ வாதாடுவதற்கான அடிப்படை ஆதாரங்கள் எதையும் மக்கள் எதிரிகளால் உண்மையில் முன்வைக்கவே முடியாது. இது பல வழக்குகளில் மீண்டும் மீண்டும் நிரூபிக்கப்பட்டு விட்டது. என்றாலும் அரசியல் பழிவாங்குவதற்காகவே தேசத்துரோகக் குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட பினாயக் சென், நாராயண் சன்யால் போன்ற சிலர், பாசிச “நீதியரசர்”களுடன் கூட்டுச்சதி செய்து தண்டிக்கப்படுகிறார்கள். மற்றபடி தேசத்துரோகப் பொய்வழக்குப் போடப்படும் நூற்று கணக்கானவர்கள் குற்றப் பத்திரிக்கைகளுக்கூடத் தாக்கல் செய்யப்படாமல், விசாரணையின்றி, கேள்வி முறையின்றி பல ஆண்டுகளாகச் சிறையில் அடைபட்டுக் கிடக்கிறார்கள்.

● ஆர்.கே.

நெய்வேலி:

தொழிலாளியைக் கொலை செய்து தொழிலைப் பாதுகாக்கும் படை!

நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரி நிறுவனத்தில் ஒப்பந்த தொழிலாளியாகப் பணியாற்றிவரும் ராஜ்குமாரை கடந்த மார்ச் 17 அன்று மத்திய தொழில் பாதுகாப்புப் படை சிப்பாய் நோமன், இரண்டாவது சுரங்க நுழைவாயிலில் வைத்து கொடூரமான முறையில் சுட்டுக் கொன்றிருக்கிறான். உள்ளே அனுமதிக்க மறுத்த நோமேனிடம் வாக்குவாதம் செய்தார் என்பதுதான் கொல்லப்பட்ட ராஜ்குமாருக்கு எதிராக மத்திய தொழில் பாதுகாப்புப் படை அதிகாரிகளே கூறும் குற்றச்சாட்டு.

ஒரு தொழிலாளி தான் பணியாற்றும் நிறுவனத்தின் வேறொரு பிரிவுக்குள் செல்ல அனுமதி மறுக்கப்படும் போது எதிர்த்து வாதாடுவது இயல்பே. அதனை ஏற்க வியலாதென்றால் நிர்வாகத்திடம் புகார் செய்திருக்கலாம். ஆனால் நோமேன், தனது எஸ்.எல்.ஆர். துப்பாக்கியை ராஜ்குமாரின் காதுக்கருகில் வைத்துச் சுட்டிருக்கிறான். நியாயப்படுத்தவே முடியாத இந்தக் குற்றத்தை செய்த நோமேனை உடனே கொலைக்குற்றத்தின்கீழ் கைது செய்திருக்க வேண்டும். நியாயமான விசாரணைக்கு உத்தரவிட்டிருக்க வேண்டும். ஆனால், என்.எல்.சி. நிர்வாகமும் மத்தியத் தொழில் பாதுகாப்புப் படை அதிகாரிகளும் ராஜ்குமாரின் சடலத்தை அங்கிருந்து அப்புறப்படுத்துவதிலும், கொலைக் குற்றவாளியான நோமேனைப் பாதுகாப்பதிலும் தான் குறியாக இருந்தனர்.

நெய்வேலி சுரங்கத் தொழிலாளர்கள் மீது நடத்தப்பட்ட அரசு பயங்கரவாதத் தாக்குதல்களைக் கண்டித்து விருத்தாசலம் கொளஞ்சியப்பர் கலைக் கல்லூரி மாணவர்கள் நடத்திய ஆர்ப்பாட்டம்.

இந்த அயோக்கியத்தனத்தைக் கண்டு கொதிப்படைந்த சுரங்கத் தொழிலாளர்களும் பகுதி பொது மக்களும் சம்பவ இடத்தில் திரளத் தொடங்கினர். செய்தி அறிந்து உடனே அங்கு சென்ற புரட்சிகர மாணவர்-இளைஞர் முன்னணி, புதிய ஜனநாயகத் தொழிலாளர் முன்னணியைச் சேர்ந்த தோழர்களும், மனித உரிமைப் பாதுகாப்பு மையத்தைச் சேர்ந்த வழக்குரைஞர்களும் ராஜ்குமாரின் உடலை அப்புறப்படுத்துவதை எதிர்த்து முழக்கமெழுப்பத் தொடங்கினர்.

அரசு பயங்கரவாதத்தின் அடையாளம்: படுகொலை செய்யப்பட்ட ஒப்பந்தத் தொழிலாளி ராஜ்குமார்.

தொழிலாளர்களின் எதிர்ப்பு வலுக்கத் தொடங்கிய பின்னரும் நோமனை போலீசில் ஒப்படைக்க மத்திய தொழில் பாதுகாப்புப் படை மறுத்தது. இப்படுகொலைக்கு நீதி கேட்ட தொழிலாளர்கள் மற்றும் பொதுமக்கள் மீது மிருகத்தனமான தாக்குதலைக் கட்ட விழ்த்துவிட்டது. கோபம் கொண்ட தொழிலாளர்களும் பொதுமக்களும் எதிர்த்தாக்குதல் தொடுத்தனர். எனினும், சங்க முன்னணியாளர்கள் உள்ளிட்ட நூற்றுக்கும் மேற்பட்டோர் இத்தாக்குதலில் படுகாயமடைந்தனர்.

நிலைமை கைமீறிப் போவதை உணர்ந்த என்.எல்.சி. நிர்வாகம், தமிழக போலீசை உதவிக்கு அழைத்தது. ராஜ்குமாரின் சடலத்தை அப்புறப்படுத்த முயன்ற தமிழக போலீசை அவரது உறவினர்களும் தொழிலாளர்களும் முற்றுகையிட்டு தடுத்தனர். உடனே கண்ணீர்ப்புகை குண்டுகளை வீசி, தடியடி நடத்தி எல்லோரையும் துரத்தியடித்து விட்டு, ராஜ்குமாரின் சடலத்தைக் கொண்டு சென்றது போலீசு. அதன் பிறகும் போலீசின் வெறி அடங்கவில்லை. சாலையோரத்தில் நிறுத்தப்பட்டிருந்த தொழிலாளர்களின் வாகனங்களை அடித்து

நொறுக்கிய தோடு, நள்ளிரவு தேடுதல் வேட்டை, கைது, பொய் வழக்கு என அடுத்தடுத்த நடவடிக்கைகளின் மூலம் மக்கள் மத்தியில் பீதியை உருவாக்கி 'அமைதி'யை நிலைநாட்டியது போலீசு. தமிழக போலீசின் இந்த அராஜகங்களைத் தான் சட்டம் ஒழுங்கை நிலைநாட்ட எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகளாகப் பீற்றிக் கொண்டார், ஜெயா.

ராஜ்குமாரின் கொலையைக் கண்டித்து, அவருக்கு இரங்கல் தெரிவித்து ஒரு சுவரொட்டிகூட ஓட்டக்கூடாது என போலீசுமிரட்டிக் கொண்டிருந்த நிலையில்தான் புதிய ஜனநாயகத் தொழிலாளர் முன்னணியும் மனித உரிமைப் பாதுகாப்பு மையமும் இந்தப் படுகொலையை அம்பலப் படுத்தி சுவரொட்டி வெளியிட்டன.

“மத்திய தொழில் பாதுகாப்புப் படையை நெய்வேலி யிலிருந்து வெளியேற்ற வேண்டும்; அந்த மக்கள் விரோதப் படையைக் கலைக்க வேண்டும்; தமிழக போலீசு நடத்திய தடியடி, கண்ணீர் புகை குண்டு வீச்சு மற்றும் சட்ட விரோத கைது நடவடிக்கைகள் குறித்து நீதி விசாரணை நடத்த வேண்டும்” என்ற கோரிக்கைகளை முன்வைத்து விருத்தாசலத்தில் மனித உரிமைப் பாதுகாப்பு மையமும், சென்னை மற்றும் புதுச்சேரியில் புதிய ஜனநாயகத் தொழிலாளர் முன்னணியும் கண்டன ஆர்ப்பாட்டங்களை நடத்தின. நெய்வேலி, கடலூர் உள்ளிட்ட தமிழகத்தின் பல்வேறு பகுதிகளில் புரட்சிகர அமைப்புகள் சுவரொட்டி இயக்கத்தை மேற்கொண்டன.

விருத்தாசலம் கொளஞ்சியப்பர் அரசு கலைக் கல்லூரி மாணவர்களை அணி திரட்டி நெய்வேலி படு கொலையைக் கண்டிக்கும் ஆர்ப்பாட்டத்தை பு.மா.இ.மு நடத்தியது.

ஆனால், நெய்வேலி தொழிலாளர்கள் மத்தியில் செயல்பட்டுவரும் போலிகம்யூனிஸ்டுகள் உள்ளிட்ட ஓட்டுக்கட்சி சங்கங்கள், இதனை உள்நூர் பிரச்சினையாகச் சுருக்கி, நெய்வேலியில் ஒருநாள் அடையாள வேலைநிறுத்தம் நடத்தி முடித்துக் கொண்டன. ராஜ்குமாரின் இறுதி ஊர்வலம், தொழிலாளர்களின் பங்கேற்பின்றி நடந்து முடிந்தது. கைது, வழக்குகள் என்ற அச்சத்தை தொழிலாளர்களிடம் தூண்டிவிட்டு அவர்களது கோபத்தை மழுங்கடித்ததன் மூலம் தொழிலாளி வர்க்கத்தைப் பின்னாக்கி முத்தன தொழிற்சங்கங்கள்.

ராஜ்குமாரின் மனைவிக்கு நிவாரணமும் வேலையும் தரப்பட்டதையே நீதி கிடைத்துவிட்டது போல இத்தொழிற்சங்கங்கள் பிரச்சாரம் செய்கின்றன. தொழிலாளி வர்க்கத்தின் மீது ஏவிவிடப்படும் அடக்கு முறைக்கு இது போன்ற தனிப்பட்ட தீர்வுகள் நீதியைப் பெற்றுத் தராது. பிழைப்புவாத தொழிற்சங்கத் தலைமையை நம்பியிருக்கும் வரையில் மத்திய தொழில் பாதுகாப்புப் படை தமக்கு இழைத்துவரும் அநீதிகளுக்கு முடிவு காண முடியாது என்பதுதான் இந்தப் படுகொலை உணர்த்தியிருக்கும் பாடமாகும்.

● இளங்கதிர்

மர்மக்காய்ச்சலும் இல்லை, மண்ணாங்கட்டியும் இல்லை!

மதுரை - திண்டுக்கல் மாவட்ட எல்லையோரத்தில் வைகை நதியின் வடகரையில் அமைந்துள்ளது சடையம்பட்டி கிராமம். ஆயிரம் பேருக்கும் மேல் மக்கள் தொகை கொண்ட இந்தக் கிராமத்தில் கடந்த ஒரு மாதமாக 'விஷ'க் காய்ச்சல் பரவி, அதனால் 200-க்கும் மேற்பட்ட ஆண், பெண், குழந்தைகள் பாதிக்கப்பட்டு மருத்துவமனைகளில் சிகிச்சை பெற்று வருகின்றனர். இதுவரை காட்டுராஜா, பாண்டியம்மாள் ஆகிய இரண்டு பேர் மரணமடைந்துள்ளனர்.

பாதிக்கப்பட்ட கிராமத்திற்கு நேரடியாகச் சென்று ஆய்வு மேற்கொண்ட மனித உரிமைப் பாதுகாப்பு மையம், “இதில் மர்மமும் இல்லை, மண்ணாங்கட்டியும் இல்லை; குடி தண்ணீரில் மலம் உள்ளிட்டு கழிவுநீர் கலந்து இருப்பதன் காரணமாகத்தான் காய்ச்சல் ஏற்பட்டுள்ளது” என்ற உண்மையைப் போட்டுடைத்தது.

மேலும், ஊருக்கு அருகாமையிலேயே வைகை நதியை வைத்துக்கொண்டு, இம்மக்களுக்கு பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் வழங்க மறுத்துவந்ததன் விளைவாகத்தான் இருவர்பலியான அவலம் நேர்ந்துள்ளது என்பதை அம்பலப்படுத்தியதோடு, வெறுமனே வலி நிவாரணி மாத்திரைகளை விநியோகித்தும், காய்ச்சல் அதிகமானால் அருகிலுள்ள அரசு மருத்துவனைக்கு அனுப்பி வைப்பதையும் தவிர வேறு உருப்படியான நடவடிக்கைகள் எதையும் மேற்கொள்ளாத மாவட்ட நிர்வாகத்தின் அலட்சியத்தையும் கண்டித்தது.

“மக்களுக்குப் பாதுகாப்பான குடிநீர் வழங்குவதை உத்தரவாதப் படுத்த வேண்டும்; இறந்தவர்களுக்கு தலா ரூ 5 லட்சம் இழப்பீடு வழங்க வேண்டும்; பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்குத் தரமான சிகிச்சையளிக்க வேண்டும்” என்பது உள்ளிட்ட கோரிக்கைகளை முன் வைத்து, இக்கிராம மக்களைத் திரட்டி நிலக்கோட்டை அரசு மருத்து

வமனையில் பாண்டியம்மாளின் உடலை வாங்க மறுத்துப் போராடியது, ம.உ.பா.மையம். இதனைத் தொடர்ந்து, ம.உ.பா.மையம் முன்வைத்த கோரிக்கைகளை ஏற்பதாக உறுதியளித்தார் வருவாய் கோட்டாட்சியர்.

இழப்பீடு, முறையான சிகிச்சை, பாதுகாப்பான குடிநீர் உள்ளிட்ட அடிப்படை வசதிகள் செய்து தரக் கோரி ம.உ.பா.மையம் தாக்கல் செய்திருந்த ரிட் மனு மீதான விசாரணையில், இப்பிரச்சினை தொடர்பாக மாவட்ட சுகாதாரத் துறை அதிகாரி ஆய்வு செய்து பதிலளிக்க வேண்டுமென்று உத்தரவிட்டிருக்கிறது, மதுரை உயர் நீதிமன்றக் கிளை.

- பு.ஜ.செய்தியாளர், மதுரை.

இயற்கை-மனிதகுலத்தின் முதல் எதிரி முதலாளித்துவ பயங்கரவாதமே!

- பு.ஜ.தொ.மு.வின் தமிழகம் - புதுச்சேரி தழுவிய பிரச்சார இயக்கம் - பொதுக்கூட்டம்.

இலாபவெறியோடு தொழிலாளி வர்க்கத்தைச் சுரண்டிக் கொழுக்கும் முதலாளிகள், இயற்கைச் செல்வங்களையும் வரைமுறையின்றிச் சூறையாடுகின்றனர். நாட்டின் வளர்ச்சி என்ற பெயரிலும், தொழில்மயமாக்கம் என்கிற பெயரிலும் இவர்கள் ஏற்படுத்தும் பேரழிவுகள், சுற்றுச்சூழலைச் சீர்குலைத்து, குடிநீர்ப்பஞ்சம், பட்டினிச் சாவுகள், அடுத்தடுத்து வறட்சி - பெருமழை, கொள்ளை நோய்கள், கிரிமினல் குற்றங்கள், சமூக சீர்கேடுகளைத் தோற்றுவிக்கும் அபாயம் நிறைந்ததாக உள்ளன.

இத்தகைய முதலாளித்துவப் பயங்கரவாதத்துக்கு எதிராக, “இயற்கைக்கும், மனித குலத்துக்கும் எதிரான முதலாளித்துவ பயங்கரவாதத்தை முறியடிப்போம்!” என்ற முழக்கத்தின் கீழ் கடந்த மூன்று மாத காலமாகத் தமிழகம் மற்றும் புதுவை தழுவியப் பிரச்சார இயக்கத்தை மேற்கொண்ட புதிய ஜனநாயகத் தொழிலாளர் முன்னணி, இப்பிரச்சார இயக்கத்தின் நிறைவாக ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புப் போராளி பகத் சிங் நினைவுநாளான மார்ச்-23 அன்று சென்னையில் மாபெரும் பொதுக்கூட்டத்தை நடத்தியது.

சென்னை அம்பத்தூர் பேருந்து நிலையம் அருகில் நடைபெற்ற இப்பொதுக்கூட்டத்திற்கு பு.ஜ.தொ.மு. - வின் மாநிலத் தலைவர் தோழர் அ.முருகந்தன் தலைமை தாங்கினார். இப்பொதுக்கூட்டத்தில் உரையாற்றிய, பு.ஜ.தொ.மு.வின் காஞ்சிபுரம் மாவட்டச் செயலர் தோழர் ஆ.கா.சிவா, நோக்கியா உள்ளிட்ட பன்னாட்டுக் கம்பெனிகள் நடத்திவரும் வரி ஏய்ப்புகளை அம்பலப்படுத்தினார்.

பு.ஜ.தொ.மு.வின் திருவள்ளூர் மாவட்டச் செயலர் தோழர் சொ.செல்வகுமார்தனது உரையில், சமூகத்தின் அனைத்துப்பிரிவு மக்களையும் மரணக்குழியில் தள்ளும் முதலாளித்துவப் பயங்கரவாதத்திற்கெதிராக வர்க்க ஒற்றுமையைக் கட்டியமைக்க வேண்டிய தேவையை உணர்த்தினார். முதலாளிகள் தமது இலாபத்தை அதிகரித்துக் கொள்ளும் போரையோடு எடுக்கும் ஒவ்வொரு சிக்கன நடவடிக்கையும் தொழிலாளர்களின் உயிரையே பலிகேட்பதாக அமைந்து வருவதை அம்பலப்படுத்திப் பேசிய புதுச்சேரி பு.ஜ.தொ.மு.வைச் சேர்ந்த தோழர் இரா.லோகநாதன், இதற்கெதிராக வர்க்க கோபத்துடன் எதிர்வினையாற்ற வேண்டுமென்றார்.

வனப்பகுதிகளையொட்டியுள்ள விவசாயிகளை வெளியேற்றத்துடிக்கும் அரசின் சதியை அம்பலப்படுத்தினார், கிருஷ்ணகிரி மாவட்டத் தலைவர் தோழர் க.பரசுராமன். பு.ஜ.தொ.மு. சிவகங்கை மாவட்ட அமைப்பாளர் தோழர் நாகராஜன், நாடெங்கிலும் முதலாளித்துவ இலாபவெறிக்காக நிலத்தடி நீர் உள்ளிட்ட இயற்கை வளங்கள் சூறையாடப்படுவதை அம்பலப்படுத்தினார்.

தேசியப் பஞ்சாலை நிறுவனத்தின் கீழ் இயங்கும் மில்களில் பல ஆண்டுகளாக நடத்தப்படாமல் இருந்த சங்கத் தேர்தலை நடத்திக் காட்டியதை குறிப்பிட்டு பேசிய கோவை மாவட்டச் செயலர் தோழர் வினாவை. இராமசாமி, தொழிலாளர்களின் உரிமை, சட்டப்படியான ஊதியம் உள்ளிட்ட சலுகைகள் பற்றி பேசும் பு.ஜ.தொ.மு.விற்கு எதிராகச் சதித்தனமான முயற்சிகளில் ஈடுபடும் ம.தி.மு.க.வின் பிரமுகரும் மில் அதிபருமான சு.துரைசாமி உள்ளிட்ட தொழிற்சங்க புரோக்கர்களின் முகத்திரையைக் கிழித்துக் காட்டினார்.

சிறப்புரையாற்றிய பு.ஜ.தொ.மு. மாநிலப் பொதுச் செயலர் தோழர் சுப.தங்கராசு, சமீபத்தில் பெருந்துறை சாயப்பட்டறையில் விஷவாயுத் தாக்கி ஏழு தொழிலாளிகள் பலியான சம்பவத்தைக் குறிப்பிட்டு, முதலாளித்துவப் பயங்கரவாதத்துக்கு அன்றாடம் தொழிலாளர்கள் பலியாவது ஒரு போக்காக நாடெங்கும் நடந்து வருவதைச் சுட்டிக்காட்டினார். இத்தகைய கொலைகார முதலாளிகளுக்கு அரசு பாதுகாப்பு அளிப்பதையும், அதேசமயம் சட்டப்படியான உரிமைகள் கேட்டுப் போராடும் தொழிலாளர்களையும் அவர்களுக்கு ஆதரவாகச் செயல்படும் பு.ஜ.தொ.மு.வையும் பயங்கரவாதிகளாகச் சித்தரிப்பதையும் அம்பலப்படுத்தினார்.

சோசலிசமே இதற்கு மாற்று என்றும் இதனை சாத்தியப்படுத்தும் புதிய ஜனநாயகப் புரட்சியை நடத்தி முடிக்க தொழிலாளர்கள் அணிதிரள வேண்டுமென்றும் அறைகூவினார்.

“பயங்கரவாதம் முதலாளித்துவம்... பலியாகிப் போவதா இயற்கை வளம்...” என்பது உள்ளிட்ட புரட்சிகரப் பாடல்களால் தொழிலாளி வர்க்கத்திற்கு எழுச்சியூட்டியது. ம.க.இ.க.மையக் கலைக்குழுவினர் புரட்சிகர கலை நிகழ்ச்சி.

- பு.ஜ.செய்தியாளர்கள்.

மதுரையில் உழைக்கும் மகளிர் தின நிகழ்ச்சியில் பங்கேற்றுப் பேசிய பெ.வி.மு.வின் திருச்சி மாவட்டத் தலைவர் தோழர் நிர்மலா, “திருச்சி பெ.வி.மு.வைச் சேர்ந்த பெண் தோழர் ஒருவரிடம் ஓடும் பேருந்தில் ஆணாதிக்கத் திமிருடனும் வக்கிரமாகவும் நடந்து கொண்ட தனியார் பேருந்து ஓட்டுநர் மற்றும் நடத்துநர் ஆகியோருக்கு எதிராக வழக்கு தொடுத்து அவர்களுக்கு 3 ஆண்டு சிறைத்தண்டனையை பெ.வி.மு. பெற்றுத் தந்த” சம்பவத்தைக் குறிப்பிட்டு “பெண்கள் மீது ஏவப்படும் அடக்குமுறைகளுக்கு எதிராக, அமைப்பாகத் திரண்டு போராடுவதன் மூலம்தான் வெற்றி பெற முடியும்” என்றார்.

அடுத்து பேசிய பெ.வி.மு. சென்னைமாவட்ட அமைப்புக் குழு உறுப்பினர் தோழர் அஜிதா, பெண்கள் உரிமைகளைப்

பெறத் தேர்தல் பாதை பயன்படாது என்பதையும், நாடு மறுகாலனியாகி வருகிற சூழலில் நமது குடும்பம் மட்டும் தனியாக சந்தோசமாக வாழமுடியாது என்பதையும், அதற்கு மாறாக போராட்டம் மட்டுமே தீர்வாக அமையும் என்பதையும் வலியுறுத்தி உரையாற்றினார். இறுதியாக ம.க.இ.க. மதுரை அமைப்பாளர் தோழர் இராமலிங்கம், பெண் தொழிலாளர்களின் அவலநிலையை எடுத்துரைத்தார்.

பார்ப்பன சாதிய ஆதிக்கத்தை - மறுகாலனியச் சீரழிவுப் பண்பாட்டைப் பாதுகாக்கும் இன்றைய அரசியலமைப்பு முறையைத் தாக்கி தகர்க்க வேண்டியதன் தேவையையும், பெண்கள் அமைப்புரீதியில் அணிதிரள வேண்டியதன் அவசியத்தையும் உணர்த்துவதாகவும் அமைந்தன பெ.வி.மு.வின் மகளிர் தின நிகழ்ச்சிகள்.

- பு.ஜ.செய்தியாளர்.

நீலநரியின் சாயம் வெளுத்தது!

சென்னை லயோலா கல்லூரியில் தமிழ்த்துறைப் பேராசிரியையாகப் பணியாற்றி வந்த ஜோஸ்பின் ஜெயசாந்தி, தனது பணிக்காலத்தின் பொழுது தன்னிடம் பாலியல் ரீதியாக வக்கிரமாக நடந்து கொண்ட முன்னாள் தமிழ்த்துறைத் தலைவர் பேரா.எஸ்.ஏ.ராஜராஜனுக்கு எதிராக, கல்லூரியில் செயல்படும் பாலியல் வன்முறைக் கெதிரான விசாரணைக்குழுவில் கடந்த டிசம்பர்-2012 இல் புகார் தெரிவித்திருந்தார். இப்புகார் மீதான விசாரணையைத் தொடங்காமலேயே மாதக்கணக்கில் கிடப்பில் போட்டது, கல்லூரி நிர்வாகம். பேரா. ஜோஸ்பின் ஜெயசாந்தியின் தொடர்ச்சியான போராட்டத்தைத் தொடர்ந்து, கண்துடைப்பு விசாரணையை நடத்தியதோடு, விசாரணை அறிக்கையின் நகலைக்கூட அவருக்கு வழங்க மறுத்தது, கல்லூரி நிர்வாகம்.

பேரா. ஜோஸ்பின் ஜெயசாந்தியின் புகாரைக் கல்லூரி நிர்வாகம் அலட்சியப்படுத்தியது ஒருபுறமிருக்க, பேரா.ராஜராஜனும் அவருக்கு ஆதரவாக தமிழ்த்துறையின் உதவிப் பேராசிரியர் பிரின்ஸ் என்பவரும் சேர்ந்துகொண்டு, பாலியல் புகாரை திரும்பப்பெற வேண்டுமென்று பேரா.ஜோஸ்பின் ஜெயசாந்திக்கு கொலைமிரட்டல் விடுத்தனர். இந்நிலையில், இவர்களுக்கு எதிராக சென்னை போலீசு ஆணையரிடம் கிரிமினல் புகார் அளித்தார் ஜோஸ்பின் ஜெயசாந்தி. ‘கண்ணியம்’ நிறைந்த லயோலா கல்லூரி நிர்வாகம் தமது செல்வாக்கைப் பயன்படுத்தி முதல் தகவல் அறிக்கைக் கூடப் பதிவாகாமல் பார்த்துக் கொண்டது. இறுதியாக, மனித உரிமைப் பாதுகாப்பு மையத்தின் உதவியை நாடினார், பேரா.ஜோஸ்பின் ஜெயசாந்தி.

ம.உ.பா.மைய வழக்குரைஞர்கள் இவ்விவகாரத்தில் தலையிட்டு, பேரா.ஜோஸ்பின் ஜெயசாந்தியின் புகாரை ஏற்று முதல் தகவல் அறிக்கைப்பதிவு செய்யப்பட வேண்டுமென்று உயர்நீதிமன்றத்தில் வழக்கு தொடுத்து வெற்றி பெற்றனர். மேலும், பாலியல் புகார் தொடர்பான விசாரணை

அறிக்கையை பேரா.ஜெயசாந்தியிடம் வழங்க உத்திரவிடக் கோரி மற்றொரு வழக்கும் தாக்கல் செய்துள்ளனர். இத்தொடர் நடவடிக்கைகளால் ஆத்திரமுற்ற லயோலா கல்லூரி நிர்வாகம், பேரா.ஜோஸ்பின் ஜெயசாந்தியை கல்லூரியை விட்டு நீக்கியது.

பழிவாங்கும் நோக்கத்தோடு செய்யப்பட்ட பேரா.ஜெயசாந்தியின் பணிநீக்க உத்தரவைத் திரும்பப்பெற வேண்டும்; பாலியல் பொறுக்கி பேரா.ராஜராஜன் மற்றும் கொலை மிரட்டல் விடுத்த பேரா.பிரின்ஸ் ஆகியோரைப் பணிநீக்கம் செய்ய வேண்டும் எனக் கோரி மனித உரிமைப் பாதுகாப்பு மையம் கடந்த மார்ச்-10 அன்று லயோலா கல்லூரி முன்பாக கண்டன ஆர்ப்பாட்டத்தை நடத்தியது.

பெண்ணியம், தலித்தியம், தமிழ்த்தேசியம், ஈழ ஆதரவு, மனித உரிமை, இயற்கை வேளாண்மை எனப் பல்வேறு பிரச்சினைகளில் தன்னை முற்போக்காகக் காட்டிவரும் லயோலா கல்லூரி நிர்வாகத்தின் சாயம் பேரா.ஜோஸ்பின் ஜெயசாந்தி விவகாரத்தில் வெளுத்துப் போனது.

- பு.ஜ.செய்தியாளர்.

பெருந்துறை சிப்காட் தொழிற்பேட்டை வளாகத்திலுள்ள கே.வி.ஆர். சாயத் தொழிற்சாலையில் மீத்தேன் வாயு தாக்கி ஏழு தொழிலாளர்கள் கொல்லப்பட்ட சம்பவத்திற்கும் போபால் விஷவாயு படுகொலைக்கும் இடையே அநேக ஒற்றுமைகள் உள்ளன; விழுந்த பிணங்களின் எண்ணிக்கையைத் தவிர. இவ்விரண்டு படுகொலைகளுமே முதலாளியின் இலாபவெறி மற்றும் அலட்சியம் காரணமாகவே நடந்துள்ளன. போபால் படுகொலை வழக்கு போலவே பெருந்துறை வழக்கிலும் கொலைக்குற்றமாகாத, ஆனால், மரணத்தை விளைவிக்கக்கூடிய பிரிவின் கீழ்தான் கே.வி.ஆர் ஆலை முதலாளி மீது வழக்குத் தொடுக்கப்பட்டுள்ளது. யூனியன் கார்பைடு ஆலை முதலாளி ஆண்டர்சன் கைது செய்யப்படாமல் அமெரிக்காவுக்குத் திருப்பி அனுப்பி வைக்கப்பட்டார். கே.வி.ஆர். ஆலை முதலாளி தலைமறைவாகிவிட்டதால், அவரைக் கைது செய்ய முடியவில்லை எனத் தெரிவித்திருக்கிறது, தமிழக போலீசு.

இரசாயனக் கழிவுத் தொட்டிகளைச் சுத்தம் செய்ய மனிதர்களைப் பயன்படுத்தக்கூடாது; அப்படிப் பயன்படுத்த வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டால், பயிற்சி பெற்ற தொழிலாளிகளை மட்டுமே பயன்படுத்த வேண்டும்; தக்க பாதுகாப்பு உபகரணங்கள் தரப்பட்டிருக்க வேண்டும்; முதலுதவி அளிப்பதற்கு மருத்துவ இயந்திரங்களை வேண்டும் என இவை போன்ற பல “வேண்டும்” களைக் கொண்ட விதிமுறைகள் இருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. அப்படியென்றால் இந்த விதிமுறைகளை மீறியது யார்?

ஏழு தொழிலாளர் படுகொலை: முதலாளித்துவப் பயங்கரவாதத்தின் பேயாட்டம்!

“விபத்து நடந்த அன்று பாதுகாப்பு உபகரணங்களைப் பயன்படுத்தாமல், ஆலை அதிகாரிகளுக்கு முன்கூட்டியே தெரிவிக்காமல் பணியாளர்கள் கழிவுத் தொட்டியில் இறங்கியதே இறப்புக்குக் காரணம்” எனத் தமிழக அதிகாரிகள் விளக்கமளித்திருப்பதோடு, “விபத்து நடந்த ஆலையில் பெரும்பாலான பாதுகாப்பு விதிகள் பின்பற்றப்பட்டுள்ளதாக” நற்சான்றிதழும் வழங்கியுள்ளனர். “தொழிலாளர்கள் தற்கொலை செய்து கொள்ளும் எண்ணத்தோடு கழிவுத் தொட்டிக்குள் குதித்தார்கள்” என்று நாக்கூசாமல் சொல்வதற்குக்கூடத் தயங்காதவர்கள்தான் அதிகார வர்க்கத்தினர் என்பதால், அவர்களின் இந்த அயோக்கியத்தனமான விளக்கம் நமக்கு அதிர்ச்சியை ஏற்படுத்தவில்லை.

இதே ஆலையில் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கழிவு நீர்த் தொட்டியைச் சுத்தம் செய்ய இறங்கிய இரண்டு தொழிலாளர்கள் விஷவாயு தாக்கி இறந்து போனதாகக் குறிப்பிடுகிறது, இந்து நாளிதழ். இந்த சிப்காட் வளாகத்தில் மட்டும் இதுவரை 30-க்கும்

மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் முதலாளிகளின் இலாபவெறிக்குப் பலியாகியிருப்பதாகக் குறிப்பிடுகிறது, நக்கீரன் இதழ். இந்தப் படுகொலைகளெல்லாம் சிப்காட் வளாகத்தைத் தாண்டாதபடி அமுக்கப்பட்டு விட்டன. வெளியே தெரிந்த இந்த ஏழு தொழிலாளர்களின் படுகொலைக்கு அற்ப நிவாரணம், மொன்னையான வழக்கு, ஆலைக்கு சீல் என வழக்கமான பாணியில் மங்களம் பாடிவிட்டது, ஜெயா அரசு.

இப்படுகொலையைக் கண்டித்து பெருந்துறையில் நடந்த சாலை மறியலைத் தாண்டி, இச்சம்பவம் வேறெந்த சலனத்தையும் தமிழகத் தொழிலாளி வர்க்கத்திடம் ஏற்படுத்தவில்லை. தொழிலாளி வர்க்கத்தின் பிரதிநிதி எனப் பீற்றிக் கொள்ளும் போலிகம்யூனிஸ்டு கட்சிகளோ இந்தப் படுகொலையையும் நெய்வேலி சம்பவத்தையும் கண்டித்துத் தமிழகம் தழுவிய அளவில் எந்தவொரு போராட்டத்தையும் நடத்தாத அதேசமயம், ஓட்டுப் பொறுக்கும் வேலைகளில் மும்மரமாகச் சுற்றி வருகின்றன. தாமும்

பிழைப்பு வாதத்தில் மூழ்கிப் போயிருப்பதோடு, தமது சங்கங்களில் அணி திரண்டுள்ள தொழிலாளர்களையும் வர்க்க உணர்வின்றி மழுங்கித்து வைத்துள்ளனர், இப்போலிகள். தொழிலாளர்களின் உரிமைகளை மட்டுமின்றி உயிரையும் பறித்து வரும் முதலாளித்துவப் பயங்கரவாதத்தை வீழ்த்த வேண்டுமானால், தொழிலாளி வர்க்கம் தன்னிடமுள்ள இந்த மரத்துப் போன உணர்வுகளைத் தூக்கியெறிவதுதான் முதல் தேவையாகும்.